

Boldogházi HÍREK

Jászboldogházi
időszakos
POLGÁRM
HIVAT
5144 Jászbold
Rákóczi u.
Tel.: 06(57) 4
faluujsag@jaszbold
www.jaszboldog

2018. OKTÓBER

19. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 FT

Emlékezzünk szeretteinkre

Juhász Gyula: Consolatio

Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.

Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télben,
Derűs szelíden és örök fehéren.

Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölissza lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szűz gondolatként.

Polgármesteri tájékoztató

Iskola

Az elmúlt hónapok igen mozgalmasan teltek településünkön. Az őszi legfőbb eseménye az iskolai felújítás befejezése, melynek sikeres műszaki átadása is megtörtént. Ezekben a hetekben apróbb hiányosságok pótlása zajlik még, és a pályázatban nem szereplő járda felújításokat végezzük az önkormányzat részéről.

Pokoltanya

Szeptember 1-jén egy különleges esemény résztvevői voltunk. Tápiógyörgyén a Művelődési Házban került bemutatásra a Pokoltanya története című könyv. Ezt követően pedig Boldogházáról is sokan részt vettünk Pokoltanyán egy emléktábla avatásán. Megható esemény volt számunkra, hiszen itt is sokan élünk azok közül, akiknek felmenői arról a vidékről származnak, ott éltek, ott jártak iskolába. Jó volt ott lenni, találkozni, beszélgetni, köszönjük a szervezőknek!

Testvértelepülési látogatás

Szeptember 7-10 között a Csillagvirág énekkar kíséretében a cseh és a lengyel testvértelepüléseinkre látogattunk, ahol a települési programokon az énekkar nagy sikerű fellépéseire is sor került. Nagy öröm volt számomra, hogy ismét sok boldogházi ember látogathatott el Tosanovice-be és Jaworze-re. Ezek az alkalmak minden esetben növelik a baráti és hivatalos kapcsolatok ágait.

Búcsúk

Szeptember hónapban ismét megrendezésre került a Tápói és a Csíkosi búcsú. Nagy öröm volt ezeken részt venni, köszönöm a szervezők munkáját!

Jászok napja

Szeptember 22-én a Vajdahunyad várban került megrendezésre a Jászok napja. Ezen az eseményen a Jászság mutatkozott be a főváros turisztikai rendezvényeként. Köszönöm a Csillagvirág énekkarnak, Nagy Albert jászkapitánynak és a többi boldogházi résztvevőnek, hogy együtt képviseltük Jászboldogházát!

Idősek világnapja

Szeptember 28-án az idősek világnapja alkalmából köszöntöttem az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület tagjait, és ez alkalomból láthattuk a Jászteleki Színjátszó Csoport előadását is. Másnap is folytatódtak a programok a Tájháznál, ahol felléptek a néptáncos gyermekek, a Csillagvirág énekkar, az Abonyi Amatőr Néptáncsoport. Végezetül Fehér Endre cigányzenekara muzsikált a helyi szépkorúaknak és a nálunk kempingező egyesület tagjainak. Szép pillanatok részesei lehettünk ezen a hétfőn, melyekre örömmel emlékezhetünk vissza.

Baráti társaságok találkozója

Október 6-án a jászsági baráti társaságok tartották nálunk éves rendezvényüket. A program hivatali része után megkoszorúztuk az 1848-as forradalom kopjafáját. A Tájháznál a nyugdíjasok ebéddel várták a csoportot, mely Boldogházához méltóan, igazán hangulatosra sikerült. Ezt követően emlékműveket és kiállításokat tekinthettek meg az érdeklődők. Minden közreműködőnek köszönöm a fáradozását, hogy ilyen szép napot szerveztek nekünk!

Villanyautó túra

Október elején Jászboldogházára is ellátogatott az orszá-

gos villanyautó túra csapata. Örömmel fogadtam őket és bízom benne, hozzánk is mielőbb elér a technikai fejlődés egyik vívmányának számító e-autó és a hozzá kapcsolódó töltőállomás.

Szűcs Lajos polgármester

2019. évi Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat

Jászboldogháza Önkormányzata az Emberi Erőforrások Minisztériumával együttműködve ezennel kiírja a 2019. évre a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot.

Felsőoktatási hallgatók számára a 2018/2019. tanév második és a 2019/2020. tanév első félévére vonatkozóan ("A" típusú kiírás), illetve felsőoktatási tanulmányokat kezdeni kívánó fiatalok számára ("B" típusú kiírás) letölthető honlapunkról.

A pályázatbeadáshoz a Bursa Hungarica Elektronikus Pályázatkezelési és Együttműködési Rendszerében (a továbbiakban: EPER-Bursa rendszer) egyszeri pályázói regisztráció szükséges, melynek elérése:

<https://bursa.emet.hu/paly/palybelep.aspx>

A pályázat benyújtásának határideje: 2018. november 6.

Azok a pályázók, akik a korábbi pályázati évben regisztráltak a rendszerben, már nem regisztrálhatnak újra, ők a meglévő felhasználónév és jelszó birtokában léphetnek be az EPER-Bursa rendszerbe. Amennyiben jelszavukat elfelejtették, az *Elfelejtett jelszó* funkcióval kérhetnek új jelszót. A pályázói regisztrációt vagy a belépést követően lehetséges a pályázati adatok feltöltése a csatlakozott önkormányzatok pályázói részére. A személyes és pályázati adatok ellenőrzését és feltöltését követően a pályázati űrlapot kinyomtatva és aláírva a települési önkormányzatnál kell benyújtaniuk a pályázóknak. A pályázat csak a pályázati kiírásban meghatározott csatolandó mellékletekkel együtt érvényes. A pályázati kiírásban meghatározott valamely melléklet hiányában a pályázat formai hibásnak minősül. A benyújtott pályázatok befogadását az önkormányzat köteles az EPER-Bursa rendszerben igazolni. A nem befogadott pályázatok a bírálatban nem vesznek részt.

Jászboldogháza, 2018. október 5.

Jászboldogháza Községi Önkormányzat

*Szűcs Lajos
polgármester*

TÁJÉKOZTATÁS AZ ENGEDÉLY NÉLKÜL FÚRT VAGY ÁSOTT KUTAK ENGEDÉLYEZTETÉSÉRŐL

Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője

5141 Jásztelek, Szabadság út 71.
Tel: 06-57/562051, Fax: 06-57/562050
E-mail: jegyzo.telek@invitel.hu

A vízgazdálkodásról szóló 2016. évi XLI. törvény módosítása értelmében mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése

alól az a létesítő, aki 2018. január 1-jét megelőzően engedély nélkül vagy engedélytől eltérően létesített vízkivételt biztosító ásott illetve fúrt kutat, ha a vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárást 2018. december 31-ig kérelmezi, és az engedély megadásának feltételei fennállnak.

Azonban, aki 2018. december 31-ig nem kér fennmaradási engedélyt, az engedély nélkül létesített kutat, annak 2019. január 1-től vízgazdálkodási bírságot kell fizetnie.

Az Országgyűlés 2017. évben módosította a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényt (a továbbiakban: Vgtv.), amely 2018. január 1. lépett hatályba. A módosítás értelmében mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése alól az a létesítő, aki 2018. január 1-jét megelőzően engedély nélkül vagy engedélytől eltérően létesített vízkivételt biztosító vízellátási munkát, ha a vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárást 2018. december 31-ig kérelmezi, és az engedély megadásának feltételei fennállnak.

Milyen engedélyt ad ki a jegyző?

A kutak megépítéséhez, átalakításához, üzemeltetéséhez és megszüntetéséhez vízjogi engedély szükséges. Abban az esetben, ha a vízkivételt biztosító kút vízjogi engedély nélkül került megépítésre, vagy attól eltérően került megvalósításra, fennmaradási engedélyt kell kérni. Tekintettel arra, hogy a Vgtv. nem tesz különbséget a vízkivételt biztosító kutak között, így ezek utólagos engedélyezésének hatásköre megoszlik a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörrel rendelkező jegyző, illetve a vízügyi és vízvédelmi hatáskörrel rendelkező fővárosi, és a kijelölt megyei katasztrófavédelmi igazgatóságok (a továbbiakban: katasztrófavédelmi igazgatóság) között.

A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V.22.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján a jegyző engedélyre jogosult:

a) olyan kút létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, amely a következő feltételeket együttesen teljesíti:

aa) a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízellátási munkák védelméről szóló kormányrendelet szerint kijelölt, kijelölés alatt álló, illetve előzetesen lehatárolt belső, külső és hidrogeológiai védőidom, védőterület, valamint karszt- vagy rétegvíz-készlet igénybevétele, érintése nélkül, és 500 m³/év vízigénybevétellel kizárólag talajvíz-készlet vagy parti szűrővíz-készlet felhasználásával üzemel,

ab) épülettel vagy annak építésére jogosító hatósági határozattal, egyszerű bejelentéssel rendelkező ingatlanon van, és magánszemély részéről a házi ivóvízigény és a háztartási igények kielégítését szolgálja, és

ac) nem gazdasági célú vízigény;

b) az ab) pontban szereplő házi ivóvízigény kielégítését szolgáló kúthoz tartozó, víztisztítási feladatokat ellátó vízellátási munkák létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez.

Házi ivóvízigény kielégítése esetén szükséges a vízminőség évenkénti vizsgálatának elvégzése.

Röviden összefoglalva a fenti feltételeket:

a kút nem érint karszt- vagy rétegvíz, 500 m³/év vízigénybevétel alatti, a kút épülettel rendelkező ingatlanon van, magánszemély a kérelmező, a kút házi ivóvízigény és a háztartási igények kielégítését szolgálja; a kút nem gazdasági célú vízigényt szolgál, akkor a fennmaradási engedélyezés a jegyző hatáskörébe tartozik.

Amennyiben az előző feltételek közül bármelyik nem teljesül, akkor nem a jegyző, hanem az illetékességgel rendelkező Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság hatáskörébe tartozik a kút fennmaradási engedélyezési eljárása!

A jogszabály meghatározza a gazdasági célú vízigény fogalmát

Gazdasági célú vízigénynek minősül minden, a háztartási igénytől eltérő, azt meghaladó vízigény. A gazdasági célú

vízigénybe beletartozhat a locsolás, vagy az állattartás is, amennyiben ezzel az engedélyes nem a saját háztartási igényeit elégíti ki, azaz a víz használatával gazdasági haszonnal járó tevékenységet végez.

Vízjogi fennmaradási engedélyezés menete:

A fennmaradási engedélyezési eljárás iránti kérelem benyújtása előtt tervdokumentációt kell készíttetni a vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges dokumentáció tartalmáról szóló 41/2017. (XII. 29.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) szerint. Fontos, hogy a felszín alatti vízkészletekbe történő beavatkozás és a vízkút-fúrás szakmai követelményeiről szóló 101/2007. (XII.23.) KvVM rendelet (a továbbiakban: KvVM rendelet) szerint tervdokumentációt csak olyan tervező készítheti, aki a Magyar Mérnöki Kamara erre föl jogosító szakterületi tervezői jogosultságával rendelkezik. A fennmaradási engedélyezési eljárás iránti kérelemnek tartalmazni kell a BM rendelet által előírt adatokat.

A kérelemhez csatolni kell a tervdokumentációt és a tervező mérnöki jogosultságát igazoló igazolásokat a BM rendelet szerint.

A fennmaradási engedélyezési eljárás során minden esetben szakértőként be kell vonni az illetékes Katasztrófavédelmi Igazgatóságot annak megállapítására, hogy a kút nem veszélyeztet karszt- vagy rétegvíz készletet.

Csak a szakhatósági hozzájárulás, valamint a szakértői vélemény esetén adhat ki a jegyző fennmaradási engedélyt!

Milyen kútra kell fennmaradási engedélyt kérni?

Fontos, hogy a fennmaradási engedélyezési eljárást a jogalkotó kiterjeszti mind az ásott, mind a fúrt kutakra. Vagyis minden olyan kútra vonatkozóan fennmaradási engedélyt kell kérni, amelyet engedély nélkül létesítettek.

A locsolási céllal létesült kutak fennmaradási engedélyeztetése esetében is szükséges-e a szakhatóság bevonása?

Csak akkor kell a szakhatóságot bevonni, ha a kút ivóvíz igény kielégítésére szolgál. Vagyis amennyiben van vezetékes ivóvíz az ingatlanon, és a kút pl.: csak locsolásra vagy állattartásra szolgál, és ez nem gazdasági célból használják, akkor nem kell a Népegészségügyi Főosztályt szakhatóságként bevonni. A szakhatóság az eljárása során a kérelmezőt akkreditált laboratórium vízmintavételre kötelezi, és megfelelő vízminőség esetén adja meg a szakhatósági hozzájárulását.

A vízgazdálkodási bírság

A Vgtv. 2018. december 31-ig mentesíti a vízgazdálkodási bírság kiszabása alól azokat a létesítőket, akik a Vgtv. módosítása előtt létesítettek kút. Azonban aki 2018. december 31-ig nem kér fennmaradási engedélyt az engedély nélkül fúrt kútra, annak 2019. január 1-től vízgazdálkodási bírságot kell fizetni. A bírság az engedély nélkül létrehozott építmény értékének 80%-áig, engedély nélküli vízimunka vagy vízhasználat esetén 1 000 000 forintig terjedhet. A természetes személyre kiszabott bírság összege nem haladhatja meg a 300 000 forintot. A fentiekből is látható, hogy a jogalkotó a kutak engedélyeztetési eljárását tette díjmentessé.

A kérelmet a Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője részére kell benyújtani.

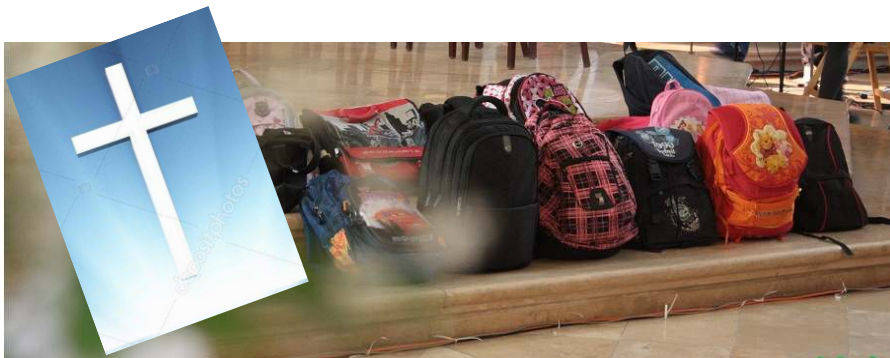
A kutak engedélyezési eljárásáról szóló részletes tájékoztatót elolvashatják a település honlapján, vagy a Polgármesteri Hivatal titkárságán.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

„A Jóisten szereti az iskolásokat!”

2018. szeptember 16-án Soós Tamás atya Veni Sancte szentmisét mutatott be reggel 8 órakor. Jó volt látni a sok kisdiákot, akik szüleikkel együtt vettek részt ezen a tanévnyitó szentmisén. Különlegessége volt, hogy a gyerekek odavihették iskolatáskájukat az oltár elé, és ezeket az atya a szentmise keretén belül megáldotta.

Nagyon jó kezdeményezésnek tartom a táska- és tanszeráldást, szerintem ez közelebb viszi a gyerekek lelkéhez a tanévnyitó misét. A lányom is izgatottan várta ezt a vasárnapot. Elsős lévén ez volt az első táska megáldása. Amikor megkérdeztem, hogy hogy élte meg, akkor azt válaszolta, hogy „a Jóisten szereti az iskolásokat, szeretne rajtuk segíteni, könnyíteni, és ezért megáldotta a táskákat.”

Mindig örülök, ha az egyház életébe bekapcsolódnak a gyerekek. Fontosnak tartom, hogy a hittanosok ne csak a hittanórán, hanem a szentmiséken is megismerjék Jézus örömhírét.

Gajdos Zsuzsanna

Mindenszentek ünnepe és Halottak napja

A mindenszentek és a halottak napja közötti különbség nem mindenkinek egyértelmű, gyakorlatilag teljesen átfedi egymást, pedig **a két keresztény fogalom nem ugyanazt jelenti**. A két, egymást követő ünnepnap összemósódott a néphagyományban is. Régóta a halottakra való emlékezés szokásai, rítusai uralják mindenszentek napját is – tévesen.

A katolikus egyházban a **Mindenszentek** az összes üdvözült lélek emléknapja, akiket nem avattak szentté, illetve akik nem kaptak külön napot a naptárban. Mindenszentek ünnepe az egyház diadalünnep, a pap díszes fehér miseruhát ölt, ünnepi szentmisét mutat be, így tisztelik az egyház szentjeit, köszöntjük őket, és kérjük közbenjárásukat. „Az esztendő folyamán szívesen gondolunk az egyház jól ismert szentjeire, az elmúlt kétezer év vértanúira, hitvallóira, és a szentéletű rendalapítókra. Mindenszentek ünnepén a megdicsőült Egyház kevésbé ismert és ismeretlen szentjeire gondolunk: szent életű őseinkre, barátainkra, ismerőseinkre... Mi saját - reménybeli - ünnepünk is ez a nap, mert mindnyájan arra vagyunk teremtve, hogy egykor a mindenszentek közösségében éljünk a mennyben. Esztendőről esztendőre ez az ünnep rá akar döbbszenni bennünket arra, hogy megkeresztelkedésünk óta már mi is mindnyájan szentek vagyunk (IKor 6. 11), és az Egyházban mindenki meg van hívva az életszentségre (LG.40). Jézus mindenegyes tanítványát, különbségtel nélkül hívja az életszentségre: Legyetek tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes (Mt 5, 48).”/Dolha Lajos: Mindenszentek in: Vigília: 2000. október 29. LVI. évf. 44. (2727.)/

Halottak napja a földön küzdő Egyház ünnepélyes megemlékezése az elhunyt, de az üdvösséget még el

nem nyert a tisztító tűzben szenvedő lelkekről. - A halottakról való gondoskodás a vallástörténeti kutatások szerint ősidőktől fogva mindenütt megtalálható jelenség. A keresztény egyház hivatalosan 998-ban celebrálta először önálló ünnepként a halottak napját, de a liturgiákban már az időszámításunk szerinti 3. századtól megtalálhatók az ünnepre vonatkozó feljegyzések. Széles körben pedig a 11. századtól terjedt el a keresztény világban. Azoknak, akik Isten kegyelmében hunytak el, de törlesztendő bűn- és büntetéstéher van még lelkükön, Isten színe előtt meg kell tisztulniuk. Lelkileg nagy vigasztalás a hátramaradott híveknek, hogy imával, vezekléssel, szentmisével tehetnek valamit elköltö-

zött szeretteikért. E napon gyertyákat, mécseseket gyújtunk az elhunyt szeretteink emlékére, és kilátogatunk a temetőbe, hogy virágot vigyünk sírjaikra.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kérte – és engedélyt kapott a Szentszéktől –, hogy két ünnepet a napján tartson, parancsolt ünnepként. Az egyik vízkereszt, január 6-án, a másik pedig **mindenszentek főünnepé**, november 1-én. A parancsolt ünnep azt jelenti, hogy **ezen a napon, szentmisén veszünk részt**, ahogyan ezt vasárnap is szoktuk.

Imádság meghalt hívekért

Üdvöztető Jézus Krisztus! Kérünk téged, fogadd országodba híveidnek lelkét, akikért szent véredet kiontottad.

Emlékezzél meg, Uram, hogy gyarló az emberi természet, és olyanok vagyunk, mint a mezei virágok, melyek hamar elhervadnak, és a szél könnyen széthordja szirmaikat. Te, aki a keresztfán meghallgattad a hozzád folyamodó jobb latrot, és a paradicsomnak örömet ígérted néki, hallgasd meg híveidnek kiáltását is, és kegyelmesen oldozd fel a világból kimúlt szolgálád lelkét minden bűnük kötelékétől, hogy a feltámadásnak dicsőségében a választottak között részesüljenek az örök életben.

Adj nekik, Uram, örök nyugodalmat, és az örök világosság fényeskedjék nekik! Amen.

(Sík-Schütz Imádságoskönyve nyomán)

HALLOWEEN VAGY TÖKLÁMPÁS?

Tudja Kedves Olvasó, hogy az aki Halloween-t ünnepli, egy őszi pogány ünnepet idéz fel, amely távol áll a magyar hagyományoktól? Október 31. éjszakáján ünneplik, elsősorban az angolszász kultúrkörben. Kelta eredetű ünnep, a boszorkányok, kísértetek és egyéb szellemek éjszakája, a Samhain továbbélése.

Azonban azt kevesen tudják, hogy a **tökfaragás Magyarországon is régi hagyományra nyúlik vissza**. „Olyannyira régi, hogy az első erről szóló történet egészen Salamon, Árpád-házi királyunk idejébe nyúlik vissza, aki trónviszályban állt unokatestvéreivel: Gézával, illetve annak halála után Lászlóval. 1081-ben Salamon ugyan elismerte Lászlót, mint magyar királyt, cserében megtarthatta királyi címét, és László udvartartást is rendelt mellé, Salamon azonban a királyi udvarban is terveket szőtt a trón visszaszerzésére. Ezek után László biztonsági okokból a visegrádi vár tornyába záratta. Az öröknek parancsba adták, hogy sötétedés után töklámpásokkal világítsák ki a tornyot, hogy éjszaka is szemmel tarthassák a rabot. A különleges „fáklyák” azonban nemcsak a vár foglyát világították meg, hanem a Dunán közlekedő hajósoknak is támpontul szolgáltak. Innen ered a mondas: „fénylik, mint Salamon töke”.

Az eredeti vár, ahol a király egykor raboskodott, sajnos nem maradt fenn, viszont romjainak köveiből építtetett új várat IV. Béla a tatárjárás után. A jelenleg is meglévő Salamon-torony egykori királyunk emlékét őrzi.”(Wikipédia) Számos településen rendeznek évente szeptember – október tájékán tökfesztivált. Nagydoboson, Rácalmáson, Zebegényben, Óriszentpéteren, Balatonalmádiban, Balatonbogláron, Fertőszéplakon vagy Kiskundorozsmán egyaránt

élvezhetjük a fesztiválok hangulatát. Részt vehetünk gasztronómiai, kulturális vagy kézműves programokon, kóstolhatunk ismert és kevésbé ismert ételeket, vagy megcsodálhatjuk a szebbnél szebb töklámpásokat.

Ha nem is utazunk távolabbi településekre – a magyar hagyományoktól idegen Halloween ünnep helyett – a szép októberi őszi időben gyermekeinkkel díszíthetjük kertünket különböző őszi termésekkel, töklámpásokkal, míg sütőnkéből szálló finom sült tök illata csalogat bennünket! Jó kis családi program!

Az oldalt szerkesztette:
Bóta Mizsei Ilona

Jászboldogháza Települési értéktára

(folytatásokban)

7. Kőkeresztek

Jászboldogháza közigazgatási területén nyolc kőkereszt található, melyek többsége a határban, az utak mentén áll.

1. *Az Alavander (Túróczi) kereszt*
2. *A Konkoly kereszt*
3. *A tápiói kereszt*
4. *Az alsóbaldogházi kereszt*
5. *A Csikos – kutyinai kereszt*
6. *A temetői kereszt*
7. *A templom melletti kereszt*
8. *A Baranyi kereszt*

Őseink vallásos lelkületének bizonyítékai. Az eredeti keresztetek többségét magánszemélyek, illetve közösségek állíttatták 1832 és 1931 között. A kőkeresztek jellemzői, hogy – az Alavander és a Csikos-kutyinai kereszt kivételével – a korpusz (felfeszített Krisztus) alatt Máriát ábrázoló szobor alakja is díszíti az alkotást. Az ősök által az utódokra hagyott örökség megbecsülésének jele, hogy mind a nyolc kőkereszt és környezete szépen gondozott. Közülük három kereszt romjaiból lett újjáépítve az utóbbi hat évben. Ezek az utókor számára készült üzenetet is őriznek. A többi keresztben kisebb-nagyobb felújítást, javításokat végeztek az évek során. Alapos felújításra szorulna a jelenleg 113 éves alsóbaldogházi kereszt.

A keresztetek többségének tulajdonosa a Jászboldogházi Római Katolikus Egyházközség.

1. Alavander kereszt

A községtől keletre, a szolnoki földút mentén immár újjászülve áll községünk legrégebbi vallási emléke, az Alavander (Túróczi) kereszt. A kereszt Alavander Mihályról, egykori állíttatójáról kapta a nevét, aki jómódú jászberényi polgár volt. Boldogházán is voltak földjei, és 1832. szeptember 14-én a szolnoki út melletti birtokán – a domb közelében – fölállíttatta a későbbi község első kőkeresztjét. Ebben az időben csupán néhány tanya állt a boldogházi határban, így a kereszt fontos útmutató volt a később ide költözők számára.

A kereszt környékét egykor temetkezési helyként is használták, mivel ebben az időben Boldogházán még nem volt temető, s ha nem tudták elvinni a halottat Jászberénybe vagy Portelekre, itt helyezték örök nyugalomra, a kereszt oltalma alatt. Idősebb emberek még ma is emlékeznek arra, hogy az 1960-as évek elején még álltak a kis fakeresztek, melyek az évek során a nagyüzemi földművelés áldozataivá váltak.

Az Alavander kereszt talapzata golgota típusú. A Jeruzsálem hegyét jelképező erős talapzattól közvetlenül emelkedik ki az egyenes keresztoszár, rajta a korpusz, alatta pedig a feliratok.

Az eredeti kereszt az idők folyamán erősen megrongálódott. A többször is gazdát cserélt földterület a múlt században a Túróczi család birtokába került, akik saját költségükön 1926-ban felújíttatták a keresztet, amely végül 2008-ban végleg összeomlott. Erős talapzata a régi helyén maradt, a kereszt darabjai pedig a plébánia udvarára kerültek.

Méltón az elődökhöz – civil kezdeményezésre adománygyűjtés indult az Alavander kereszt újjáépítésére, mely igen eredményes volt, és a lakosok, valamint a Boldogházáról elszármazottak nagylelkű felajánlásai és segítsége nyomán rövid idő alatt rendelkezésre állt a szükséges pénzösszeg. Az újjáépítési munkálatok 2013 tavaszán kezdődtek. Szabó Csaba jászberényi kőszobrász és Marozsán Tibor kőfaragó igényes, szép munkával valószínűsítették meg az elképzeléseket.

A különleges, golgota típusú alap megerősítve, felújítva a

régi helyén tartja a föléje magasodó, újjáépült keresztet. A kereszt eredeti táblájának felirata nem ismert. A felújított keresztre két márványtábla került. Az egyik a korpusz alatti részen hirdeti:

ISTEN
DICSŐSÉGÉRE
AZ EREDETI
KERESZTET
ÁLLÍTTATTA
ALAVANDER
MIHÁLY
1832-BEN

A másik tábla az alapra került:

FELÚJÍTTATTA
TÚRÓCZI ANTAL
ÉS NEJE
TÓTH TERÉZIA
1926-BAN

ÚJJÁÉPÜLT
JÁSZBOLDOGHÁZA
LAKOSAINAK ÉS
ELSZÁRMAZOTTAINAK
ADOMÁNYAIBÓL
2013-BAN

SZABÓ CSABA KŐSZOBRA SZ

Az újjáépült kereszt ünnepélyes felszentelésére 2013. augusztus 31-én, az elszármazottak találkozója napján került sor.

2. Konkoly kereszt

A Sóshida felé vezető kövesút bal oldalán, kissé bentebb a dűlőút mellett, nem messze a községtől északnyugatra, nagyon jó állapotban van e kereszt. Gondozói, karbantartói a Konkoly család tagjai.

A fehér márványtáblába vésett felirat:

„ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTA
ÖZV.
KONKOJ MIHÁLYNÉ
SZÜL.
CSERTA APOLLÓ
1896.
AUGUSZT. 30.
fia BALÁZS és MIHÁLY”
Kiegészítő márványtáblán:
FELÚJÍTOTTA

2000-BEN
MIHÁLY UNOKÁI
Talapzatba vésett betűkkel:
ÁLLÍTTOTT AZ
EZREDIK ÉV FORDULÓJÁRA

3. Tápiói kereszt

Négy évvel a római katolikus iskola és imaház építése után, 1898-ban állíttattak kőkeresztet és haranglábat is a helyi gazdák a községtől délre, a Tápióba vezető út mentén, az egykori Tápió-Alsóbaldogháza kápolnájánál. Szándékukat így fogalmazták meg:

„.....mert előre meggondoltuk, hogy nagyérdemű szentelt

tárgyakat hagyunk örök emlékül, melyet még az utódaink is örök emlékeknek fenntartják és emlegetik róla, hogy atyáink és nagyatyáink állították ezen Szt. Keresztet és ezen Kis Harangot, melyet nagy tiszteletben kell tartanunk.”

1908-ban, az új iskola építését követően megtörtént az imaház kibővítése, átépítése is. Később a haranglábat és a keresztet áthelyezték a kápolna elé a mai helyére, melyek bensőséges ünnepség keretében 1929. augusztus 25-én kerültek felszentelésre. A szentelést dr. Kele István apátplébános, pápai prelátus végezte.

Az épület és a harangláb már nem látható. Lebontották 1971-ben. A kökereszt is romos állapotba került, mígnem 2004 őszén összeomlott, talapzatáról ledőlt.

S hogy a késői utódok méltónak bizonyultak elődeik szép szándékához, bizonyítja, hogy 2012 tavaszán civil kezdeményezésre, adományokból megkezdődhetett a kereszt újjáépítése.

A munkálatokat Szabó Csaba jászberényi kőszobrász és Marozsán Tibor kőfaragók végezték. A sziklaszilárd alap megerősítése után az összedőlt kereszt még épen maradt három elemét, az INRI feliratot, a koszorútartó kampót és az épségben maradt ércből készült korpuszt felújították, és felhasználásra kerültek a kereszt újjáépítésénél. A többi elemet újra faragták. A régi kereszt elemeiből sikerült a körbe kerítéshez négy kisebb betonoszlopot formázni, valamint a kereszt elé néhány járdalap is került. Az eredeti emléktábla sajnos nem került elő, felirata sem ismert.

Az új emléktábla olasz gránitból készült, vésett betűkkel, a következő felirattal:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
AZ
ALSÓBOLDOGHÁZI
ÉS A TÁPIÓI HÍVEK
KÖZADAKOZÁSÁBÓL
1898-BAN
FELÚJÍTTATTA
A HÁLÁS UTÓKOR
2012-B

A kereszt felújítása óta a tápiói búcsút, ami kisboldog aszszony napján, szeptember 8.-án van minden évben megtartják az eredeti helyén a kereszt melletti területen. 2016 óta a kereszt és az iskolai emlékhely környezetének gondozását az Aranykalász Szövetkezet végzi.

4. Alsóboldogházi kereszt

Jászboldogháza községtől DK-re, a Csíkosba elkanyarodó kövesúttól jobbra, a Szolnoki útnak nevezett földút mellett áll Alsóboldogháza kökeresztje.

A kereszt szomszédságában, a község felőli oldalán állt Boldogháza első katolikus iskolája, valamint haranglábon egy szép harang is. Az iskola épületének lebontásakor a haranglábat is szétszedték, a harang pedig bekerült a település római katolikus templomának tornyába, ahol ma is található, kötéllal működtethető ún. tartalék kisharangként használják. A kökereszt ma is eredeti helyén áll. A keresztben kőkorpusz, alatta kőből faragott Mária szobor van.

Kopott, nehezen olvasható a kőbe vésett felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
A KERESZTÉNY
KATOLIKUS HÍVEK
1905.
JÚNIUS 28-ÁN
Alapba vésett betűkkel:
„KÉSZÍTE
Ü.BAUER KÁROLY
SZOMOLYÁN „

A kereszt készítője tehát ugyanaz a Bauer Károly szomolyai mester, aki 1905. június 1-jén állította fel a jakabi Szent Vendel szobrot is. (Neve előtt az Ü. betű az üdösb szó rövidítése.)

5. Csíkos-kutyinai kereszt

Boldogházától délkeleti irányban, távol a településtől, Újszász szomszédságában, az egykor népes Csíkos-kutyinai tanyavilág lakói úgy érezték, nem csak iskolára van szükségük, hanem vallásos érzületük kifejezéséeként keresztet, harangot is állítottak, majd melléjük később kápolnát is építettek.

A kökeresztet Dalmadi István és Dalmadi János állíttatták 1912-ben. Ugyanebben az évben szintén a Dalmadi család jóvoltából harang is felszenteltetett. (Ez a harang most a jászboldogházi templom lélekharangja.)

Az 1963-as pusztító árvíz után az elnéptelenedő határban 1977-ben lebontották a kápolnát és a haranglábat a haranggal. Az eredeti kökereszt sorsa ismeretlen.

Közzadakozásból, civil kezdeményezésre a BOLDOGBT Egyesület és az Aranykalász Szövetkezet támogató, szervező munkája eredményeként az eredeti helytől kissé távolabb, északnyugati irányban, 2014-ben sikerült egy új keresztet építtetni, emlékezve a szorgalmas csíkosi-kutyinai vallásos elődökre.

A keresztet Türoczi József zagyarékesi kőfaragó készítette, és Csörgő Ervin, Jászboldogháza plébánosa szentelte és áldotta meg 2014. október 4-én, amikor Szűz Mária, mint Rózsafüzér Királynője tiszteletére az egykori búcsú hagyományai is felelevenítésre kerültek.

Az új keresztben lévő márvány emléktábla szövege:

DICSÉRTESÉK
A JÉZUS KRISZTUS
A KÖZELBEN ÁLLOTT KÁPOLNA
1927-1977
ÉS DALMADIÁK KERESZTJE
1912-1977
EMLÉKÉRE ÁLLÍTTATTÁK
A BOLDOGHÁZI, CSÍKOSI
HÍVEK
2014.

A civil kezdeményezés nyomán közzadakozásból felállított keresztet egy ajándékozási irat aláírásával a BOLDOGBT Egyesület a jászboldogházi Római Katolikus Egyházközségnek adományozta. A jelenlévők ígéretet tettek arra, hogy a helyet és a hagyományt megőrzik és ápolják, a búcsúi szertartásokat minden év október első vasárnapja környékén - Rózsafüzér Királynéja tiszteletére - megtartják. A kereszt környezetét az Aranykalász Szövetkezet parkosította és azóta is gondoskodik annak rendben tartásáról.

6. Temetői kereszt

Jelenleg a ravatalozó mellett álló kökeresztet Csák József, a környéken közzismert jászberényi kőfaragó készítette 1913-ban. Eredetileg a Türoczi-kanyarban hirdette Isten dicsőségét. A temető megnyitásának évében, 1948-ban az egri érsek engedélyével áthelyezésre került a kis haranggal együtt a temető bejáratához, majd az 1960-as évek közepén felépült ravatalozó mellé, ahol immár a harmadik helyén áll nagyon szilárdan, jó állapotban.

Kőbe vésett betűkkel felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTA
OLÁH LIBA JÁNOS
1913.

Csák J. J.berény.

7. Temetői kereszt

A belterületi templom építésével egy időben a templom keleti oldalán egy korpuszal és Mária szoborral ellátott kökeresztet állíttatott Túróczi Antal és neje, akik 1926-ban felújították az Alavander keresztet. Tanyájuk az Alavander kereszt szomszédságában volt. A kereszt melletti földterület az ő tulajdonukba került kb. a századforduló táján. A köztudatban ezért az Alavander kereszt Túróczi kereszt néven vált ismertté a későbbi időkben.

Idősebb emberek tudni vélik, hogy a templomkertben felállított kereszt nem sokkal a felállítás utáni években egy rendkívül erős, orkánszerű szélvihar következtében eldőlt.

A család további áldozatvállalásával megújult a kökereszt, melynek tényét – utólagos ráírással – a márvány emléktáblán is megörökítették.

A márványtábla szövege:

DICSERTESSÉK A JÉZUS
ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
TÚRÓCZI ANTAL
ÉS NEJE
TÓTH TERÉZIA
1930. MÁJ. 1.

Tóth Terézia neve alá utólag beírva:

ÚJÍTTATTA FIA LACI ÉS NEJE

Csák J. Jberény

A márványtáblával egy magasságban a keresztalap hátoldalán szerepel: 1930.

8. Baranyi kereszt

A községtől déli irányban, a Tápióba vezető úttól balra, a kövesút mellett áll egy kökereszt korpuszal és Mária szoborral. Vaskerítéssel van körbevéve. A Baranyi család birtoka ma is a kereszt mellett található. A jó állapotban lévő kereszt és környezete a Baranyi család által példásan gondozott. Csák József jászberényi kőfaragó munkája ez a kereszt is.

Márványtábláján a következő szöveg olvasható:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÉS A HÍVEK LELKI ÉPÜLÉSÉRE
ÁLLÍTTATTA
BARANYI JÁNOS
ÉS NEJE
BARÁTH MÁRIA
1931.

Csák J. Jberény

8. II. világháborús emlékmű

A Rákóczi utcában a templom és polgármesteri hivatal közötti területen található a háború boldogházi áldozatainak emlékműve. A Sebők Imre építőművész terve alapján Szabó Zoltán kőfaragó által készített alkotást 1990. augusztus 5-én leplezték le. A kőfalba épített dombormű - ami Pallag Zsuzsa és Csorba Katalin közös munkája - két oldalán elhelyezett márványtáblába 47 személy nevét vésték bele. A 47 személy többsége a harctéren katonaként vesztette életét, a többiek pedig itthon estek áldozatul. Két dolog közös a sorokban, hogy valamennyien a háború áldozatai, és mindannyian boldogháziaiak.

9. Árvízi emlékhely

Az Alkotmány utca végén létrehozott emlékhely, az 1963-as esztendő márciusában a csikosi és a tápiói tanyavilágban pusztító árvízben tönkrement több mint száz tanyának, illetve a mentésben résztvevőknek állít emléket. A kiállított csónakkal mentették az embereket, állatokat és egyéb vagyon tárgyakat. A 2017. szeptember 2-án felavatott emlékhelyet a Faluvédő és Szépítő Egyesület ötlete alapján az Aranykalász

Tsz hozta létre.

Részlet Besenyi Vendelnek az emlékhely avatásán elmondott beszédéből

1963. február 24-én tanácsválasztások voltak Magyarországon, így községünkben, Jászboldogházán is. Az újonnan megválasztott tanács a meghatározott feladatait szinte el sem tudta kezdeni, máris súlyos elemi csapás nehezítette munkáját, és kötötte le minden idejét és energiáját. A máskor oly békés Zagyva és Tápió folyók most hatalmas folyamává duzzadva veszélyeztették és rettegésben tartották a környék lakosságát. 1963. március 7-én a Járási Tanács állandó telefonügyeletet rendelt el. Ezen a napon tartották Jászboldogházán a kultúrházban a községi Nőnap ünnepséget. Nagy András községi tanácselnököt 20 óra 30 perckor telefonhoz hívaták, a Járási Tanács elnöke, Szentesi László telefonált Jászsalsószentgyörgyről, és közölte: két és fél órájuk van a mentési munkálatok megindítására, megszervezésére. Azonnal indítsák el a mentési munkálatokat, ugyanis 23 órakor a Zagyva boldogházi oldalán, két helyen felrobbantják a gátat, a vizet kiengedik a Jászboldogháza határához tartozó Csikos tanyavilágába. Az történt ugyanis, hogy a Zagyván a szászberki vasúti híd előtt, mintegy 800-1200 m-es jégtorlasz keletkezett, melynek felrobbantása nem sikerült, végül már repülőgéppel is bombázták. A hirtelen olvadás következtében a víz emelkedett, március 7-én 20 óra 30 perckor Jászsalsószentgyörgynél már csak 14 cm-es emelkedést bírt volna el a gát. Így Jászsalsószentgyörgy és a környező települések védelme érdekében ki kellett engedni a vizet a csikosi határrészre. A telefonbeszélgetés után Nagy András tanácselnök visszatért a kultúrházba, közölte a hírt a párt-, a gazdasági és tömegszervezeti vezetőkkel, melynek nyomán azonnali intézkedéseket tettek.

A község területe ekkor 9609 katasztrális hold volt, melyből 5420 kh került víz alá, ebből 200 kh-on belvíz, a többi területen árvíz volt. A község 520 tanyájából 232 került árvíz alá, melyekből 228 családot kellett kitelepíteni. Mintegy 100 tanya dőlt össze az árvíz következményeként, és sok tanya lakhatatlanná vált.

10. Redemptiós emlékmű

A redemptiós emlékmű 2006-ban Jászboldogháza önállóvá válásának 60. évfordulójára került felállításra a Szent Vendel parkban, jelezve, hogy Boldogháza földje ősi redemptus föld.

Ebben az évben Boldogházán volt a Jász Világtalálkozó is. A történeti előzmény: I. Lipót császár 1702-ben eladta a Jászkunság földjét a Német Lovagrendnek. Ezáltal az itt élő szabad jászkunok jobbágyi sorba kerültek, amibe soha nem nyugodtak bele. Mária Terézia királynő lehetővé tette, hogy a jászkunok az eladási ár megfizetésével visszaváltsák magukat. A lakosok rendkívüli anyagi áldozattal, kölcsönökkel összegyűjtötték az eladási ár összegét és kamatait. 1745. május 6-án Mária Terézia kiadta a megváltásról (redemptio) szóló diplomát, ami ismét szabad állapotba helyezte a jászkunokat.

Boldogháza ebben az időben Jászberényhez tartozott, melynek földváltásában jelentős anyagi áldozatokkal a boldogházi gazdák is részt vettek. Akik ez alkalommal földet váltottak, redemptusok lettek, őket illeték a legszélesebb körű jogok. A redemptusság ezen a vidéken a nemesi rangnál is többet jelentett.

A jászkunok kiváltságos státusza 1876-ig, Jász-Nagykun-Szolnok megye megalakulásáig állt fenn.

A redemptiós emlékmű az 1745-ben földet váltó családoknak, a boldogházi redemptusoknak az emlékét őrzi.

Az emlékművet Gerhát Károly terve alapján Töröcsik Béla jászsalsószentgyörgyi kőfaragó készítette.

Csillagvirág Kórus

Testvértelepüléseken voltunk

A Csillagvirág Kórus abban a megtiszteltetésben részesült, hogy szeptember második hétvégéjén részt vehettünk a községünk cseh és lengyel testvértelepülésén megrendezett falunapokon. Nagy izgalommal készültünk, hiszen még nem voltunk e két településen énekelni. Ezt még fokozta, hogy polgármester úr kérésére egy cseh és egy lengyel dallal is készültünk. Nem kis feladat volt ez számunkra, de igyekeztünk a tőlünk telhető legjobban felkészülni.

Szeptember 7-én reggel indultunk, de mivel csak estére vártak bennünket Csehországban, volt időnk két megállót beiktatni út közben Szlovákiában. Besztercebánya volt az első ilyen helyszín. Itt éppen a 365. alkalommal megrendezett kézműves vásárba csöppentünk bele a város főterén. Gyönyörű épületek között sétálhattunk, és megcsodálhattuk a térség kézműveseinek áruit. Mindeközben halhattuk a szlovák fellépők műsorait. Nagy élmény volt egy rövid időre átélni egy másik nemzet helyi rendezvényének hangulatát. A következő megállónk Zsolna városa volt, itt a főtéren megnéztük a különféle nevezetességeket, a városházát, a színház épületét és a három fő templomot (Szentháromság, Szent Borbála és Szent Pál templom).

Utunkat folytatva végül megérkeztünk a cseh testvértelepülésre, Horní Tošanovicébe. Szeretettel vártak bennünket, megmutatták szállásunkat (közvetlenül a színpad szomszédságában), aztán a finom meleg vacsora mellett megbeszéltük a napi élményeinket. Másnap délelőtt a település polgármestere és a tolmácsunk kíséretében ellátogattunk a helyi sörfőzdébe. Az időjárás ugyan először nem kedvezett, így a délutáni felvonuláson nem kellett részt vennünk, de a fellépés idejére már a nap is kisütött, így sokan jöttek el az egyébként nagyon színvonalas rendezvényre. Hallhattak és láthattak például fűvös zenekart és operett énekeseket is. A mi műsorunk is jól sikerült. Az est további részében koncertekben, retró diszkóban és tűzijátékban is volt részünk.

Reggel elkészítettünk cseh vendéglátóinktól, és továbbindultunk Lengyelországba Jaworzébe, ahol már vártak minket. Az itteni programunkat nem zavarta meg az időjárás, így elsőként a felvonuláshoz gyüle-

kezdtünk. Mi egy lovas kocsin vonultunk fel, de volt aki traktoron, más szekéren vagy akár kamionon. A színpadhoz vezető úton végig énekeltek, míg az út mellett álló emberek barátságosan integettek és tapsoltak. A finom és különleges ebéd után végül sor került a fellépésre. Ebben a legnagyobb élményt az nyújtotta, hogy – már az először elénekelt magyar verziót is felismerve – a lengyel népdalt velünk énekeltek a nézők, táncoltak, majd állva tapsoltak meg bennünket. Az ezt követő kis megvendéglés során találkoztunk a polgármester úrral, aki megköszönte részvételünket. Végül elfoglaltuk szállásunkat.

Másnap reggeli után indultunk haza, ahová estére fáradtan, de élményekkel telve érkezünk meg.

Ezúton is köszönjük Szűcs Lajos polgármester úrnak és feleségének Szilviának, hogy elkísértek bennünket, és velünk töltötték ezt a négy napot.

Turócziné Teréki Erika

KIVÁLÓ MINŐSÍTÉST KAPOTT A CSILLAGVIRÁG ÉNEKKAR

A jászboldogházi Csillagvirág Énekkar szeptember 29-én nagyon fontos megmérettetésen vett részt Tiszakécskén.

Ez a település adott otthont az ARANYPÁVA NÉPZENEI MINŐSÍTŐ-nek és citerás találkozónak.

Délelőtt és délután neves zsűri (Birinyi József, Vadas László, Varga Evelin) hallgatta meg a minősülni szándékozókát, majd az eredményhirdetés után a szakmai vezetőket értékelésre invitálták.

A Csillagvirág Énekkar először vett részt ilyen megmérettetésen, ezért még csak a térségi kategóriában

indulhattak. A minősülés feltétele volt két különböző népdalcsozor előadása (az egyiknek a saját tájegységből kellett származnia) kotta vagy szöveg segítsége nélkül. A zsűri **megfelelt, dicséretes és kiváló** minősítést adhatott. A dalos társaság már első nekifutásra az ebben a kategóriában a legmagasabb, a **KIVÁLÓ** oklevelet vehette át Birinyi Józseftől a zsűri elnökétől. Így 2019-ben már az országos minősítésen indulhatnak a magasabb szintű elismerésért.

Az országos minősítón elérhető szintek bronz, ezüst, arany és Aranypáva oklevél.

Az aranypávásokat meghívásos versenyre szokták invitálni, ahol Aranypáva nagydíjat, Olsvay Imredíjat, gáladíjat lehet szerezni.

Ez nagy munka. Sok-sok próbára, türelemre van szükség és természetesen jókedvre...

A zsűri elnökét kértem meg, hogy értékelje az énekkart. Ő így nyilatkozott:

Egy jókedvű énekes társaságot hallottak, szép szövegmondással, tiszta énekléssel és szépen szóló citerakísérettel, köcsögdudával. A köcsögdudás nem volt hivalkodó, megfelelő hangerejű volt a hangszer és a játékos nagyon jól kezelte. Egységes ruha és cipő volt rajtuk, a fel- és levonulás is rendben volt. Tetszetek az összeválogatott népdalok. Még néhány apró tanácsot adott, hogy jövőre, az országos minősítón még ennél is jobb lehessen az előadás

*Kecskés Istvánné
szakmai vezető*

OKLEVÉL

A MAGYAR KÓRUSOK, ZENEKAROK ÉS
NÉPZENEI EGYÜTTESÉK SZÖVETSÉGE - KÓTA
ARANYPÁVA NÉPZENEI MINŐSÍTŐJE RENDSZERÉBEN
TÉRSÉGI SZINTŰ MINŐSÍTŐN

Csillagvirág Énekkar

Kecskés Istvánné

KIVÁLÓ

FOKOZATOT ÉRT EL

Tiszakécske, 2018.09.29.
DÁTUM

[Signature]
a KÓTA főnöke

[Signature]
a KÓTA elnöke

[Signature]
a zsűri tagja

[Signature]
a zsűri tagja

[Signature]
a zsűri tagja

*Olvasóink nevében is szeretettel
gratulálunk,
további szép sikereket kívánunk, és
köszönjük, hogy fellépéseikkel
szébbé,
ünnepélyesebbé teszik közösségi
rendezvényeinket.*

Önkéntes Tűzoltó Egyesület hírei

Szeptember 12-én „Ne gyűjtsa! Gyűjtse!” elnevezésű közös kampányt indított a katasztrófavédelem és a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. Az élet védelméért és a környezet biztonságáért szervezett kampányra azért van szükség, mert a háztartási hulladék kezelésének problémái és az emberéleteket követelő szén-monoxid-mérgezések és lakástüzek az eddigieknél is erőteljesebb fellépést sürgetnek. A szakemberek célja, hogy arra ösztönözzék az embereket: ahelyett, hogy mindenféle hulladékot elégetnek, gyűjtsék azokat szelektíven.

Jászboldogháza területére érvényes égetési rendelet szövege megtalálható az Önkormányzati rendelettárban Jászboldogháza Községi Önkormányzat Képviselő-testületének

6/2016. (VII 12.) önkormányzati rendelete az avar és kerti hulladék szabadban történő égetéséről

A leglényegesebb pontja:

4. § (1) A lakosság egészségének és a környezet tisztaságának védelme érdekében a nem komposztálható, illetve a komposztálásra alkalmatlan avar és kerti hulladék

égetésére belterületen kizárólag szerdai és pénteki napokon 08.00-18.00 óra közötti időben kerülhet sor.

Más napon és más időpontban az égetés tilos.

(2) Tilos az égetés párás, tartósan ködös, esős időben és erős szél esetén.

(3) Az (1) bekezdésben megjelölt időpontban sem végezhető égetés:

a) a település területére is érvényes, központonlag

elrendelt tűzgyújtási tilalom ideje alatt,

b) munkaszüneti és ünnepnapokon.

Az érvényben levő tűzgyújtási tilalomról mindenki tájékozódhat a katasztrófavédelem honlapján, melyen térkép segítségével naponta frissülő adatokat lehet találni.

http://www.katasztrofavedelem.hu/index2.php?pageid=monitor_tuzgyujtasi_tilalom

Üdvözlettel:

Kispál Tamás

az Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke

Téli időjárás

A hűvösebb idő beköszöntével egyre többen használják nagyobb terhelés mellett a tüzelő-, fűtőberendezéseket. Számos családi háznál található szilárd tüzelőanyaggal működő kazánok, valamint kályhák. Nem mindegy azonban, hogy ezekben mit égetünk el.

A katasztrófavédelem arra kéri az állampolgárokat, hogy csak olyan tüzelőanyaggal gyűjtsanak be, amelyeket a berendezés gyártója ajánl, attól ne térjenek el. Bevett gyakorlat sajnos számos háztartásnál, hogy a lakók szemetet - gumi és műanyag hulladékot, köolajszármazékokkal szennyezett rongyot, illetve lakkozott, festett fát - égetnek el a kazánokban, hiszen így megszabadulnak a feleslegessé vált szeméttől, ráadásul hőt termelnek vele.

Ez a magatartás azonban számos veszélyt rejt magában. A hulladék kazánokban, kályhákban történő elégetésével nem csak káros anyagok kerülnek a légkörbe, hanem felgyorsul a kémények belsejében a kátrány- és koromlerakódás. A füstelvezető keresztmetszetének csökkenésével megnő annak belső hőmérséklete a fűtés során, amely végső soron kémény- és lakástüzet, valamint szén-monoxid visszaáramlást is eredményezhet. Fontos erre felhívni a figyelmet, hiszen minden ötödik lakástűz a kéményből indul ki! A szakemberek szerint a legjobb olyan fával tüzelni, amely hasábokra vágva, szellős helyiségben szárad minimum egy, de inkább két évig. A szárítással nem csak a fa fűtőértéke növekszik, hanem a károsanyag-kibocsátása is csökken. Ha valaki csak két hétig fűt háztartási hulladékkal, akkor annyi

kátrány rakódik a kémény falára, mint normál fűtőanyag esetén a teljes fűtési szezonban.

Téli időszakban megnő a szén-monoxid mérgezés kialakulásának veszélye. Ez akkor jön létre, amikor egy nyílt égésterű fűtőberendezés elhasználja a helyiség levegőjét, és nem biztosított az oxigén utánpótlása. A problémák megelőzhetők, ha a jól szigetelő nyílászárókra résszellőzőt szerelnek, illetve a biztonságérzet növelhető egy szén-monoxid érzékelő beszerzésével is. Fontos, hogy jó minőségű eszközt vásároljanak, hiszen egy nem megfelelő érzékelő hamis biztonságérzetet kelthet, és nem is biztos, hogy időben jelzi a veszélyt. A jó minőségű szén-monoxid érzékelők listája megtalálható a katasztrófavédelem honlapján, mint ahogy azoké is, amelyek megbuktak az ellenőrzéseken.

A problémák megelőzhetők, ha a tulajdonosok évente legalább egyszer, szakértővel ellenőriztetik a fűtőberendezéseket és a kéményeket, hiszen a szennyeződések rontják a berendezés hatékonyságát, és növelik a balesetveszélyt. A családi házakhoz a lakosságnak kell megrendelnie az ingyenes kéményellenőrzést és -tisztítást. Ehhez telefonon a 1818-as számot tárcsázva, majd a 9-es és az 1-es gombot megnyomva lehet időpontot foglalni, de mindez interneten is megtehető a <http://kemenysepres.katasztrofavedelem.hu/ugyfelszolgalat> oldalon."

Fózer Tibor tű. ezredes

kirendeltség-vezető

Jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltség

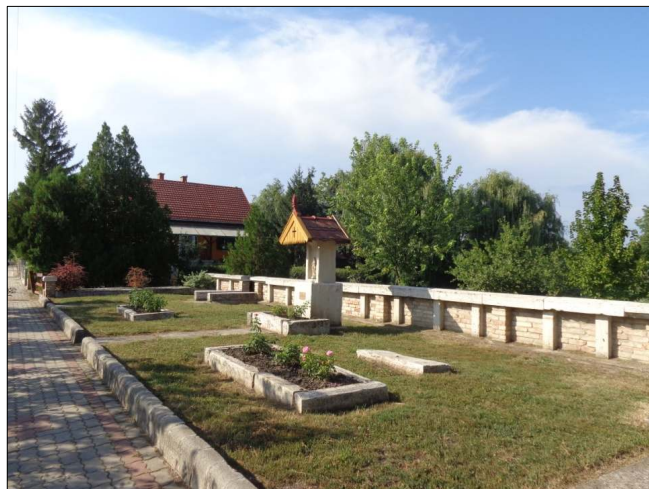
+36-57-412-388

+36-20-9329-510

Faluszépítőik hírei

Erzsébet park

Településünkön hat szoborfülke került kihelyezésre, a bennük található szenteket ábrázoló kőszobrokat a lakosság ajánlotta fel. A kis szoborfülkék a település vallásos jellegére utalnak. Az Arany János utcában Árpád-házi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulójára emlékezve emlékparkot hozott létre a Faluvédő és Szépítő Egyesület 2007/08-ban az akkori elnök, Mészáros Béláné szervezésével, ami 2008 novemberében került felszentelésre. Az emlékhely a *Szent Erzsébet kert* nevet kapta, az itt lévő kis fülkében az ő szobra található. Az igényesen rendezett, és megszépített teret Kövérné Erika és férje Kövér Attila faluszépítőink gondozzák és locsolják. Köszönet érte.

Lehel utca – Mária szobor

Jászboldogháza barátságos, vendégszerető település, szép, rendezett utcák vezetnek, bámerre visz az utunk. Ékes példa erre a Lehel utca, mely 2010-ben elnyerte a *Jászboldogháza Virágos utcája* címet, erről a kitüntetésről az utca végén kihelyezett elismerő tábla tanúskodik. A községünkben fellelhető szoborfülkék közül az első itt, ebben az utcában kapott helyet.

A Mária szobor környékének gondozása, a hangulatos, szép környezet kialakítása és fenntartása, *Sósne Baráth Erika* faluszépítő társunknak és *Mizsei Tamásné Melindának* köszönhető.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

A FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET 2017. ÉVI PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓJA

Készítette: Koncsik Béláné

BEVÉTELEK (Ft)		KIADÁSOK (Ft)	
Nyitó egyenleg	492.461.-	Faluszépítésre felhasznált összeg	64.758.-
Támogatás Önkormányzattól	125.000.-	Tájház kerítésre	119.500.-
Támogatás magánszemélyektől	271.239.-	Postához térkő vásárlás	40.030.-
Támogatás jogi személyektől	20.000.-	Rendezvényekre	19.525.-
2017. évi tagdíj	36.500.-	Könyvelés	63.500.-
NAV adó 1%	91.264.-	Irodaszer, nyomtatvány	16.400.-
Bankköltség helyesbítés	22.085.-	Koszorú	7.730.-
		Bankköltség	26.210.-
Összesen:	1.058.549.-	Összesen:	357.653.-
Záró egyenleg 2017. december 31-én:			700.896.-

XIV. Jász fórum Jászboldogházán

A jász települések baráti szervezeteinek vezetői minden évben találkoznak, hogy tapasztalatot cseréljenek. Ilyenkor egy kicsit bemutatkozik a település is. Az idei találkozót a BOLDOGBT Egyesület szervezte. A program a Polgármesteri Hivatalban a helyi iskolások kedves verses, zenés műsorával kezdődött. Szücs Lajos polgármester úr köszöntötte a vendégeket, és beszámolt a falu életéről. Örömmel emelte ki, hogy az utóbbi években növekszik a lélekszám, több csecsemő születik, és többen választják lakóhelyüknek ezt a tiszta, rendezett, élhető kis falut. Problémák persze itt is vannak, kevés a munkahely, sokan ingáznak Szolnokra, Jászberénybe és Tápiógyörgyéről Budapestre. Igen fontos, hogy a 8 osztályos iskolát sikerült megtartani, jó eredményeket felmutatni, sok gyerek jár ide a környező településekről is. A faluban több aktív civil szervezet működik, melyek sokban segítik a közösség, a szép környezet, a *jó itt élni* érzés megteremtését.

A fórumon 18 jász település közül 11 képviseltette magát. A szervezetek képviselői beszámoltak eredményeikről, gondolataikról. Összefoglalva: sok helyen gond, hogy idős a tagság, nehéz a fiatalokat megnyerni, bevonni a feladatokba. Mindenütt több civil szervezet is működik, az aktív emberek több szervezetnek is tagjai. Több helyen jutalmazták az iskolásoknak rendezett helytörténeti pályázatát. Jászágón „Nagyapáink nyomában” rendeztek nagyon sikeres összejövetelt, ahol a régi élet bemutatása, nagymamánk konyhája, jász ruhába való beöltöztetés, ruha viselés tanulása, kapcacsavarás, csizmahúzás, hagymás lecsó, tök lecsó, palacsinták készítése volt a program. Jászfényszaruról Tóth Tiborék a rendszeres színházlátogatás szervezésén túl novembertől márciusig kéthetente nosztalgia vetítésre hívják a falubelieket. Régi digitalizált felvételeket vetítenek nagy sikerrel. Magyar Alíz, a jászfákóhalmi szervezet vezetője javasolta a jászok által használt szófordulatok gyűjtését, erre kért mindenkit. Jó lenne ezeket majd könyv formában kiadni.

A vendégtelepülések beszámolóját követően Szücs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület munkájáról, a közösen végzett emlékhely állításokról, Boldogháza látnivalóiról beszélt.

Mivel a rendezvényt október 6-án, az aradi vértanúk napján tartottuk, így természetesen megemlékeztünk 1848/49 hőseiről is. Az emlékbeszédet Besenyi Vendel, egyesületünk alelnöke tartotta.

A hivatalban megtekintettük Bajor Imre kiállítását, majd koszorút helyeztünk el a Szent Vendel parkban a szabadságharc emlékoszlopánál. Megtekintettük a parkot, a redemptiós emlékművet, az iskola, óvoda épületét. Egy kis kör autókázással mentünk ki a tájházhoz, ahol nyugdíjas barátaink vártak minket finom ebéddel. Fózér Tibor bográcsban főzte a gulyáslevest, Orcziné Veronka és szorgos segítői kemencében sült finom cipókkal és lángossal készültek. Gyerekkorunk ízei elvarázsoltak mindannyiunkat. Nagyon-nagyon köszönjük ezt a segítséget. Ebéd után a tájház, a fotó- és képeslap kiállítás, a tévész iroda, az 1963-as emlékhely, templom, egyháztörténeti kiállítás megtekintésével ért véget a program.

Nagyon remélem, hogy barátaink jól érezték magukat, és kellemes élményekkel tértek haza.

Én személy szerint és az egyesület nevében is hálásan köszönöm mindenkinek, akik segítettek e nap megrendezésében.

*Veliczkyne Koncsik Ilona
BOLDOGBT Egyesület elnöke*

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT

elhunyt tanítóinkra, valaha köztünk élt és másutt nyugvó
barátainkra, ismerőseinkre.

Találkozunk 2018. november 1-jén, csütörtökön 14 óra-
kor a temetői emlékoszlopoknál.

*Emlékük legyen áldott, pihenésük csendes. Szívünkben
őrizzük őket!*

Mindenkit vár a BOLDOGBT Egyesület

Tisztelt boldogházi lakosok és elszármazottak!

Közös ünneplésre hívjuk Önöket!

Egyesületünk ez évben is megrendezi az adventi ünnepséget, melyre szeretettel várjuk
a boldogháziaikat és minden kedves érdeklődőt

2018. december 16-án advent harmadik vasárnapján a Szent Vendel térre.

Várjuk egyes kezű kézműveseinket, akik még színesebbé, hangulatosabbá teszik a rendezvényt.
A színes kulturális program után a már hagyományos megvendégelésre várjuk kedves vendégeinket.

***Ünnepeljünk együtt, hangolódjunk rá közösen az év legszebb ünnepére,
a karácsonyra.***

Tisztelettel:

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Osztálytalálkozó

22 éves osztálytalálkozóra jöttek össze az általános iskola 1996-ban végzett diákjai.

A vidám hangulatú találkozón felidéztek egykori iskolás emlékeiket, és megosztották egymással az azóta eltelt
években történeteket.

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömét,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

1973-ban végeztem Egerben a főiskolán magyar-ének-zene szakon. Még ez év szeptemberében kezdtem tanítani Jászberényben a Székely Mihály Zenei Általános Iskolában. Ekkor már nős voltam, és amikor a lányom Adrienn 1974-ben megszületett, még a szüleimnél laktunk. Több iskolából is kaptam állásajánlatot, de Jászboldogháza volt minden tekintetben számunkra a legkedvezőbb, ahonnan az állás mellé szolgálati lakást is ígértek, valamint feleségemnek is kedvező lehetőség kínálkozott. Közel is voltunk szülővárosunkhoz, így aztán nem sokáig tanakodtunk -én már 1974 januárjától a község általános iskolájában tanítottam mint kinevezett tanár.

Nagyon szép, új, jól felszerelt iskola volt a boldogházi, és ami még ennél is fontosabb: korrekt, segítőkész iskolavezetés fogadott, és ugyanilyen segítő, humánus szándékkal állt mellénk a község vezetése! Hálásan emlékszem vissza rájuk.

1974 novemberében költöztünk családotul Jászboldogházára. Előbb a megüresedett orvosi lakásban lak-

Feleségemmel

Puskás István

ének-zene-magyar szakos tanár,
hivatásos előadóművész

*... úgy döntöttem, hogy a hivatásos zenélést
választom*

tunk, majd át tudtunk menni a község pedagógusi szolgálati lakásába. Itt nagyon jól éreztük magunkat – közel 6 évig éltünk itt. En a szaktantárgyaim mellett testnevelést is tanítottam, melyet nagy szeretettel végeztem, mivel a sport életem része volt a diákéveim alatt – versenyszerűen asztaliteniszeztem is egy ideig.

Az egyik kolléganő távozása után átvettem az úttörőcsapat vezetését is, de ez a munka nem volt a "szívem csücske" a sok adminisztráció miatt. Egyébként sem voltam egy "mozgalmi" beállítottságú ember. A művészet, azon belül a zene volt az, ami igazából érdekelt, azt szerettem és szeretem mind a mai napig. Az iskolában sikerült egy klassz kis kórust kialakítani a gyerekekből. Mivel nem nagy létszámú volt iskolánk, ezért az alsó tagozatosokból is egyre többen kaptak helyet az énekkarban. Ez akkoriban újak számított. Az első, nagyobb kórusversenyen megkaptuk az "Arany fokozatú kórus" minősítést, melyre nagyon büszkék voltunk. A járási és megyei sportversenyeken is jól szerepeltek

*Európa jónéhány országában
szórakoztattam a "nagyérdeműt"*

Lányunk, Adrienn

diákjaink, remek futóink voltak, sorra nyerték a korosztályos mezei futóversenyeket.

Időközben feleségem, aki kezdetben mint kozmetikus dolgozott, átkerült az óvodába – előbb képesítés nélkül, később, a diploma megszerzésével már mint szakképzett óvónő dolgozott a helyi óvodában. Szép és nyugodt éveink voltak ezek. Én közben Budapestre jártam hetente könnyűzenét és jazzt tanulni a rádió és az OSZK stúdióiba, mert ezen zenei stílusok szeretetét gyerekkorom óta "hordoztam" magamban. Diákéveim alatt mindig volt zenekarom – főiskolás csapatunkkal országos ezüst diplomások lettünk a hagyományos tánczenekarok versenyén Salgótarjánban.

1980-ban sikeresen lettem az "Előadóművész" vizsgát Budapesten. Ennek megszerzése egyre inkább a hivatásosan művelt könnyűzene felé kezdte irányítani az érdeklődésem. Mindezt a körülményeink alakulása is segítette. Sajnálattal vettem tudomásul, hogy Bazsó Ernő igazgató úr nem vállalta tovább megbízatását — új igazgató került az iskola élére.

Még ebben az évben végre átadták azt a társasházi lakást Jászberényben, amire hosszú éveket vártunk. Lányunk igen jó zenei adottságokkal volt megáldva, mindenképp zenei tagozatra terveztük íratni. Végül én is úgy döntöttem, hogy a hivatásos zenélést választom a jövőt illetően – így aztán még ebben az évben elhagy-

tuk a községet, visszaköltöztünk Jászberénybe, de most már a saját lakásunkba.

Lányunk a Székely Mihály Zenei Általános Iskolában kezdte iskolai tanulmányait, majd a szakiskola követte Debrecenben, végül a "Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola" miskolci karán végzett kitűnő diplomával zongora tanszakon. Feleségem a jászberényi Kiss Ernő utcai óvodában folytatta munkáját, mint kinevezett óvónő. Én előbb Mátrafüreden játszottam az Avar szálló bárjában (Nádas Gábor zeneszerzőt váltva) egy évig, majd ez számtalan külföldi szerződéssel folytatódott. Nyugat-Európa jónéhány országában szórakoztattam a "nagyérdeműt" mint un. "piano-etertainer" (a zongorajáték mellett az énekléssel sem volt gondom) számos szép hotelben, de zongoráztam hatalmas tengerjáró hajókon is.

Manapság feleségemmel együtt nyugdíjasok vagyunk, lányunk pedig a jászberényi zeneiskola zongoratanára. Jőmagam és feleségem, Erzsike is nagy szeretettel gondolunk vissza jászboldogházi éveinkre, és nem csak a fiatalságunk miatt! Tulajdonképpen itt indult önálló családi életünk, itt tanultuk meg mindazokat a dolgokat, amit egy családban nap mint nap meg kell tenni a család minden tagjának ahhoz, hogy az működjön, fennmaradjon, erősödjön. Elmondhatom, hogy ezt "JÓL MEGTANULTUK" Jászboldogházán.

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Milyen kulturális programokat, művelődési lehetőségeket tartasz a legfontosabbnak?

Olyan programokat tartok fontosnak, amelyek ápolják a magyar hagyományokat, hogy jobban megismerjük önmagunkat, hagyományainkat és történelmünket. Ilyen rendezvények például a Hagyományok hétvégéje a Bartal-tanyán, Csángó Fesztivál Jászberényben és Jász ünnep a fővárosunkban, amit ősszel szoktak megszervezni. Persze más kulturális programok is ugyanúgy fontosak, mint például mozik, színházak és múzeumok látogatása. Emellett kell olyan is, amely a teljes kikapcsolódási lehetőséget szolgálja. Számomra legutóbbi ilyen program a Bodykiállítás volt Pesten, ami egyrészt szórakoztató és érdekes, de újabb ismeretekkel gazdagodtam.

Durucz Andrea

A különböző kulturális programok látogatása több szempontból is igen hasznos és ajánlatos elfoglaltság. Nem csak remek kikapcsolódási lehetőség, de új ismeretekre is szert tehetünk, mindezt akár családunk, barátaink társaságában, így közös élményt is nyújt.

A kisebb települések talán hátrányosabb helyzetben vannak, hiszen kevesebb a lehetőség, de vannak olyan rendezvények, melyek minden évben megszervezésre kerülnek, és szerencsére egyre több és változatosabb programfelhozatalról beszélhetünk. Egyre népszerűbbek például a fesztiválok, melyek sajátos hangulata magával ragadja, bevonzza az embereket, így remek kikapcsolódás, mindemellett új élményekkel és ismeretekkel gazdagítanak.

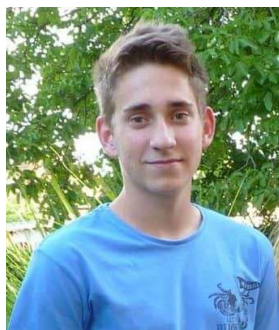
Érdeklődési- és tevékenységi körnek megfelelően sokféle lehet egy rendezvény, de legyen szó sportrendezvényről, bálról, vagy éppen művészeti jellegű programról, a legfontosabb talán az, hogy a programokon kívül közösségi élményt is adnak, így erősítve az identitástudatot, a helyi közösség összetartó erejét. A mi kis községünkben, Jászboldogházán pedig különösképp így van, az ilyen események mind egy sajátos, családi hangulattal bírnak, szívesen vesznek tehát részt ezeken a helyi rendezvényeken, de szeretnek ezek mellett koncertekre, fesztiválokra, moziba is járni.

Tóth Regina

Mivel a faluban alig van rendezvény, így bármilyen fajtáját szívesen látnám. A Bartal-tanyai rendezvényen kívül csak a falunap marad, ami megmozgatja az egész lakosságot, pedig gyönyörű adottsággal rendelkező strandunk is bőven tudna még részt vállalni a rendezvényekből. A búcsúnak kiváló helye lehetne a füves területen, valamint megfelelően komfortos a környezet, mosdó, árnyék, pad, fák, játékok, medence, büfé, mi kell még? Ugyanezen a vonalon elindulva, a majálisnak is nagyon jó helye lenne itt. Mindazonáltal, teljesen mindegy a rendezvény stílusa, lényeg, hogy a kisgyerektől a nagyig, mindenki lelje örömét benne. A gyerekek, ha játszhatnak, vagy valamit tudnak venni nekik, akár cukorkát, akár játékot, biztos hogy vidámak lesznek. Apuka, ha megihat egy sört a barátokkal, szava sem lesz. Esetleg anyukának, nagyszülőknek egy kis nóta, népzene, és garantáltan el sem lehet csalogatni a színpad elől. A lényeg, hogy együtt legyünk, nem akkor lesz jó a buli, ha minél többre kerül, hanem adjuk bele a szívünket, minél színesebb legyen és a legfontosabb, hogy tiszteljük meg más fáradozásait avval, hogy legalább elmegyünk, és érezzük magunkat a lehető legjobban.

Szász Attila

Mivel Jászboldogházán szinte-szinte nincsenek kulturális programok, így én bármilyen lehetőségnek örülnék. Mivel kis település vagyunk, korlátozott erőforrásokkal, kevés emberrel (fiattal), egy olyan koncepciónak örülnék, amiben összefogunk környékbeli településekkel (pl: Jánoshida, Tápiógyörgye, Jászsós-szentgyörgy), és közösen szerveznénk fiatalos és kreatív kulturális programokat. Ebben a rendszerben rotálva szervezhetnénk az együttműködésben résztvevő települések programokat (pl: koncerteket, színházi előadásokat, film klubot, stand up előadásokat), akár havi rendszerességgel. Ha ezeket a kulturális programokat többen szerveznénk összefogva, a költségek csökkenének, és szélesebb befogadó közönséget tudna elérni. Egy koncert pl. kevésbé élvezhető, ha 50-en vagyunk rajta, mintha mondjuk 200-300-an. És nem utolsósorban a fellépők, társulatok is nagyobb kedvvel vállalnák el a meghívásokat.

Én személy szerint olyan előadókat, együtteseket hívnék (falunap, Bartal), akik még nem igazán befutottak, viszont művészeti értéke a zenéjüknek nagy. A mostani tendencia, hogy hívunk a 2000-es évek vagy a 90-es évekből kiégett vagy igazán fel sem lobbant előadókat relatíve drágán (Bikini, Dupla KáVé). Ezeket egy fiatal sem hallgatja. Viszont ezek a feltörekvő együttesek, zenekarok, minden meghívásnak örülnek, ingyen vagy nagyon olcsón jönnek, és az én ízlésem szerint meglehetősen profik. Szerintem tök fontos lenne, hogy valamit újítsunk.

Berkó Albert

A mai világban számtalan lehetőség tárul elénk az élet minden területén. Nincs ez másként a kulturális programok sokszínűségében sem. Nagyon fontosak számomra a figyelemfelkeltő és mondanivalóval tarkított eseménysorozatok. Lehet ez akár színházi esemény, vagy egy adott műfajú táncdarab, ám egy hangverseny alatt megszólaló hangszer is okozhat könnyekkel teli pillanatot. Véleményem szerint ezen rendezvények alkalmával a legfontosabb, hogy akármilyen formában, de elérjen a nézők szívéig, és akár pozitív, akár negatív véleményt váltson is ki, ha csak egy perc vagy egy órára, de elfeledtesse az emberekkel a külvilágot, és belecsöppenhessenek egy csodaországba, amely a színpadon körvonalazódik eléjük. Ami tehát számomra igazán fontos egy kulturális esemény alkalmával, hogy az élmény mellett értéket is adjon a nézőknek és az előadás végén mindenki szívében maradjon egy kis csoda.

Farkas Ibolya

Szeretem az itteni rendezvényeket, amiket szerveznek. Úgy látom, hogy a falu lakossága is egyre nyitottabb a rendezvények felé. Szerintem lehetne kicsit több zenei és családi program, illetve több sportrendezvény. Nagyon jó ötletnek tartom a színházi előadásokat is, köszönet érte Farkas Ibolyának. El tudnék még képzelni egy kis mozizási lehetőséget, illetve valami jó szórakozóhelyet a fiatalok részére.

Kis Miklósné

50 éves a Fajtakísérleti Állomás Jászboldogházán

*Ez alkalomból idézünk fel néhány emléket az állomás indulásának és működésének éveiből
Becze Ákos és Rózsa István állomásvezetők segítségével.*

Becze Ákos: 50 éve fajtakísérletezés Jászboldogházán

A kezdetek

Az ötlet kitalálójának kiléte és felmerülésének ideje már elmerült az idő homályában.

Annyit mindenesetre tudunk, hogy 1968-ban az Országos Mezőgazdasági Fajtakísérleti Intézet (a továbbiakban: OMFI), a Jászberényi Járási Tanács Mezőgazdasági Osztálya és a jászboldogházai Aranykalász Mgtsz vezetői elhatározták, hogy Jászboldogházán egy fajtakísérleti állomást létesítenek. A cél az volt, hogy a járszági tájnak leginkább megfelelő szántóföldi és zöldségnövény fajták előzetes vizsgálat alapján történő kiválogatása a Jászság természeti adottságai között történjen meg. Az OMFI az ország különböző tájegységein akkoriban már mintegy 30 fajtakísérleti állomást működtetett.

A kísérletek elvégzéséhez szükséges földterületet, 142 kat. holdat az Aranykalász Termelőszövetkezet bocsátotta rendelkezésre két részletben.

A nagyobb rész a Tápiógyörgyre vezető út jobb oldalán terül el, egy kisebb területi egység pedig a Bartal - tanyán volt.

A tápiógyörgyei út melletti földek, amelyeket Boldogháza lelkének is hívnak, jó minőségű, kötöttebb, mezőségi talajjal rendelkeznek, néhány, laposabb, szikesedésre hajlamos mélyedéssel és ugyancsak néhány korábban lebontott tanyahellyel. A Bartal-tanyánál lévő tábla pedig homokosabb, lazább, a zöldségtermesztésre alkalmasabb talajú földrészlet volt, annál is inkább, hiszen itt rendelkezésre állt az öntözési lehetőség is.

A viszonylag nagyknak tűnő szántóterületre azért volt szükség, mert a növényfajta kísérletek objektív kiértékelése megkívánta az úgynevezett elővetemény hatás kiküszöbölését, ezért a kísérletek csak négyévente kerülhettek vissza ugyanarra a területre. Ez tulajdonképp egy kísérleti vetésforgót jelentett.

A kezdő év őszén egyéb felszerelés, infrastruktúra és munkaerő-állomány a fajtakísérleti munka megindításához még nem állt rendelkezésre.

Az őszi gabonák – őszi búza, őszi árpa – kísérleteit a Kompolti Fajtakísérleti Állomás munkatársai, a „kiegyenlítő” területek őszi vetéseit, pedig az Aranykalász Tsz dolgozói vetették el. (Kiegyenlítő területnek neveztük azokat a táblákat, ahol a vetésforgó betartása miatt kísérletek beállítására nem volt lehetőség.)

Az igazi, jogi személyiségként való működés 1969-ben kezdődött. Ekkor vált a fajtakísérleti állomás az OMFI részben önálló költségvetési intézményévé, és vette föl a JÁSZSÁGI FAJTAKÍSÉRLETI ÁLLOMÁS nevet.

Elkészült az első éves költségvetés, amelynek összege 501.000.- Ft volt. Kinevezésre került az állomás vezetője és helyettese. Az állomás vezetésével akkor engem bíztak meg. 1969. március elsején érkeztem meg Jászboldogházára. A helyettesi feladatok és egyúttal a zöldségnövények fajtakísérleteinek irányításával akkor Virág Erzsébetet bízták meg. Ő már korábban kezdte el szakmai tevékenységét. Egyidejűleg került a „KÍSÉRLETI” – ahogy a boldogházaiak nevezték – állományába Nyitrai Józsefné könyvelő és irodai dolgozó és az Aranykalász Termelőszövetkezetből Papp Kálmán traktoros – mindenes. Ez volt az induló csapat! A feladatok ellátásához szükséges munkavállalói létszám a későbbiekben foko-

zatosan került felvételre. Túlnyomórészt jászboldogházai háziasszonyok jelentkeztek állandó munkára, a nyári iskolai szünidőben pedig helybéli diákok segítettek be a csúcsidőszaki idénymunkákba. A nyár elején csatlakozott hozzánk Nyitrai Zsuzsanna szakképzett technikus.

Az állomás székhelye az első évben a Zsuzsi-tanya volt. Itt volt az iroda, a raktár, az állomásvezetői szállás és szabad ég alatti „gép”műhely. Rendelkezésre állt még a tsz központjában egy kis raktárrész, gépek és termények tárolásához. A kísérletekhez és a szántóföldi műveletekhez ekkor még semmiféle eszköz nem állt rendelkezésre. Kaptam ugyan egy listát a kezembe, amelyen a feladatok elvégzéséhez legszükségesebb eszközök voltak felsorolva, de ezek beszerzéséhez a költségvetésben igen szerény összeg állt rendelkezésre, ezért azok túlnyomó részét a már régóta működő fajtakísérleti állomások elfekvő készleteiből kellett összeszedni. Hogy egyáltalán dolgozni lehessen a kísérleti parcellákon, ahhoz nélkülözhetetlenek voltak azok a kézi szerszámok (kapa, gereblye, stb.), amelyeket a boldogházi munkatársak hoztak otthonról magukkal.

Hát az első évben ezekkel az eszközökkel végeztük el a tavaszi vetésű növények fajtakísérleteinek vetését-palántázását, ápolását, betakarítását – túlnyomórészt kísérleti jelleggel.

A kiegyenlítő – üzemi – területeken szántóföldi növénytermesztés folyt, kezdetben gabonafélék vetőmag előállítására. Ezeknek a kultúráknak az ápolásához, betakarításához az első évben még semmilyen eszköz nem állt rendelkezésre. Valamennyi, úgynevezett szántóföldi munkát az Aranykalász Tsz végzett el, segítségnyújtás, illetve térítésmentes szolgáltatás nyújtás keretében.

Az Fajtakísérleti Állomásnak, mint új gazdasági szervezetnek a község, a járás életébe való beilleszkedésében elsősorban Konkoly Béla tsz-elnök és Nagy András tanácselnök volt segítségünk. A kezdeti években, főleg az üzemi növénytermesztéshez szükséges technikai felszereltség hiánya miatt, mint már arra fentebb is utaltam, az Aranykalász Tsz nyújtott nélkülözhetetlen segítséget dr. Konkoly Mihály főagronómus, Gaál Ferenc agronómus (volt iskolai osztálytárs) és munkatársai jóvoltából. Utólagos köszönet érte!

Ezek voltak tehát az alapok, amelyekre épülve az évek során az állomás valódi, növényfajta kísérleti állomássá fejlődött.

De hát akkor felvetődik a kérdés, hogy mi is az a fajtakísérletezés? Az úgynevezett növénynemesítő telepeken tudós nemesítők fáradoznak azon, hogy új, a korábbiaknál jobb, nagyobb termőképességű szántóföldi és zöldségnövény fajtaikat hozzanak létre. Ezeknek az új fajtaknak a közvetlen üzemi (piaci árutermelés) termesztésbe való vétele azonban sok veszélyt rejt magában. Egyáltalán nem biztos, hogy az új fajta a termesztés helyére jellemző környezeti, időjárási feltételek mellett hozni tudja azokat a jó tulajdonságokat, amelyeket a nemesítőjük ígért. Ezért aztán szükség van arra, hogy az új fajta több éven keresztül kipróbálásra kerüljenek 0,5 - 25 négyzetméteres nagyságú, úgynevezett kis (mikro) parcellás kísérletekben. Itt az új fajta (fajtajelöltek) sok-sok tulajdonsága összehasonlításra kerül a már termesztésben lévő, illetve más fajtajelöltek tulajdonságaival.

A fajtakísérleti állomás feladata, hogy a kísérletbe állítandó fajtákat elveti, ápolja és betakarítja, miközben a fajták sok-sok tulajdonságát megfigyeli, feljegyzi a keléstől a betakarításig. Ilyen tulajdonságok például a kelés időpontja, a növények színe, magassága, fellépő betegségek, az érés ideje, a termés mennyisége és még sok minden más. A megfigyelt, feljegyzett adatokat, azután a mintegy harminc fajtakísérleti állomás beküldte a központba, az OMFI-hoz, ahol a többéves adatszolgáltatás feldolgozása alapján döntött az ún. Fajtaminősítő Tanács egy-egy új növényfajta állami elismeréséről.

A kora tavasz folyamán már saját munkaerővel és felszereléssel tudtuk beállítani/elvetni a tavasz árpa, a kukorica és a napraforgó fajták kísérleteit, később pedig elvetettük az uborkafajtákat, kiplántáztuk a paradicsomot, a paprikát, a sárga- és görögdiinnyét. Akkor összesen mintegy 100-150 növényfajtát állítottunk kísérletbe. A zöldségfélék palántáit az első időkben az Isaszegi Fajtakísérleti Állomás állította elő részünkre.

A kísérletek beállítása (parcellák kimérése, vetés, palántázás), ápolása, a megfigyelések elvégzése, a betakarítás aprólékos, nagy pontosságot, odafigyelést kívánó munkavégzést igényelt. Ez bizony egészen más volt, mint a tsz nagyüzemi tábláin vagy otthon a ház-

tájiban végzett munka. Ehhez bizony hozzá kellett szokni, meg kellett tanulni, be kellett gyakorolni! Nem csak a kísérleti munkák dandárját végző asszonyoknak, hanem a műszaki kiszolgálást végző férfiaknak, sőt a fiatal állomásvezetőnek is. Hiszen mindannyian kezdők voltunk!

Csodálatra méltó volt az a lelkesedés, odafigyelés, tanulni akarás, amivel a kísérletek által megkívánt újszerű, aprólékos munkát akarták elsajátítani.

Ebben főleg a boldogházi asszonyok jártak élen – a férfi munkaerőnek ehhez egy kicsit több időre volt szükség.

A kezdeti nehézségek, a betanulások félresikerült mozdulatai mellett azért már jelentkeztek az első sikerek is. Így például, már az első évben ki mertünk lépni a nyilvánosság elé, július 21-én zöldség fajtabemutatót tudunk rendezni.

A Zsuzsi-tanya bármilyen kedves, romantikus is volt, a fejlődésben egyre szűkebbnek bizonyult, sőt az őszi esőkben barátságtalanná is tudott válni. Az év közepe táján érkezett a hír, hogy Jászboldogházán új iskola fog épülni. A régi iskola épületébe pedig a Fajtakísérleti Állomás költözhet majd be. Az őszi vége felé aztán kiürült az iskola melléképülete, és a helyére be lehetett költöztetni az irodát.

A 70-es évek

1970-re kialakult a Jászsági Fajtakísérleti Állomás szervezete és további fejlődésének perspektívája.

Az irodának az iskola melléképületébe való őszi átköltözését követően elkezdődött egy közel másfél évig tartó békés egymás mellett élés az iskolával. Az új iskolaépület felépüléséig és átadásáig a boldogházi gyerekek továbbra is a régi iskola épületébe jártak. Itt a tanítás két „műszakban”, tehát délelőtt és délután is folytatódott. Ez azért volt érdekes az együtt élés szempontjából, mert a tavasz beköszöntével megindultak a kísérletek beállításával és a „nagyüzemi” vetőmag termesztéssel összefüggő munkák, ami elkerülhetetlenné tette, hogy az iskola udvarán egyre gyakrabban jelenjenek meg járművek és mezőgazdasági gépek. Ezek mozgását persze össze kellett hangolni az iskolai órákózi szünetekkel, nehogy baleset érje a gyerekeket. Az együtt töltött idő során szerencsére semmiféle probléma nem merült fel.

A kísérletbe állított növényfajok és fajták száma évről évre növekedett. A szántóföldi kísérleteknél megjelent a cukorrépa, az olajlen, a gyönyörű szép égszínkék virágjaival, a kender, amit egyszerűen csak „gatyafának” hívtunk. A zöldség növények faj- és fajtaválasztéka is erőteljes bővülésnek indult. A kísérletekben megjelent a helyben vetett vöröshagyma, a zöldborsó, a zöldbab, a fűszerpaprika, a káposztafélék stb. A zöldség növények és a dinnyefajták palántáit

A virágzó őszi káposztarepce fajtákat szemléli Becze Ákos

saját fóliasátorban magunk neveltük. Bizony nem volt könnyű a fóliasátor alatti 50-60 C fokos melegben dolgozni.

Az egyes növényfajokon belül a fajták, fajtajelöltek száma is gyarapodott. Az őszi búzafajták száma elérte a 70-80-at, a kukorica fajtáké megközelítette, sőt néha meg is haladta a 100-at.

Az üzemi kiegyenlítő területeken a vetőmag előállítás is további növényfajokkal bővült, így kipróbálásra került a retek és a zöldborsó vetőmag előállítása.

Ezek a feladatok, úgy a kisparcellás kísérletek, mint az üzemi termesztésben addig még be nem gyakorolt, új technológiát és speciális gépeket igényeltek. Az üzemi területek műveléséhez szükséges gépállomány is fejlődött és gyarapodott. Az addigi külső segítségnyújtásokat a fejlődő gépállománnyal és a szakképzett, begyakorolt munkavállalói gárda segítségével fokozatosan kiváltottuk.

Tekintettel arra, hogy a kisparcellás fajtakísérletekkel kapcsolatos tevékenységek elvégzését iskolában nem tanítják, ezeket a munkatársaknak a helyszínen kellett elsajátítani. Így kialakultak a kísérletek kézi és gépi munkálatait elvégző munkacsoportok – brigádok. A finom kézimunkát főleg a helybéli lányok, asszonyok sajátították el és végezték. A „brigád” tagjaiként itt meg kell említeni Kotán Róbertné, Simon Évát, Szécsi Pálnét, Babinyecz Jánosné, Nagy Mihálynét. Káposztás Istvánnét. A műszaki gárdát Csirke Béla, Vadkerti Zoltán, Bagi Balász, Vasas Pál Újszászról, Gazsi István Jánoshidáról erősítették, és elnézést kell kérem azoktól, akiknek a pontos neve most nem jut eszembe. A 70-es évek közepére a munkavállalói létszám meghaladta a harminc főt.

A megfelelően iskolázott szakemberek megszerzése és munkába állítása érdekében még 1970-ben megállapodtunk a jászberényi Szakmunkásképző Intézettel, hogy a következő évi végzősök közül többeket alkalmazunk a Fajtakísérleti Állomáson. Négyen jöttek, de ez a vállalkozás nem vált be. A boldogházaiak szorgalmával, megbízhatóságával ezek a fiatalok nem tudtak versenyre kelni.

A megnövekedett feladatok az állomás vezetésének megerősítését is igényelte, annál is inkább, mert jómagam megkezdtem a munka mellett tanulmányaimat a Közgazdasági Egyetemen. Ezért 1971 nyarán Gyömrei Sándort bízták meg az állomás vezetésével.

Egyidejűleg ő irányította a nagyüzemi, szántóföldi növénytermesztést, Virág Erzsébet volt a zöldség fajtakísérletek felelős vezetője, jómagam pedig a szántóföldi növényfajták kísérleteit irányítottam, majd Virág Erzsébet távozását követően a zöldség növények fajtakísérleteinek vezetését is átvettem.

Szegély kultúra egyelése és sarabolása az 1970-es évek első

Az időszak elején az iskola véglegesen átköltözött a szép új épületbe, és a „Kísérleti” teljes egészében elfoglalhatta az épületet és az udvart. A régi iskolaépület átalakításra, megerősítésre került. A volt tanteremből irodák, laboratóriumi helyiségek, a tanári lakásokból állomásvezetői és állomásvezető helyettesi lakás lett kialakítva. Ezek után került lebontásra a régi iskolai melléképület, amelynek a helyére a kornak megfelelő szociális épületet emeltek. Ezt követően felépült a „nagy szín”, ahol gépműhely, a termény- és géptároló kapott helyet.

A fajtakísérletek számának ugrásszerű növekedése szükségszerűvé tette, hogy a munkacsoportokat napközben többször is át kellett csoportosítani egyik területről, kísérletről másikra. Ezt nehezítette a szántóföldi és zöldség kísérletek közötti nagy távolság és a csapadékos időjárás okozta rossz útviszonyok. Ez szükségszerűvé tette, hogy a Bartal-tanyánál lévő terület elcserélésre kerüljön egy a Györgyei út melletti területhez közvetlenül csatlakozó táblához.

Így 1972-től kezdve a zöldségkísérletek is itt a község közelében lettek beállítva. Nekik egy külön táblán sajátos vetésforgót alakítottunk ki.

A zöldségfélék öntözését a „Nyárfásnál” lévő víztárolóból oldottuk meg. Ez a 70-es évek elején elegendőnek is bizonyult, majd később, amikor az időjárás szárazabbra fordult, épült meg egy újabb víztároló, amelyet egy egyidejűleg fűt kútból tápláltunk. Gondot jelentett ugyanakkor, az alkalmazott munkaerő foglalkoztatásában

A „szocialista brigád” kirándulása Kassán.

a mezőgazdasági munkákra általában jellemző szezonális. A ledolgozandó munkaidő így télen általában napi 6 óra volt, nyáron elérte a napi 12 órát is. A növények tenyészideje alatt még így is állandó versenyfutásban voltunk az elvégzendő feladatok ellátásával. A téli időszakban pedig az okozott gondot, hogy értelmes munkával ellátva tartsuk meg a munkaerő-állományt. A téli időszakban a gépészek, traktorosok a gépek javításait, karbantartásait végezték, amelyek során olyan gyakorlatot szereztek, hogy más állomások részére szolgáltatásként traktormotorok fő javítását végezheték el. A női brigád eleinte egyes kísérleti minták, fűszerpaprika, hagyma minták feldolgozását végezte, majd később gyógynövénytermesztésre is áttértünk, amelynek feldolgozása a téli időszakra esett. Nem kis munkaszervezési feladatot jelentett, hogy 1975-76 évben az úgynevezett „asszonyok” brigádjából mintegy tízen mentek szülési szabadságra. Először munkaerőjük pótlása, a GYES-ről való visszatérésük pedig munkával való ellátásukban okozott fejtörést. A lényeg, hogy valamennyiük, illetve újszülött gyermekeik részére az állomás rendezett közös névadó ünnepséget.

A bemutatott fejlődést, a változásokat követően beálltak a dolgozók hétköznapiak.

A 80-as évek első fele

A konszolidált és kiegyensúlyozott fajtakísérletezést és üzemi méretű vetőmagtermesztést Gyömrei Sándor állomásvezető 1981 év nyarán bekövetkezett tragikus halála látszott megszakítani. Tőle elbúcsúztunk, és vezetésemmel tovább folytattuk a megszokott eredményes munkát. Az állomás magas szintű kísérleti munkáját a központ, az OMFI is elismerte. Évente többször tartottunk - néha több száz résztvevővel -, fajtabemutatót. Késő tavasszal a gabonafélék fajtajelöltjeit, nyáron zöldségfajtákat, ősszel az őszi érésű szántóföldi és zöldségfajtákat mutattunk be. Legnagyobb sikere általában a zöldségfajta bemutatókhoz kapcsolódó dinnyekóstolóknak volt! A Jászboldogházi Aranykalász és a Jászágó egyéb településein található mezőgazdasági nagyüzemek vezetői a bemutatókon kívül is gyakori vendégei voltak az Állomásnak, és árgus szemekkel nézegették az egyes növényfélések ígéretes fajtajelöltjeit.

Az üzemi méretű vetőmagtermesztés pénzügyileg is eredményes vállalkozásnak bizonyult. Ez az időszak aztán 1984-ig tartott, amikor is az év tavaszán áthelyeztek a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumhoz. Távozásomkor az állomás vezetését Szakály Géza nyugdíjas állomásvezetőnek adtam át.

Kötődés Jászboldogházához

Mint azt már a bevezetőben is írtam, fiatalon, alig 25 évesen kerültem Jászboldogházára, rögtön vezetői beosztásba, egy tulajdonképpen még csak alig létező gazdasági szervezet élére. Odaérkezésem előtt többen figyelmeztettek, hogy a jász települések általában zárt közösségek, idegeneket nem szívesen fogadnak be. Azt gondolom, hogy az eddig leírtakból is kiderül, hogy nagyon sokan segítettek a munkámat, amely gesztus a község életébe való beilleszkedést is segítette, és tulajdonképpen a befogadást jelezte. Gondolom, ezt elősegítette az is, hogy feleségem Németországból áttelepülve itt ismerkedett meg a magyarországi viszonyokkal, a magyar nyelvet is Boldogházán sajátította el, itt talált munkát, éppen a fajtakísérleti állomás laboratóriumában, ahol Gyömrei Anikóval, Káposztás Katalinnal dolgozott együtt. Négy gyermekem közül három Jászboldogházára született. Itt jártak óvodába, itt kezdték általános iskolai tanulmányaikat. Még ha elmentünk is, de úgy érezzük, hogy Boldogházán egy kicsit gyökeret vertünk. Szívesen veszünk részt a BOLDOG BT Egyesület rendezvényein, és azon kívül is jólesik Jászboldogházára látogatni.

Rózsa István: 34 éve a mintagazdaságban

Nagy öröm számomra, hogy ebből a fél évszázadból 34 évet személyesen tölthettem el ebben a mintagazdaságban.

Az utolsó 24- et Szarvák Miklós kollégámmal és barátommal.

De kezdjük az elején.

1968-at írtunk, amikor már a magyar mezőgazdaság nagyon komoly felfelé ívelő pályán volt.

A magyar fajtakísérletezés 1892-ben indult világhírű útjára.

Az Országos Mezőgazdasági Fajtaminősítő Intézet úgy döntött, hogy szükség van Jász-Nagykun-Szolnok megyében egy olyan kísérleti helyre, mely jól reprezentálja a megye termelési viszonyait, és segíti a fajtaminősítés folyamatát. Egyúttal a megye gazdálkodóit közvetlenül is ellátja szakmai információkkal.

Katonás rendben sorakoznak a növények

Az állomás központja a község régi iskolájának épületében kapott helyet. Felépült egy termény- és gépszín műhely és egy szociális blokk is, amit 1985-ben tovább bővítettünk még egy terménytárolóval.

1995-ig 20 embernek adott állandó munkát, és ezáltal több családnak biztos megélhetést ez a munkahely. Természetesen a többség Boldogházáról járt ide. Több volt, mint egy munkahely. Mindnyájunk számára a második otthonunkká vált. A kollektíva is összetartó, rendkívül szorgalmas és lelkiismeretes emberekből állt.

Ez a munka megkívánta a precizitást és a magas szakértelmet. Nem tömegtermeléssel foglalkoztunk, hanem igazi tudományos kísérletezéssel.

Akikről mindenképpen meg szeretnék emlékezni, és elnézést, akit most nem említek:

Gömöri István – a Fajtakísérleti ezermestere, gerince. Soha nem feledünk!!

Csirke Lajos – aki sokoldalúságával és szorgalmával a másik pillért képviselte.

Vadkerti Zoli – akit nem érdekelt mikor van a munkaidő vége: Bármikor lehetett rá számítani!

Káposztás Kati – a technikusunk, aki kérésselhetetlen lelkiismeretességgel és szorgalommal járta nap mint nap a területet, és minden parcellát számon tartott.

A kukorica betakarítása
(Káposztás István)

1994 után nagy változások történtek: köztisztviselők voltunk és a létszámleépítés áldozatai lettünk.

Ez a nagyszerű kollektíva majdnem teljesen megszűnt.

Vállalkozásban folytattuk tovább a munkát, és Szarvák Miklóssal új alapokra helyeztük a Fajtakísérleti Állomást.

Nagy öröm számomra, hogy Miklós személyében egy igazi profi szakembert ismertem meg. Függetlenül attól, hogy élete nagy részét nagyüzemben töltötte, mégis nagyon hamar rátalált a kísérletezés ízére.

Kisparcellás búza betakarítása
(Rácz Máté)

Sajnos már csak 6-7 munkatársunknak tudunk állandó munkát adni. Ez a mostani csapat is precízen és szorgalommal végzi a munkáját. Nem is tehetünk másként, hiszen biztosítanunk kell a Nébih és a szakmai közvéleményt, hogy még legalább 50 évig szükség van ránk.

Az évforduló alkalmából az állomás vezetőinek és dolgozóinak szeretettel gratulálunk, és további sikeres, eredményes munkát kívánunk!

a szerkesztők

Őszkezdet az óvodában

Óvodánk életében a nyárvégi beszoktatás hét után tartalommal teli, eseménydús őszt vette kezdetét. A kellemesen napsütötte délelőttökön **élményszerző sétákra** indultunk, melyek során megfigyeltük az őszi növényeket, és terméseket is gyűjtöttünk. Idén is ellátogattunk Kispál Sanyi bácsiékhoz **bárányokat** nézegetni és simogatni. A Vuk csoporttal egész napos kiránduláson voltunk a **Jászberényi Állat- és Növénykertben**, ahol az állatok megtekintése mellett több látványteretesen is részt vettünk (majom, ormányos medve, barnamedve).

Állatkerti séta Jászberényben

A szeptembertől a hagyományos **Mihály napi zsíros kenyér partival** búcsúztunk el a játszótéren. A csoportok kedves kis műsora után 3 csapatban versenyzett együtt vállalkozó kedvű szülő és gyermek, mely során ügyességi feladatokat kellett minél gyorsabban teljesíteni. A vidám hangulatban zajlott próbatételek után a gyermekek ajándékban részesültek, s bőven volt finom enni-innivaló is mindenki számára. Lefelé ballagott már az őszi nap, mire vége lett a partinak. Ezúton is köszönjük szépen a segítőkész szülők, különösképpen az ÓSZSZ önzetlen segítségét.

Október 1. az **Idősek Világnapja**, ennek apropóján mindkét csoport műsorral készült, és vendégül látta

Állatnéző séta

azokat a segítőkész, lelkes szépkorúakat, akik tudásukkal, munkájukkal időről időre színesítik ovisaink életét.

Állatnéző séta Bajszi bácsinál

Az **Állatok Világnapja** (okt. 4.) alkalmából a Maci csoport ellátogatott az egyik kis óvodásunk, Matók Bence otthonába, ahol disznókat, malacokat, teheneket, borjakat és tyúkokat szemléltethünk meg közelebbről. Vendéglátóink tejjel és sajttal is megkínáltak minket. Ezzel egy időben a „Vukocskák” a szürkemaráhakat nézték meg a faluvégi telepen. Egyik nap elsétáltunk Krasnyánszki Imréhez, „Bajszi” bácsihoz. Új lovacskája szinte műsort adott tiszteletünkre: hol a földön hempergett, hol a levegőbe rúgta patáit.

Az ovi kertjében először a fűszernövényeket metsztük le, másodszor betakarítottuk a petrezselyem- és sárgarépatermést is.

Egészség hét a védő nénivel

Az **Egészség héten** eljött hozzánk a védő néni. A konyhas néni jóvoltából nyers és párolt zöldségeket, sült tököt kóstolhattunk, zárásként pedig betekintést nyertünk a Mentőállomás mindennapjaiba.

...És tessék, ismét eltelt egy hónap, készülhetünk az október végi „Tök jó délutánra”, és már azt is tervezgethetjük, hogy mit is faragjunk az idei tökfáragó versenyre.

Berkó-Fejes Györgyi

Báránysimogató

Őszi termések gyűjtése a strandon

Idősek köszöntése

Sárgarépaszedés

Mihály napi rendezvény

Répa, zöldség tisztítása

Mihály napi rendezvény

Tejkóstolás

Iskolánkban is megkezdődött és beindult a tanév. Eleinte nem volt igazán zökkenőmentes, de a folyamatos átadások után a ma már egy szép, megújult iskolában folyik az oktató – nevelő munka.

A tanévet 153 tanulóval kezdtük.

Bejáró tanulóink:

Jánoshida	Portelek	Tápiógyörgye	Szolnok	Jászberény	Jászapáti
39 fő	20 fő	2 fő	2 fő	2 fő	1 fő

Október 1-jén minden meghirdetett szakkörünk elindult. Tanulóink szívesen vesznek részt ezeken.

Röplabda	Foci	Mazsorett	Néptánc	Színjátszó	Természetismeret	Rajz	Elsősegély
21	52	24	17	19	15	30	16

Néhány fontos dátum iskolánk életéből:

október 16. Pályaorientációs nap (tanítás nélküli munkanap)

október 15 – 19. Egészség hét

október 29-31. Őszi szünet

(november 1. Mindenszentek; november 2. munkasz. nap)

november 17. A 8. osztály Őszi bálja

Szombati tanítási napok:

október 13. (október 22. hétfő helyett)

november 10. (november 2. péntek helyett)

Iskolafejlesztés 2017

„Iskolafejlesztés 2017” ezzel a címmel vette kezdetét a Jászberényi Tankerületi Központ fenntartásában Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fejlesztése.

Uniós és hazai társfinanszírozásból valósult meg a jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában a mindennapos testneveléshez szükséges fejlesztések, a természettudományos tárgyak oktatását fejlesztő eszközök beszerzése, a nyelvoktatáshoz szükséges eszközfejlesztés, illetve a sportudvar felújítása, korszerűsítése.

A Jászberényi Tankerületi Központ az EFOP-4.1.3-17-2017-00324 azonosító számú pályázat keretében tanulást segítő tereinek infrastrukturális fejlesztésére nyert támogatást. Az Európai Unió és a Magyar Állam által nyújtott támogatás összege 29.000.000 forint, a támogatás intenzitása a projekt elszámolható költségeinek 100 %-a. A beruházás az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg, a Széchenyi 2020 program keretében. A nyertes kivitelező JÁSZ-TERRA Kft., amely közbeszerzési eljárás során került kiválasztásra.

A projekt célja: a korszerű nevelési-oktatási eszköz- és feltételrendszer

közvetlen elérhető közelségbe kerüljön a családok, szülők, tanulók számára. Az elmaradott infrastrukturális állapotú iskolák fejlesztése kiemelten fontos annak érdekében, hogy az iskolai nevelés-oktatás alapfeladatainak ellátása támogató környezetben biztosított legyen. A fejlesztés hozzájárul ahhoz, hogy az intézmény megelőzze, illetve csökkentse az intézményi tanulói lemorzsolódást, a végzettség nélküli iskola elhagyást. A projekt nemcsak a diákok életét befolyásolja pozitívan, de a pedagógusok számára is megteremti a méltányos oktatási feltételeket. A projekt keretében megvalósuló fejlesztések: a sportudvar felújítása és korszerűsítése, melynek keretében az iskola udvarán műfüves labdarúgó pálya került kialakítása. A sportpályához eszközök, berendezési tárgyak és bútorok beszerzése is megvalósult. A nevelési-oktatási tevékenység megvalósításához használt termek, oktatási

termek és az azok elérését szolgáló folyosók, közlekedők felújítása, valamint a termek elavult bútorainak cseréjére is sor kerül. A természettudományos tárgyak oktatását segítő, továbbá nyelvoktatáshoz szükséges eszközök beszerzése.

A projektátadó ünnepség szeptember 26-án megvalósult, ahol diákjaink, Kátai Gréta, Mihályi Teréz Benedikta és tavaly ballagó volt diákunk, Gosztorny Dóra Viola színvonalas produkcióját láttuk, hallottuk.

A projekt megvalósult, ezért külön köszönet a projektben résztvevő dolgozóknak, hogy egy megújult iskolába térhettünk vissza szeptemberben.

Szendrei Péter

Képek:

<http://www.jaszboldoghaza.hu/galeria/iskolafejleszt-es-projektavato-unnepseg-az-iskolaban/278>

PÁLYAORIENTÁCIÓS NAP

Ebben a tanévben is – az előző évhez hasonlóan – van egy tanítás nélküli munkanapunk, ami pályaaorientációs nap. Célja, hogy már általános iskolásként megismerhessék a gyermekekkel minél több szakmát, belelássanak a különböző munkahelyeken dolgozók mindennapjaiba. Ezt az iskolák döntenek el, hogy milyen szakmákat, munkahelyeket ismertetnek meg a tanulókkal.

Alsó tagozatosaink a délelőtti folyamán megismerhették és kipróbálhatták, hogyan végzik munkájukat az iskolában dolgozó takarító nénik. A

Ilyen az állattartás

A takarítás is fontos munka

szorgos kis kezek gyönyörűen kitakarították az osztályaikat, az iskola környékén összegyűjtötték a lehullott faleveleket.

Ezek után ellátogattak Balogh György állattenyésztő telepére, ahol megismerkedtek az állattenyésztés különböző feladataival. Gyuri bácsi fāradhatatlanul feleltetett a sok kérdésre. A nap végén kicsit elfāradtak a gyerekek, de az elvégzett munkájuk által érzett öröm kārpótolt minden dolgos kisgyermeket.

Az 5. osztályos tanulók a helyi Aranykalász Termelőszövetkezetben jártak, ahol a növénytermesztéssel ismerkedhettek meg. Megtekintették a raktárban lévő terményeket, a terményszárítót, kombájnokot, traktoro-

kat és különféle mezőgazdasági gépeket.

A 6. osztály a radiátorgyárban folyó munkát nézte meg. Az egykor közel 300 munkást is foglalkoztató üzemben megismerhették a gyártás folyamatát a lemezsaajtolástól a hegesztésig. Hogyan, milyen módon kerül a festék a nyers radiátorokra? Megbecsülhették, például milyen hosszú a konvektor pálya, összeállíthattak radiátor vázat. Mire való a vízzel teli medence, avagy hogyan ellenőrzik a hegesztés minőségét?

Köszönet a bemutatóért Bajor Zoltánnak és Somogyi Máriának.

A 7. és 8. osztályba járó tanulóink már a pályaválasztás küszöbén állnak. Ők Szolnokon a Széchenyi István Gimnáziumban megrendezett pályaválasztási kiállításon jártak. JNKSZ Megye középiskoláinak nagy része mutatkozott itt be, legfőképpen a náluk oktatott szakmákat mutatták be. A gyerekek kisebb csoportokban ismerkedtek, próbálták ki a középiskolák által bemutatott szakmákat, és ismerkedhettek, tapasztalatot gyűjthettek, hogyan és merre tovább. Rengeteg szóróanyagot, prospektust hozhattak a nekik tetsző iskolákról. Nagy segítség ez minden évben tanulóinknak a pályaválasztásuk tekintetében.

Összeállította Tóthné Simon Aranka

EGÉSZSÉGHÉT

Hagyományainkhoz híven ebben a tanévben is megrendeztük – meghirdettük az Egészség hét című projekt hetünket. Mit is csináltunk?

Ebben a tanévben a zöldség volt a főszerep. A konyhás nénik jóvoltából a hét minden napján kóstolhattunk: nyers és párolt zöldségeket, sūtötököt és különböző uzsonnatízórai krémeket. Reggelente a felső tagozatosok irányításával reggeli tornán vettünk részt. A tanórákon okosodtunk, a héthez kapcsolódó feladatokat oldhattunk meg, felsőseink verset írhattak, alsósaink kézműveskedhettek.

Versenyt hirdettünk: Rajzpályázaton lehetett részt venni – Egészség tündér rajzpályázat címmel – ahol nagyon sok tanulóink nyújtott be szebbnél szebb alkotásokat. Zöldség-szobor készítése címmel is hirdettünk versenyt, ahová szintén nagyon sok alkotás érkezett. A zsűrinek nagyon nehéz dolga volt, az értékelés és jutalmazás még mindig folyamatban.

Alsósaink meghallgatták Dr. Borsodi – Nagy Erzsébet háziorvosunk mesébe āgyazott előadását az egészséges táplálkozásról, ahol feladatokkal, kérdésekkel, válaszokkal űk is bekapcsolódhattak a doktor néni érdekes előadásába. 1. és 2. osztályos tanulóink a Mentőállomással ismerkedtek.

Zöldséges pástétomot, zöldfűszeres húskrém és sajtkrém kóstolhattunk

A konyha dolgozói idén is meghirdették a „Hozz egy egészséges receptet” címmel versenyüket. 39 tanulóink élt is a lehetőséggel. A megvalósítható és egészséges recepteket jutalmul a konyhás nénik a hét folyamán meg is főzték.

Nyerteseink és receptjeik:

Gajdos Márta 1. osztály Kukoricás – sajtos gersli

Hirossek Szabolcs 1. osztály Tejszínes őszibarackleves
Murza Kira 2. osztály Csirkés zöldségleves
Tóth Petra 2. osztály Csontleves gazdagon
Berman Zita 3. osztály Lencsefőzelék
Murza Kármén 3. osztály Zöldségleves daragaluskával
Csinger Rebeka 5. osztály Zöldséges csirkemell
Turóczi Zsombor 5. osztály Almás – hagymás csirkecomb
Czine Zsolt 8. osztály Joghurtos karfiolleves
 Minden receptet hozó tanulónk jutalmul Túró Rudit kapott. A hét utolsó napján – szintén a konyhas nénik jóvoltából – részt vehettünk egy érdekes és „finom” előadáson. Itt szintén az egészséges ételké volt a főszerep. Már kora reggel készítették nekünk a finom szendvicsskrémeket, Füle Zoltán, az UNILEVER üzletkötője és chef segítségével. A gyermekek először kérdések segítségével megpróbálták kitalálni, vajon miből és hogyan készülhettek ezek a finomságok. Ráczné Andrea néni jutalomban részesítette a jól válaszoló tanulókat. A chef a receptíró versenyen induló gyermekek közül kihúzott 3 tanulót, akik az ő ajándékát

kapták. Ezek után kezdődött a kóstolás: zöldséges pástétomot, zöldfűszeres húskrémet és sajtkrémet kóstolhattunk. Nagy sikere volt, többször és többen álltak sorba repetáért. Sikeres hetet zártunk. Reméljük, hogy gyermekeinkhez közelebb tudtuk hozni az egészséges táplálkozás fontosságát.

Gondolatok a nevelésről

12 őszinte tanács pedagógusoktól szülőknek, hogy sikeres és boldog iskolás lehessen a gyereked!

Tanárok nyílt felhívása minden iskolás gyereket nevelő szülőnek - 12 pontban! Ha ezeket mind megfogadod, akkor a gyermeked boldog és kiegyensúlyozott iskolás lesz!

„Kedves Szülők!

Engedjék meg, hogy néhány olyan tanáccsal, tapasztalattal szolgáljunk, amire érdemes figyelmet fordítani, hogy gyermekük kiegyensúlyozott, boldog, sikeres iskolás legyen.

A nevelés a család feladata

Az alapokat a család rakja le, mi arra tudunk építkezni. Ha a háznak nincs alapja, vagy rossz az alapja, arra nem lehet falat húzni. Mi folytatjuk, kiegészítjük az otthoni nevelést, de a családot pótolni nem tudjuk.

2. Bízunk a gyerekekben

A példamutatásnak nagyon nagy a szerepe, ám talán ennél is fontosabb, hogy bízunk a gyermekükben. Amit tanítottak nekik, az a megfelelő időben beérik. Ezt nem „prédikációkkal” érjük el, hanem sok-sok beszélgetéssel.

3. A jól nevelt gyermek szerető környezetből érkezik

A jól nevelt gyermek nem idomított, hanem szeretetteljes családban él, ott követi a viselkedési mintákat, az alkalmazkodást is.

4. Közös élményeket adjunk a divatholmik helyett

Szeretni tanítsák gyermekeiket ebben a nehéz világban, ahol minden az anyagiakról szól! A legnagyobb ajándék az együtt töltött idő legyen! Nem a legdivatosabb ruháira, játékaira, a legmodernebb mobiltelefonjára fog emlékezni, hanem a közös élményekre.

5. A család legyen kiszámítható érzelmi bázis

A gyerek mindig érezze, hogy a család mellette áll, a helytelen cselekedetet ítéljük el. Nyújtsa a család érzelmi biztonságát! Az érzelmileg kiéhezett gyerek csábítható, könnyen keveredik rossz társaságba.

6. A gyerek tanulja meg tisztelni a szüleit
Ne rombolják le egymás tekintélyét az elvált szülők, mert ennek eredményeként se apja, se anyja nem lesz a gyermeknek, akit tisztelni tudna, melynek következtében bizonytalanul áll majd később is a világban. Ha nem tiszteli a szüleit, a pedagógusokat sem fogja. Ennek hiányában az oktató-nevelő munkánk sem lehet eredményes.

7. A munka- és rendszeretetre nevelést nem lehet elég korán elkezdni

Már ebben a korban kell megtanulniuk a precíz, gondos munkát, rendszeretetet. A kontár munka itt alapozódik meg. Mindegy, hogy milyen munkát választ majd később, de abban a legjobb legyen.

8. A gyerekeknek mindig legyen saját feladata

A házimunkát végző gyerekek általában jobb tanulók társaiknál. Legyen a gyerekeknek saját feladata, felelőssége, önállóságra neveljük őket!

9. A sikerért tenni is kell

Mutassanak példát, tapasztaltassák meg, hogy ha valamit el akarunk érni, azért tennünk is kell!

10. A szerető szigor biztonságos keretet nyújt a gyerekeknek

Ajánljuk a szerető szigort! Gyermekeink az engedékenységet nem sokra becsülik. A gyermekek a kiszámítható környezetben érzik biztonságban magukat.

11. A gyerekeknek elegendő alvásra van szüksége a fejlődéshez

Amelyik gyermek nem alussza ki magát, az nem tud figyelni a tanórákon, tehetsége nem fejleszthető.

12. Ne terheljük túl a gyereket különórákkal

A tehetséges gyermeknek is jár a gyerekkor, ne terheljük túl különórákkal! Könnyen „befullad”, nem tudja később a megfelelő időben kibontakoztatni tehetségét. Ne akarják a saját álmaikat megvalósítani velük!

A gyerek a világra nyitott lény, kész a befogadásra, jóra jóval válaszol, simogatásra simogatással, jókedvre jókedvvel, tevékenységre tevékenységgel.”

Hírek a kapitányokról

• Szeptember 22-23-án tartották Budapesten a **Jászok Ünnepe**t. Ez a rendezvény egy évvel ezelőtt vette kezdetét, amikor a Vajdahunyad várában a kunságiak rendeztek hasonló bemutatkozást. Ezt az ünnepséget a Mezőgazdasági Múzeum igazgatója kezdeményezte, azzal a céllal, hogy az ország egyes népcsoportjai mutatkozzanak be Budapesten, bemutatva a kulturális hagyományok sokszínűségét, történelmét, művészetét, hagyományait, gasztronómiáját, népzenejét, néptáncát. A rendezvényen 27 jász, illetve jász gyökerekkel rendelkező település vett részt, és mutatták be településük jellegzetességét. Boldogházáról 2 mikrobusszal vettünk részt a rendezvényen, fellépett a Csillagvirág Kórus, nagyon szép műsorral. A Csillagvirág Kórusral utaztam én is a polgármester úrral együtt. A bemutatón részt vett Juhászné Terike a szokásos nyálánságaival, melyből a látogatók vásárolhattak is. Velünk volt még Baranyi István és neje, Bettike, akik a Jász Jászok csoportját képviselték.

Az ünnepségen a felvonulást a történelmi zászlókkal felvonuló jász huszárok vezették, utánuk a jászkapitányok, polgármesterek, néptáncosok, hagyományörzők, a jászsági méz- és pálinka lovagrend tagjai, népdalkörösök, és a sort az íjászok zárták. A felvonulás a létesítmény udvarának a kapujától indult, és a központi épület előtt felállított dízsátornál fejeződött be. Sajnos az időjárás nem kedvezett, de jó hangulatban kezdődött a rendezvény megnyitása. A megnyitó a jász rendezvényeken már hagyományossá vált Jászkürt behozatalával kezdődik. A Jász himnusz eléneklése után –melyet a Kossuth Népdalkör adott elő–kezdődtek a megnyitó beszédek. Farkas Ferenc a JÖSZ (Jász Önkormányzatok Szövetsége) elnöke nyitotta meg, melyben a jászok történelméből megőrzött értékekről szólt. Pócs János, a Jászság országgyűlési képviselője párhuzamot vont a redemptió és napjaink eseményei között. Borbás Ferenc jászkun főkapitány azt emelte ki, hogy a megváltást követő összefogással milyen nagy jelentőségű gazdasági eredmények kezdődtek a térségben. Dr. Estók István, a Magyar Mezőgazdasági Múzeum főigazgatója arról beszélt, hogy kezdeményezésüknek az a célja, hogy hazánk színes, gazdag hagyományos értékeivel megismertesse a látogatókat. Erre való a Jász Ünnepe. Dr. Feldman Zsolt mezőgazdaságért felelős államtitkár hangsúlyozta a jászsági emberek munkaszeretét, a munkának a becsületét, amit a Jászságban megtapasztalt. A köszönet jelképeként dr. Szabó Tamás, Jászberény polgármestere és Farkas Ferenc, a JÖSZ elnöke a jászok bőségtárából nyújtották át az államtitkárnak és a múzeum főigazgatójának. Ezután a Jászkürt kivonulásával ért véget a megnyitó. Ezt követően a színpadon megkezdődött a kultúrműsor, színre léptek a táncosok, népdalkörök és más egyéni fellépők (szóló énekesek, hangszeres szólisták stb.)

Ezután kezdetét vette az étkezési lehetőség is, ahol a

résztevőket, a vendégeket kiadós svédasztalos ebéddel várták. A gasztronómiai bemutatón lehetett kóstolgatni a jászsági ételeket (túró, sajt, pogácsák, sütek, méz, csiramelé, stb.) A Csillagvirág Kórus kb. 15.30 körül lépett a színpadra és háromnegyed órán keresztül adták elő csodálatos műsorukat. A kórus fellépése után rövid tanácskozás, majd indultunk haza, és szerencsésen meg is érkeztünk. A rendezvény második napján már nem voltunk jelen, de a hírek szerint az is jól sikerült.

• A Jászok Egyesülete szeptember 24-én a Pest megyei Megyeházán tartotta az őszi évadnyitó ülését „A Nagy Háború jászkun hősei nyomában,” melynek előadója dr. Szentváry Lukács János nyugalmazott egyetemi docens. A vetítőképes előadás apró részleteket mutatott be a jászkunokról a Nagy Háború időszakából. A jászkunok abban az időszakban túlnyomórészt az alábbi alakulatoknál teljesítettek szolgálatot: úgymint a 29-es honvéd gyalogezred, a 68-as császári és királyi gyalogezred, valamint a 13-as jászkun huszárezredben. A háború kirobbanásának egyik oka- 104 esztendővel ezelőtt, 1914. június 28-án Szarajevóban a boszniai hadgyakorlat megtekintésére érkezett Ferenc Ferdinándot, a trónörökös és feleségét Gavrilló Princip szerb diák meggyilkolta. A gyilkosság miatt az Osztrák-Magyar Monarchia Szerbia megbüntetését határozta el. A merénylet után egy hónapra, 1914. július 28-án kitört a háború a Monarchia és Szerbia között, amibe hamarosan szinte az egész Európa és több kontinens országa is bekapcsolódott. A mozgósítást (azonnali behívást) 1914. július 26-án rendelték el. A 29-eseknek Jászberénybe a 68-asoknak pedig Szolnokra kellett bevonulni. A 68-asok törzs alakulatai már 1912 óta a a szerb-magyar határon Belgrádnál állomásoztak. A szolnokiak már augusztus 1-én indultak a törzs alakulataihoz. A 29-eseket Jászberényből augusztus 7-én indították a szerb frontra. A jász honvédek jelen voltak a szerb, orosz, a román és az olasz hadszíntéren. Bármilyen furcsa is a mai ember számára, a behívottak örömmel, lelkesen mentek a háborúba, hiszen a korabeli propaganda alapján rövid, kis kiruccanásnak tartották. A mondák szerint úgy búcsúztak a családtól, hogy „ne sírjatok, mire a falevelek lehullanak, itthon leszünk”. Akkor még a tábornokok sem sejtették, hogy ez a harc álló háború lesz. A császári és királyi 68-as gyalogezred a belgrádi helyőrséggel szemben Zimonyban állomásozott. A hadüzenet után egy nappal július 29-én virradóra a szerbek felrobbantották az országhatárt képező híd déli pillérét. A 68-as gyalogezred katonái a robbantást nem tudták megakadályozni, a kirobbant tűzharcban életét veszítette három 68-as katona: Kovács Pál abádszalóki, Bíró Gábor és Veres Imre mezőtúri lakosok. Ők voltak a Nagy Háború első áldozatai. A következő összecsapás július 31-én volt. Oroszországgal pedig augusztus 5-én állt be a hadi állapot. A 29-es honvéd gyalogezred végig járta az első világháború

minden harcterét, a szerb, majd az orosz frontot Bukovinán át az olasz frontig rettenetes véráldozattal. Az előadás alatt látható volt a kivetítőn nagyon sok első világháborús emlékmű, mellyel az utókor emlékezik az elhunyt ösökre. Nagyon megható volt ezeket az emlékműveket a látni. Az előadás végén a kérdések, hozzászólások alatt egy hölgy felidézte nagyapjának a frontról írt levelét, nem az eredeti példány, hanem annak gépelt másolata volt a kezében. Nagyon megható volt.

• Szeptember 29-én került sor Kunhegyesen a Mihály napi Sokadalomban a Nagykunkapitány választásra és a IV. Kunok Világtalálkozójának záró rendezvényére. A rendezvényen kulturális programok, főző- és sportversenyek várták az érdeklődőket. A Mihály napi Sokadalom Kunhegyesnek évről évre megrendezésre kerülő programja, az idén ehhez jött még a nagykunkapitány avatása, és a IV. világtalálkozó záró ünnepélye. A Kunságban, úgy a Kiskunságban mint a Nagykunságban 3 évente tartanak világtalálkozót, melynek nyitóünnepsége a Kiskunságban, a záró a Nagykunságban van. Ezen két rendezvény között kb. 2 hónap telik el, ahol a települések maguk tartják meg rendezvényeiket a világtalálkozó jegyében. Hasonló a helyzet a két Kunságban a kapitány választással. A Kiskunságban a nyitó ünnepségen, a Nagykunságban a záró ünnepségen történik az új kapitány beiktatása. Kunhegyes most azért lett kapitányválasztó, mert az előző kapitány, Simai János 2016-ban elhalálozott. A rendezvényre való gyülekezés a városházánál volt, ahonnan lovasfogattal (hintóval) vonultunk a szabadtéri színpadhoz, ahol a kapitányavatási ceremónia történt. A kapitányi avatás a

Himnusz eléneklésével kezdődött, majd a Kun Miatyánkat énekelte el Kállai Erzsébet népdal énekes. Ezután Szabó András polgármester köszöntötte a rendezvény résztvevőit. A köszöntő után Tóth Lajos nagykunkapitány beszámolt az elmúlt három évben végzett munkájáról. Ezt követően ismertették a Nagykun Hagyományörző Társulat Tanácsának határozatát az új nagykun kapitány személyéről. Az új Nagykunkapitány ifj. Nagy András 47 éves, kunhegyesi ösökkal rendelkezik és foglalkozását tekintve bútorasztalos. A kun hagyományörzésnek lelkes tagja. Az életútjának ismertetése után az eskütétel következett. A ceremónia leglátványosabb és egyben legmagasztosabb eseménye a kapitányi jelképekkel való felruházás volt. Ezek voltak: kapitányi pecsét, kapitányi medál, a nyakraváló, süveg, a kulacs és a kard átadása. A méltósági jelvények birtokában Nagy András nagykunkapitány a jászok és a kunok egészségére ürítette poharát, ígéretet téve arra, hogy feladatát kellő alázattal, szolgálatként fogja teljesíteni. A beavatási ceremónia után látványos felvonulás volt a kun nomádok, huszárok és hintók részvételével. A felvonulás után ebéd következett, mely a tájhagyománynak megfelelően kunsági birkapörkölt tarhonya körettel. Az ebédet követően a nagyszínpadon folyt a nagykun települések hagyományörző csoportjainak a műsora. Egy másik helyen a városháza udvarán a főzőverseny és a háziasszony vetélkedők zsűrizése folyt. Nagyon színvonalas, tartalmas programok voltak. Jól éreztük magunkat.

Nagy Albert
Jászkapitány

Bemutatjuk községünk fiataljait

Már az általános iskolában is tudtam, én nem egy „átlagos” srác akarok lenni, aki minden egyes nap, hétfőtől péntekig gyárban robotol. Ebben az időszakban még nem voltak konkrét terveim, csak annyi, hogy később majd vigyem valamire az életben.

Miután elvégeztem az általános iskolát, elkezdtem rendszeresen konditerembe járni. A sport formálta a gondolkodásomat, és ez megváltoztatta az életemet. Határozottabb, kitartóbb lettem, úgy gondolom, a céljaim eléréséhez így könnyebb megtalálni az utat.

Az általános iskola elvégzése után Szolnokon a Petőfi Sándor Építészeti és Faipari Szakgimnázium és Szakközépiskolában folytattam a tanulást.

Ebben az évben sikeres érettségi vizsgát tettem, és szakmát kaptam.

Lévai Richárd

Vannak további terveim, mindig többre és többre törekszem, úgy gondolom, hogy így lehet elérni valamit az életben. Amíg fiatal az ember, és van kitartása, semmi sem lehetetlen.

Jelenleg Jászberényben ácsként dolgozom, és ezt a munkát nagyon szeretem.

A nagyszüleimmel élek, és a nagyapámtól kiskorom óta nagyon sok mindent megtanultam. Nagyapám és keresztaám is szinte a kezdetektől a mezőgazdaságban dolgoznak. Engem mindig érdekelt a munkájuk, szeretném ezt a hagyományt folytatni, és a későbbiekben a gazdálkodást továbbvinni.

Már korábban megtapasztaltam, hogy a sport kitartásra nevel, így most is az életem fontos része. Rendszeresen sportolok, futok, a konditeremben edzek legalább heti öt alkalommal. Tervezek a közeljövőben egy személyi edzői tanfolyamot is, hiszen a legnagyobb álmom egy tökéletes fizikumot felépíteni, és a későbbiekben a megszerzett ismereteimet hasznosítva ezzel foglalkozni.

Lévai Richárd

Boldogházi beszélgetések

A civil szervezetek nagy szerepet töltenek be községünk életében. Ebben a munkában meghatározó a fiatalok szerepvállalása, fontos, hogy tevékeny részesei legyenek Boldogháza mindennapjainak, az ünnepnapoknak és a hétköznapiaknak egyaránt.

Kispál Tamás jelentős szerepet vállal a közösségért végzett munkában, elkötelezetten dolgozik szülőfalujáért.

Több civil szervezetnek is tagja vagy, természetes számodra a feladatvállalás?

A közösségi indíttatás a sportból ered. A futball igazi csapatjáték, itt ivódott belém egy közösség tagjának lenni, egy közösségért dolgozni.

Édesanyám a Polgárőrség alapító tagja volt, és amikor betöltöttem a 18. évemet, már tagja is lettem az egyesületnek.

Később az Önkéntes Tűzoltó Egyesületbe is beléptél, most a vezetője vagy. Milyen út vezetett idáig?

A Polgárőr Egyesületben vetődött fel, hogy kicsit erősíteni lehetne a helyi Tűzoltó Egyesületet, így kb. tízen beléptünk a tűzoltókhoz. Elvégeztük a szükséges tanfolyamot 2005-ben. Fő motivációm az volt, hogy tovább működjön az egyesület, segíteni tudjunk a helyi káresemények felszámolásában, mert a legközelebbi hivatásos egység Jászberényből vonul, ami - a távolság és az úthálózat miatt - jelentős időt vesz igénybe.

Az alapfokú 40 órás tűzoltó tanfolyam elvégzése óta a káresemények felszámolásában részt vevő, vonuló tűzoltó vagyok. 2007-2008-ban Bakki József lemondása után egy évig megbízott parancsnok voltam. Miután Baranyi Béla megszerezte a szükséges képesítést, átvette a parancsnoki feladatokat. 2016 év vége körül keresett meg az akkori elnök, hogy a mandátumának lejártát követően vegyem át tőle az elnöki feladatokat. A közgyűlés megválasztott, így 2017-től vagyok az egyesület elnöke.

A vezetői feladatok közé tartozik az egyesület napi ügyeinek intézése, az egyesület működtetése, különböző megbeszéléseken, tájékoztatókon, gyakorlatokon való részvétel. Ez természetesen munka mellett nem megy egyedül, legfőképpen a parancsnokkal és a parancsnokhelyettessel osztjuk meg a feladatokat.

Fő feladatunk a Jászboldogháza területén bekövetkezett káresemények felszámolásában segítségnyújtás a hivatásos szervezetnek. Tagjai vagyunk a Jászberényi Önkéntes Mentőcsoporthoz, mely a Jászság területén bekövetkezett ár- és belvízi káresemények felszámolására jött létre. Idén szeptember 29-én vettünk részt az ötévente kötelező minősítő gyakorlaton.

Kispál Tamás

Névjegy

Neve: Kispál Tamás

Született: Jászberény, 1979. április 23.

Szülei: Kispál Sándor nyugdíjas
Baranyi Aranka nyugdíjas

Felesége: Répási Mária

Gyermeke: Tamás 2017. szeptember 12.

Iskolái: Általános Iskola Jászboldogháza
Pálffy Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskola Szolnok
Kandó Kálmán Villamosmérnöki Műszaki Főiskola Budapest

Úgy tudom, az egyesületben példászerű az összetartás.

Rendszeresen tartunk összejöveteleket a Tűzoltószerthárban, vezetőségi üléseken találkozunk, névnapokat, születésnapokat tartunk, nyársalásokat szervezünk. Főleg régebben egyéb közös programokat is szerveztünk, ilyen volt például a közös kirándulás, futóverseny biztosítása, füstgyakorlat.

Az egyesület „magja,” 10-15 fő között baráti viszony alakult ki az évek során, ami elengedhetetlen egy ilyen egyesületben. Káresetnél bizonyos esetekben "vakon" meg kell bízni a társunkban, mert az életünk múlhat rajta, így nem árt nagyon jól ismerni a bajtársunkat.

Az egyesület immár 69 évre tekint vissza, Jászboldogháza legrégebben működő civil szervezete. Hogy gondoltok a nagy elődökre, tevékenységükre?

Nagy tisztelettel gondolunk elődeinkre, mert nekik sokkal nehezebb körülmények között kellett helytállniuk. A technika, a védőfelszerelések sokat fejlődtek az idők során, de egy-két bevált megoldás a mai napig megtalálható az eszköztárban vagy a módszertanban.

Tudjuk azt is, hogy neves versenyeken kiváló eredményeket értek el. Ezt a hagyományt próbáltuk folytatni, és 2004 után mi is részt vettünk néhány jászági tűzoltóversenyen. 9 évvel ezelőtt pedig az egyesület 60 éves jubileuma alkalmából Jászboldogházán szerveztünk versenyt. Egy idő után azonban már elmaradtak a versenyeken való részvételek.

Új tagokra biztosan mindig szükség van. Hogy lehet belépni az egyesületbe?

Egy jelentkezési lap kitöltésével kell jelezni a belépési szándékot, melyet az egyesület vezetése bírál el. A rendes tagi

Gyakorlaton

viszonyon kívül létezik pártoló tagság és tiszteletbeli tagsági viszony is.

Az önkéntes segítségnyújtás egyéb területén is aktív vagy.

Véradó vagyok, és ennek elismeréseként idén a civil napon vehettem át a Magyar Vöröskeresztől a 30-szoros véradást járó emléklapot.

A közösségért végzett aktív munkához igazi támogatás a családi háttér. Mesélj most magadról és a családról!

A helyi általános iskola elvégzése után az akkor még Pálffy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskolában érettségiztem, majd ipari elektronikai technikus oklevelet szereztem. Ezután a Kandó Kálmán Villamosmérnöki Műszaki Főiskolán kezdtem el tanulmányaimat, majd a jogutód intézményben szereztem meg villamosmérnöki, valamint a villamosmérnök-tanári oklevelem.

Tanulmányaim befejezése előtt a nyári szünetekben mindig dolgoztam valamit, hol kocsimosóként, hol mentőápolóként. Szinte az utolsók között még a sorkatonai szolgálatot is letöltöttem.

2005-től egy francia villamosipari multcégnél helyezkedtem el mint mérnök kereskedő, majd automatizálási mérnök. 2012-ig az ország több területét bejártam, majd egy szolnoki villamossági áruházban kezdtem dolgozni mint automatizálási termékfelelős. Délkelet-Magyarország tartozik hozzám. Azóta itt dolgozom, tetszik a folyamatosan változó kihívás. Feleségemmel, Marikával, aki szintén boldogházi, 16 éve vagyunk együtt. Marika a Szolnoki Főiskolán tanult, és közgazdász, diplomát szerzett.

Együtt a család

2016 óta élünk a nagyszülői házban. Szüleim és párom szülei is Boldogházán laknak. 2017. szeptemberétől már hárman lakjuk be a házunkat, így különösen jelentős nap lett szeptember 12-e, mert párom névnapján és a házassági évfordulónkon kívül most már kisfiunk, Tomi születésnapját is ünnepeljük.

Előtte egy ideig Szolnokon éltetek. Mit szerettek a vidéki életformában?

2009-től 2016-ig éltünk Szolnokon. A vidéki és a városi életnek is megvan az előnye és a hátránya is. A legfőbb érv a vidéki élet mellett az volt, hogy mindketten itt nőttünk fel, Boldogháza nyugodt, csendes falu, és a gyerkőcnek is talán jobb a kertben szaladgálni, mint a városi műjátszóterén. A

gyermekkori barátok egy része is itt lakik, sajnos egyre kevesebben.

Mi a kedvenc elfoglaltságotok, mennyi időt tudtok együtt tölteni?

Jelenleg a kisfiunkkal töltött idő a kedvenc elfoglaltságunk. Nagyszerű érzés látni, ahogyan napról napra fejlődik. Emellett szeretünk pihenni is, amikor Tomi engedi. Szívesen kirándulunk, sokat foglalkozom a kutyákkal, vadászom, szeretek és szeretnék még többet motorozni. A sok elfoglaltság ellenére igyekszünk minél több időt együtt tölteni, szerencsére a szüleink ebben is sok segítséget nyújtanak nekünk.

Kisfiunk, Tomi

Édesanyád is sokat dolgozott községünkért. Tagja volt az egyházközség képviselő-testületének, több cikluson keresztül volt önkormányzati képviselő, tagja a Polgárőrségnek, a Faluszépítő Egyesületnek, és megszállott régiségkutató.

Motivált téged az ő közösségért érzett elkötelezettsége?

Igen, motivált, de láttam az árnyoldalát is, hogy az önkéntes szerepvállalás sok időt elvesz. Most megfordítottuk ezt a tényt, mivel mindketten maradtunk normál polgárőrök, így legalább minden hónapban a szolgálat során tudunk egy jót beszélgetni.

Időközönként a Boldogházi Hírek lapjain tájékoztatsz az olvasókat az egyesület munkájáról. Fontosnak tartod a kapcsolattartást a lakossággal?

A Boldogházi Hírek szerintem az egyik legjobb kapcsolattartási lehetőség a lakosság azon részével, akik nem használják ilyen tevékenységre a számítástechnika nyújtotta lehetőségeket. Így az aktuális híreket el lehet juttatni hozzájuk. Személy szerint én nagyon jónak és hasznosnak tartom az újságot, rendszeresen olvasom, főleg azon írásokat, melyek a Boldogházára költözőkkel készülnek.

Végezetül milyen gondolatokkal hívnád a Boldogházán élőket az egyesületekbe, mivel biztatnád az embereket a közösségért végzett munkára?

Így foglalhatnám össze:

„Ha televagy energiával, ég benned a tettvágy, vagy csak egyszerűen tartozni akarsz egy közösséghez, bátran csatlakozz egy érdeklődési körödnék megfelelő civil szervezethez. Mutasd meg a benned rejlő kreativitást, töltsd az idődet egy társasággal, s közben aktívan tudsz tenni a településért.”

Tamás, köszönöm, hogy megosztottad velünk gondolataidat.

Kívánom, hogy a családi életed, a munkád és a közösségért végzett feladataid továbbra is olyan egységet alkotssanak, amelyben megtalálod az örömet.

Konkoly Béláné

Családban élni jó

beszélgetés Koós Zoltánnal és párjával, Takács Olgával

Új otthonukban kerestem fel volt kedves tanítványimat, akik örömmel mutatták be nagy családjukat, és bepilantást engedtek nyújtani mindennapjaikba. Három csillogó szemű gyermeket láthattam, akiket nagy szeretetben nevelnek szüleik.

Az 1. osztályos Zolika 6 éves, az óvodás Vajk 4 éves, és a legkisebb, Kata 3 hónapos.

Boldogházán maradtatok, ahol felnőttek, bár a diplomások nagy része elköltözött községünkéből. Ti miért maradtatok?

Olga: Itt nőttünk fel, ismerjük a lakosság összetételét, ami napjainkban meghatározó. Nem mindegy, gyermekeink milyen közösségben nőnek fel! Az is nagyon fontos és meghatározó volt részünkről, hogy anyukám itt lakik, aki egy éve nyugdíjas, és tudtuk mindig, mindenben számíthatunk rá.

Zoli: Én nem itt születtem.

Édesanyám állomásfőnökként került ide. 6 éves voltam ekkor. Boldogháza egy nagyon kellemes, nyugodt, békés település. A munkám könnyen mobilizálható, ipari szoftvereket fejleszték, jelenleg Ceglédre járok hetente háromszor, a többi napon itthon végzem a feladataimat. Itt csend és nyugalom van, hála a polgárőröknek! Jászberény, Szolnok és Cegléd elérhető távolságban van. Képtelen lennék városban élni, nincs tér, az emberek nem figyelnek úgy egymásra.

A legemberibb alapértékek kötnek össze benneteket: a gyermek, a család szeretete, az élet és az anyaság tisztelete. Jól látom?

Olga: Életünk értelmét a gyerekek jelentik. Van miért, kiért dolgozunk. Rengeteg örömet adnak, és mi igyekszünk jó szülővé válni. Jó érzés, hogy gyerekzsivaj tölti be a lakást. Megható látni, mikor együtt játszanak, azt, hogy milyen szeretettel fogadták a fiúk a hugit.

Zoli: Hogy mit jelent számomra a család? Így még sohasem gondolkoztam rajta. Nekem 20 évesen saját lábra kellett állnom. Négy napja dolgoztam, amikor édesanyám meghalt. Hajnali 4-kor indultam munkába, és este 6-ra értem haza. Nem volt egyszerű! De megoldottam, mert már akkor is azt vallottam, minden helyzetből van kiút, és a legjobbakat kell kihozni belőle. „Ha citromot kapsz az étlettől, készíts belőle limonádét.” Az ember mindig jobbat akar a gyermekeinek. A jövőbeni célokra kell koncentrálni, nem szabad a napi problémákon fennakadni, meg kell azokat oldani, tanulni belőlük, és tovább kell lépni.

Zoltán, Olgi és a három csemete

Akinek gyermeke születik, olyasmit birtokol, amihez fogható nincsen a világon. Akkor teljesen más dimenzióba kerülnek olyan fogalmak, mint önfeláldozás, felelősségérzet, alkalmazkodás. A gyerekek milyen változást hoztak életekben?

Zoli: Semmit! (És nagyot kacagnak.) A három gyerek kemény logisztikát igényel: óvo-

da, iskola és Kata! A logisztikára példa a legutóbbi eset. Olga szülői értekezleten volt. A fiúk szépen játszottak, de Kata sírt. Közben telefonon a német partnerrel kellett tárgyalnom. Kirohantam Katát megringatni, majd rohantam vissza a dolgozószobába telefonálni – este 7-kor. A munkámat nem lehet befejezni, csak abbahagyni. A gondolataim állandóan pattognak, kódok futnak a fejemben, sok minden mozog odabent.

Olga: Akinek megadatik több gyermeket nevelni, nagyon sok örömet át tud élni. Megtapasztalhatjuk, mit jelent együtt ünnepelni, játszani, dolgozni! Mert igyekszünk mindenbe bevonni a fiukat! A kertben és a konyhában imádnak segíteni, lelkesek. Jó együtt beszélgetni a család keretein belül, feloldódni a játékban csodálatos dolog. Még a gondokat is könnyebb megoldani.

Mire ügyeltek a gyerekek nevelésében?

Zoli: Konzekvensek, következetesek próbálunk lenni, csapatot alkotunk. Mint Olgi említette, együtt csinálunk mindent. Fontos, hogy jó testvérek legyenek, törődjenek egymással, és mindig számíthassanak egymásra. Úgy gondolom, ez nem hátrány. Nálam például szempont, hogy a számítógépet ne játékgépnek tekintsék, amin hasztalanul töltik el az időt, hanem valóban úgy használják, hogy az később hasznukra váljon, de közben élmény is legyen. Ez nehéz feladat.

Fontos az is, hogy mindig érezzék a törődést. A pörgős világban ők is pörögnek, a környezetükön is ezt látják. (Ezt a pörgést nem tapasztaltam beszélgetésünk során. A két fiú csendben, nyugodtan játszott, időnként szakmai tanácsot kértek apától. Kata pedig édesen gügyögött játékaihoz.)

Olga: A napirend fontos családjunkban, amit igyekszünk betartani, ez egy iránytű a mindennapokban. Ha segítségre szorulok, vagy ha érzem, hogy fejként fölött össze akar csapni a hullám, édesanyám azonnal jön. Óriási segítség, amit ezúton is köszönünk!

Hogyan tovább?

Olga: A Megyei Egészségbiztosítási Pénztárnál dolgoztam, mint pénzügyi ellenőr. Az biztos, hogy Katával is kiveszem a három évet, utána talán részmunkaidőben szeretném folytatni munkámat.

Zoli: Természetesen azon leszünk, hogy gyermekeinknek boldog, kiegyensúlyozott életet biztosítsunk. Az is fontos, hogy egymásra is figyeljünk! Igaz, arra most a pici Kata miatt nincs lehetőség, hogy ketten moziba vagy egy esti programra elmenjünk. Majd később, úgy ahogy a fiúk után is tettük!

Kedves Olga és Zoli! Olvasóink nevében is köszönöm a beszélgetést. Jó volt látni, hogy életetek kiegyensúlyozott, gyermekeitek szeretetben nevelkedhetnek. Kívánok nektek sok örömet és családi életetekben boldogságot!

Zrupkó Ferencné

Könyvtári hírek

Könyvtárunk ebben az évben is csatlakozott az Országos Könyvtári Napok elnevezésű rendezvénysorozathoz.

A Tekergő bábszínház Cilike, a hiszékeny egérke című előadásával elvarázsolta a kis iskolás gyerekeket.

A 2. osztályosokkal a Tájházban jártunk. A hagyományos fa játékokkal szívesen játszottak a gyerekek. A legnagyobb élményt azonban mégis

a kukoricamorzsolás jelentette számukra.

A 3. osztályosokkal az egyháztörténeti kiállítást tekintettük meg. A csíkosi és tápiói templom tárgyain keresztül ismerkedtünk a múlttal. Az őszi folyamán -pályázati forrásból- új bútorok érkeztek a könyvtárszobába.

Az őszi folyamán folytatódik a Baba-mama klub, ismét lesz Kerekítő foglalkozás.

Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.

Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Bolyki Marcell
2018. 08. 28.

Bontovics Klaudia
Bolyki Szabolcs

Oláh Viktória
2018. 09. 12.

Vékony Viktória
Oláh Ferenc

Dalmadi Boglárka
2018. 10. 12.

Mészáros Zsuzsanna
Dalmadi Ádám

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Lajkó Gergő (szülei Banka Angéla és Lajkó Attila) 15 éves, és egy évvel ezelőtt kezdett komolyabban foglalkozni a pillanat megörökítésével, a fotózással. Ez év szeptemberében pedig már díjat vehetett át egyik alkotásáért. Ez alkalommal vele beszélgettünk.

Szolnokon az Aba Novák Agórában testvéreddel együtt nemrég ajándékcsomagot vehettetek át fotóitok elismeréseként. Mi volt ennek az előzménye?

- „Szeretem Szolnokot” címmel pályázatot írtak ki, ahová három képet lehetett beküldeni. Én csak egyet küldtem, amit a szolnoki főtéren készítettem. Kicsit már esteledett, így érdekes fényhatásokkal tudtam megörökíteni a városházát. Soma testvérem pedig a Tiszavirág hidat fotózta le. A 18 éves aluli kategóriában mindketten ajándékcsomagot nyertünk, ami nagy örömet jelentett. Én tényleg szeretem Szolnokot, de Jászberényt jobban, közelebb áll hozzám, talán mert jobban ismerem, oda járok középiskolába. Az is nagy öröm, hogy a televízió M1-es műsorában az időjárás jelentésnél az idén már két beküldött fotómat is közölték. Ezek fontos visszajelzések nekem.

Úgy tudom, nem olyan régóta fotózol. Hogyan kezdődött?

- Régóta érdekel a fotózás, amit egyszerű kompakt géppel kezdtem el. Egy éve új gépet kaptam, Nikon Coolpix B 500 – ami a Bridge típusú gépek között egy közép kategóriás gépnek szá-

mít. Ezután kezdtem jobban megismerkedni a fotózás technikáival videó segítségével. Nézegettem a beállításokat, trükköket, tippeket – és közben nagyon sok fotót készítettem. Már nem is férnek a számítógépemen, külön tárhelyen őrzöm őket.

Nézegettem az interneten lévő fotóidat, nagyon szépen örökíted meg a tájat, a természet változásait, és igazán kedvesek az állatfotóid is. Milyen témákat fotózol a legszívesebben?

- Nagyon szeretem a természetet, minden érdekel, ami ott történik, a táj, a növények, bogarak, madarak. Szeretem az alföldi tájat, ami minden évszakban más. Szívesen fotózom a naplementéket, ahol a színeknek nagyon sok árnyalata látható. Amikor elindulok kerékpárral a környékre, nem mindig tudom előre, mit szeretnék megörökíteni, aztán ha látok valami szépet, megállok, és lefotózom.

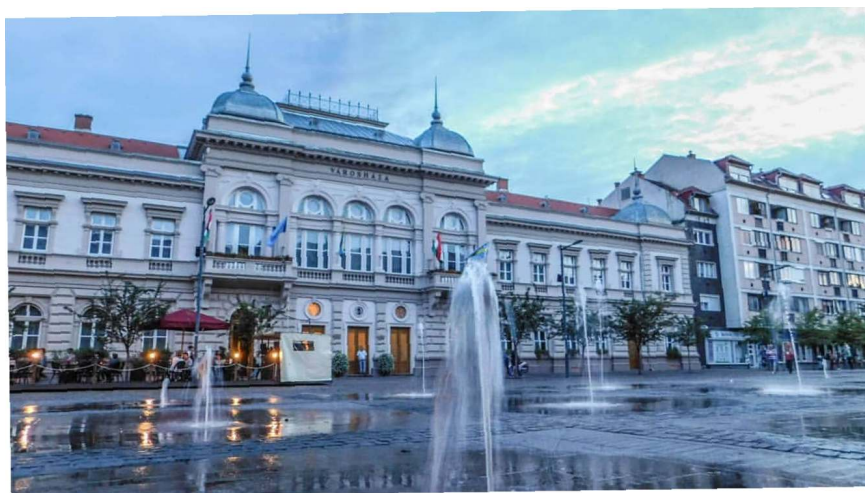
Robert Capa világhírű fotós mondta: „Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel.”

- Én szeretek közel menni, szívesen örökítem meg makrofotózással a növé-

Vizesés a nyíregyházi állatkertben

nyeket, a bogarakat, egy szitakötőt vagy éppen a hópelyheket. Ez azt jelenti, hogy nagyon közelről fotózok, így az apró részletek is jól láthatóak. Amikor Debrecenben voltunk kirándulni, elmentünk az állatkertbe, és nagyon élveztem, hogy az állatokat közelről megfigyelhettem, egészen közeli fotókat is készíthettem róluk. Szeretem a természeti jelenségeket fotózni, főleg a viharokat, a villámlást. Ez úgy van, hogy figyelem a radart és az előrejelzéseket, mikor jön a vihar, és ha például éjjel kettőkor, akkor előtte fél órával ébresztem édesapámat, kimegyünk a Csikos felé, és várom a megfelelő pillanatokat, amit megörökíthetek.

Díjnyertes fotó: a szolnoki városháza

Jó hallani, milyen lelkesen beszélsz a fotózás szépségéről. Miért szereted, mit ad Neked?

- Örömet okoz a fotózás. Ez biztosan a természet szeretetéből adódik, jó dolog megörökíteni a szépségeit, a változásait. Bár ma már nagyon sok technikával lehet módosítani, javítani a képek minőségén, én azt szeretném átadni, amit abban a pillanatban látok. Megörökíteni egy-egy pillanatot, ami a következő percben már lehet, hogy egészen más. Nekem ez adja a szépségét a fotózásnak.

A debreceni állatkertben

A fotóidon is jól tükröződik, hogy mennyire érdekel az időjárás. Lehet tudni, melyik volt előbb?

- A meteorológia régóta érdekel, figyelem a rádióban, tévében. Most éppen egy időjárás állomást építek az udvarban. Ez egy öt méter magas oszlop, műszerek jelzik rajta a hőmérsékletet, szélirányt, szélsébséget, páratartalmat, légnyomást. A hőmérőt 2 méter magasra kell helyezni, hogy ne a föld hőjét jelezze. Már eddig is küldtem észleléseket a metnet.hu oldalra, ha elkészül az állomás, szeretném ezeket folyamatosan küldeni, amit aztán feldolgoznak, és felhasználnak a meteorológusok.

Szitakötő

zás. Szeretnék majd ezen a területen továbbtanulni, ha nem, akkor pedig a szakmában például informatikai hálózati építőként dolgozni.

Nagyon szeretnék majd egyszer Londonba eljutni, és ott fotózni. A külföldi városok közül ez az, ami legjobban tetszik. Szeretnék továbbra is részt venni pályázatokon, de ezek legna-

gyobb része a 18 éven felüli korosztálynak szól. Két testvérem közül Angélát nem nagyon érdekli a fotózás, de a 10 éves Somát igen, talán ő is annyira megszereti majd, mint én.

Szüleid nem boldogházi származásúak, de Te már itt születted. Milyennek látod ezt a kis települést?

- Szeretek itt lakni, minden tetszik. Egyre jobbak a falunapok, a programok. Szép, rendezett a település, és a környező természet mindig ad témát. A Csikost azért szeretem, mert nem annyira fényszennyezett, így éjszaka jól lehet a csillagokat fotózni.

Az eddig elkészült fotóim egy része az interneten látható:

lajkofoto.blogspot.com címen.

Jászberényben a Liska József középiskola informatika szakán tanulsz. Még csak első éves vagy, van-e már elképzelésed a jövőről?

- Nagyon érdekel az informatika, a számítógép szerelés és a programo-

Kedves Gergő, ebben a rovatban Te vagy eddig a legfiatalabb interjúalany. Lelkesedésed, érdeklődésed és az a szeretet, amellyel a természet szépségeit szemléled, igazán példamutató. Mark Riboud francia fotós gondolatával kívánok sikereket a tanulásban, és sok örömet mindannak megörökítésében, ami megállásra késztet: „A fényképezés nem tudja megváltoztatni a világot, de meg tudja mutatni, különösen akkor, amikor az épp változik.”

Debreceni villamos

Papp Izabella

„En iskolám, köszönöm most neked...”

Amikor a szülők először kísérik iskolába gyermeküket, saját iskolás emlékeik is megelevenednek. Az évnýtő, a tantermek, a tankönyvek lapjai, egy-egy kérdés a gyerekektől, és ezeknek az éveknél az emlékei még erősebben, még tisztábban térnek vissza.

Gajdos Zsuzsi – iskolás éveiben Darók Zsuzsi szeptemberben először kísérté iskolába kislányát.

Az idei szeptember más volt számotokra, hiszen a kislányotok, Márti iskolás lett.

Igen, a lányunk most kezdte az első osztályt, és vele újra átélhettük az iskolakezdés izgalmait, rejtelmait. A készülődés, a várakozás alatt, nekünk, szülőknél is vissza-visszajöttek az emlékek.

A férjemmel, aki Jászsalsószentgyörgyön volt iskolás, sokszor nosztalgiaztunk, meséltünk egymásnak a hajdani iskolás éveinkről.

Idézzük most fel a te iskolás éveidet, hogyan is kezdődött, milyen emlékeket őrzöl az alsós éveidből?

23 évvel ezelőtt Tóthné Simon Aranka tanító néni fogott kézen első osztályban, és kísért végig négy éven keresztül.

Mi voltunk az első osztálya, akiket végigvit az alsó tagozaton, és azt hiszem, mindnyájunk nevében mondhatom, nem lehetünk elég hálásak neki mindazért, amit értünk tett. Rengeteg mindent köszönhetünk neki, főképp az alapokat. Lelkesedése, kreativitása határtalan volt. Nagyon-nagyon szerettük, és ez minden nehézségen sokat könnyített. En nagyon szerettem iskolába járni, sok sikerélményem volt, sok nevető napocsát sikerült gyűjtenem.

Bár úgy mentem első osztályba, hogy már tudtam olvasni, ez nem szegte kedvem, minden érdekelt, szívesen tanultam, külön feladatokat kaptam, sosem unatkoztam.

Szerettem a kisiskolába járni, akkor még az elsősök és a harmadikosok jártak oda. Nagy élmény volt harmadikosként hetesnek lenni, mert azon a héten az ő feladata volt a csendesítés, megnyomhatta a jelzőcsengőt az órák elején és végén. Ilyenkor fontosnak és nagynak érezte magát az ember. Sok pillanatot, hangot, színt, emléket, villanást őrzök az első évekből nemcsak az iskolaidőn belüli, hanem a tanuláson kívüli időkből is.

Kirándulások, klubdelutánok, jelmezbálok a jászberényi múzeumban töltött rendhagyó órák tették színesebbé a szabadidőnket.

Márti is a kisiskolába jár, ha kísérem, egy-egy apró, kedves emlék mindig visszajön.

Alsós korotokban egy alkalommal egy televíziós műsorban is szerepeltetek.

Negyedikesek voltunk, amikor az egyik közkezdelt gyerek-műsorban szerepeltünk. Ezt is a tanító néninek köszönhetjük, ő kezdeményezte és tartotta kézben az egész szervezést.

Az erre az alkalomra rendelt sárga színű pólónkat utána még sokáig büszkén hordtuk. Én ezt megőriztem, most a lányom viseli örömmel.

Egy jó szülői közösség sokat segíthet abban, hogy a gyerekek is igazi összetartó csapat legyenek. Éreztétek a támogatásukat?

Gyerekként éreztük az erős szülői közösséget, ami mindig ott volt mögöttünk. Hogy pontosan mit is jelentett ez, arra csak most kezdek rájönni, amikor már én is szülőként vagyok jelen a gyermekem iskolájában.

Szüleink mindig hozzájárultak a klubdelutánok, bálók, kirándulások, ünnepségek sikeréhez. Ez számukra rengeteg szervezést, gondolkodni valót jelentett, és nagyon sok időt igényelt.

Emlékszem arra, hogy anya mindig süteményekkel készült ezekre az alkalmakra.

Ezt a munkát már megtapasztalhattam én is, mert két éve az óvodai szülői szervezet vezetőségi tagja vagyok.

Szorgalmas, kiválóan tanuló diák voltál. Mindig nagyon szépen dolgoztál, a füzeteid, az írásbeli munkáid mintaszerűen szépek voltak. Volt szükséged segítségre?

Az iskolába lépés első pillanatától mindig önálló voltam. Ott-hon önállóan tanultam, egyedül tartottam rendben a felszerelésemet, és csak én pakolhattam be a táskámba.

Fontos volt, hogy a füzeteim, könyveim szépek, tiszták, szármáfűlektől mentesek legyenek, és ez felsős koromban is így maradt.

Örömmel látom, hogy a kisiskolás lányomnak is ösztönösen van erre igénye.

Az otthoni dicséretnek mindig nagyon örültem, és anya velem örült az iskolai sikereimnek.

A szép alsós évek után hogy élted meg a felső tagozatra lépést, milyen volt felsősnek lenni?

Ötödik osztályba lépve, egy kicsit más világ várt ránk. Osztályfőnökünk, Gerhát Károly tanár bácsi irányításával megismerkedtünk a nagyiskolával, sok új szabállyal, új tantárgyakkal és új tanárokkal.

A tanár bácsi nyugodtságának köszönhetően bármikor bízalommal fordulhattunk hozzá.

Izgalmas és egyben ijesztő volt elkezdni a felső tagozatot, olykor féltünk is egy-egy új helyzettől vagy akár új tanártól.

Addig mi voltunk a nagyok a kicsik között, most pedig mi lettünk újból a kicsik a még nagyobbak között.

Csakhamar belerázódtunk a felsős iskolai életbe. Kezdtünk kiderülni, hogy ki melyik tantárgyhoz vonzódik, kinek mi megy a legjobban.

Világossá vált, hogy én humán beállítottságú vagyok, az irodalmat, nyelvtant, történelmet, földrajzot és a biológiát szerettem legjobban. Biológiából többen jártunk szakkörre, majd versenyeken is részt vettünk. Egyik nyáron ennek eredményeképpen még táborba is eljutottunk Tiszapüspökibe, ahol változatos programokon vettünk részt, és ahol nagyon jól éreztük magunkat. A felkészítésben rengeteget segített Rigó Andrásné tanár néni, sokat köszönhetünk neki.

Családi kirándulás

A tanulás mellett milyen tevékenységek érdekeltek, milyen programokon vettél részt szívesen?

Több osztálytársammal együtt jártunk kézilabda edzésekre is, én ezt nagyon szerettem. Meccsre és különböző atlétikai versenyekre is eljutottunk, máig őrzöm az ott szerzett érmeiket.

Ezek a tanuláson kívüli tevékenységek nagyon fontosak voltak számunkra, úgymint a bálók, ünnepek, kirándulások napjai. Emlékszem az Alapítványi bálók fellépéseire, előtte mindig lázas készülődés folyt, a jó hangulatú próbákat nagyon élveztük.

A pályaválasztás, majd a ballagás a sok feladat mellett egyben az elválást is jelenti a már összeszokott osztálytársak számára. Hogy éltétek meg ezt a nehéz, ugyanakkor örömteli időszakot?

Számunkra is eljött a pillanat, amikor másik iskolát, pályát kellett választani, és ez kitöltötte minden időnket, gondolatunkat.

Ellátogattunk különböző középiskolákba, ahol bepillantást nyerhettünk az adott iskola életébe. Eljött az írásbeli felvételi ideje is, és tavaszra már kiderült, hogy kit hová vettek fel, ki hol fogja folytatni a tanulmányait.

És végül elérkeztek az utolsó hetek is. Utolsó órák és próbák, majd a ballagáson 21 diák búcsúzott el nemcsak egymástól, hanem a tanáraiktól is. Idén 15 éve, hogy elballagott az osztályunk, így hát október végén osztálytalálkozónk lesz.

Ennyi év után hogy készülsz a találkozásra?

Nagy várakozással tekintek az események elé, ugyanis a 10 évesen esküvő miatt nem tudtam részt venni, így a ballagásunk óta most találkozom először az osztálytársakkal.

Bár néhányukkal találkozom a faluban, egy ilyen közös találkozás egészen mást jelent, nagy izgalommal várom.

Beszéltünk a pályaválasztás izgalmairól, te hol folytattad a tanulmányaidat?

A szolnoki Tiszaparti Gimnázium magyar-történelem szakára nyertem felvételt, és vállaltam a kollégiumi beköltözést is. Ugy érzem, jól választottam, szerettem a Tiszapartiba járni, fantasztikus tanárokat ismertem meg, sok emlékem fűződik ide.

Már akkor nagyon érdekelték a néprajzi hagyományok, értékeink, így egyértelmű volt a választásom, a Szegedi Egyetem néprajz szakán tanultam tovább.

A néprajzi hagyományok beépültek a mindennapjaimba, korábban néptáncoltam, most is nagyon sokszor hallgatom népzeneit.

Boldogházán telepedtetek le, hazajöttetek. Mit jelent számodra újra itthon?

Kanyargós út vezetett haza. Egy esküvőt, két gyermekünk születését és négy költözést éltünk meg a férjemmel, most már végre megtaláltuk a helyünket Boldogházán.

Nagy szerepe van ebben annak, hogy anya és a testvéreim itt vannak, mindig számíthatok rájuk, sokat segítenek, és szeretem, ha együtt vagyunk.

A férjem, Feri Jászberényben dolgozik egy informatikai cégnél, a lányunk iskolás, a kicsi fiunk, Lóci óvodába jár.

Eközben várjuk a harmadik baba születését, reméljük, januárban őt magát is megláthatjuk, és a testvérei is nagyon várják az érkezését.

Ha együtt van a család, mit csináltok szívesen?

Sok programot szervezünk magunknak, szeretünk csavargni.

Anya segítségével van mód arra, hogy csak ketten Ferivel koncertekre, fesztiválokra, színházba járjunk.

Fontosnak tartjuk a közös programokat a gyerekekkel is. Rendszeresen a kirándulások, bábelőadásokra, gyerekkoncertekre visszük őket, amiket mi is nagyon élvezünk.

Emellett fontos a tágabb családdal való időtöltés is. Idén nyáron a férjem testvéreivel és gyerekeikkel a Velencei-tónál nyaraltunk.

Az én testvéreimmel, Pistivel, Marikával és a családjával pedig Lajosmizsén a Vadasparkban töltöttünk egy szép délutánt.

Feri és én is úgy érezzük, ezek az élmények fontos gerincét képezik az életünknek, az együtt megszerzett élmények erőt adnak a mindennapokhoz, és ezekből mindig tudunk töltekezni.

Térjünk vissza kicsit az iskolás éveidhez. Hogy érzed, mit adott neked az általános iskola, és milyen iskolás éveket kívánsz a gyerekeidnek?

Nem lehet elfelejteni az itt töltött nyolc évet. A barátságok, közös pillanatok, együtt átélt élmények, a tanárainktól kapott rengeteg szeretet, segítség és a biztató szavak elkísérnek életünkben.

És hogy milyen iskolás éveket szeretnék a gyerekeimnek?

Sok szeretet, türelem, megértés vegye körül őket, sok kedves biztató szót kapjanak. Szeretetteljes légkörben teljenek a mindennapjaik, ne szorongjanak, sok sikerélményben legyen részük. Legyenek mindig nyitottak, érdeklődőek, maradjanak kíváncsiak, és az iskola segítse ebben őket.

Kedves Zsuzsi!

Úgy gondolom, az emlékeid sok volt iskolásban keltenek életre meghitt perceket, régi kedves pillanatokat, amelyeket jó újra és újra felidézni.

Örömteli, boldog éveket kívánok Nektek, a baba érkezése tegye még szebbé az életeteket, hiszen a gyerekekkel a hétköznapi napok is ünnepnapok.

Konkoly Béláné

Márti és Lóci

MÚLTIDÉZŐ

SZÜCS LÁSZLÓ A POKOLTANYAI KÖZTÁRSASÁGRÓL

Pokoltanya. A boldogháziak közül legtöbben ismerik ezt a titokzatosnak, mesebelinek tűnő elnevezést, de talán a fiatalokon kívül sem tudja mindenki, mit is jelentett ez a szó, ez a Tápióval szomszédos határrész. Amikor hosszú évtizedek után ez év szeptemberében találkoztak Pokoltanya egykori lakói, volt iskolásai, nagyon sok történet, legenda újra életre kelt, előkerültek a régi fényképek, iratok és sok-sok emlék. Ezeket felhasználva Németh Csaba gondos munkájával és szerkesztésével készült el a *Pokoltanya története* című igényes, szép kivitelű kötet, sok-sok régi fényképpel, kedves, megható, olykor szívszorító emlékezőkkel.

A kötetben megjelent Szücs László emlékezése is, aki hat évvel ezelőtt, 97 éves korában távozott el. Írása egy hosszabb kézirat része, melyet rokona, Szücs Gergely őriz, aki így foglalta össze az életpálya főbb állomásait: „Szücs László a Tápión túl született, ott töltötte fiatalságát. Néhány gimnáziumi év után Budapestre került, behívták katonának, és leszerelése után a fővárosi Hadkiegészítő Parancsnokságon dolgozott tovább-
szolgálóként a háború végéig. Nagyon sok jázsági,

**Szücs László 90 évesen
A fotót lánya, Szücs Kató
küldte.**

boldogházi fiatalnak segített abban, hogy hová kerüljön behívásra katonának. A háború, majd 3 és fél év hadifogság után az építőiparban dolgozott középvezetői beosztásokban egészen nyugdíjazásáig. Optimista felfogású, művelt, nagyon barátságos, szerény ember volt. Egy lányuk született, a szülők vele laktak halálukig Budapest belvárosában, a Lehel téri piac szomszédságában, ahol a boldogházi téesznek is volt standja. Azt mondta, hogy csak jázsági szalonját és csak jázsági tejet vesz a piacon, mert annak az íze más.”

A következőkben Szücs László visszatekintését olvashatjuk a szeretett szülőföldről, a pokoltanyai köztársaságról.

„Valamikor a 18. században 3 földmérő elindult, hogy eleget tegyenek a törvényes utasításnak, hogy véglegesen kijelöljék a két megye határát. Természetesen lóháton érkeztek. A kelet felőli Újszász irányából,

**Kocsis Miklós és Varga József
a vasúti megállóhely táblájánál**

a nyugat felőli Tápiógyörgye irányából, az észak felőli pedig Jászberény irányából képviselve az abonyi, a nagykátai főszolgabírószámot és a jászberényi polgármesteri hivatalt.

A jelzett vidéken csak vizet és nádat találtak. Hosszú keresés után találtak egy enyhe magaslatot. Ott megállapodtak, megnyársalták a magukkal hozott szalonját, és megiszogatták kulacsaikból boraikat, úgy gondolták, hogy tovább nem érdemes menni, és kiszúrták a hármas határt jelző karót. Így keletkezett az a hegyes beszögellés, amelyet jobbról a báró Kohner, balról a báró Orczi-féle uradalom zárt be, míg délről a Tápió vize. Így jött létre a *túl a tápiói terület*. Abban az időben minden oldalról víz és nád vette körül, ember azon a vidéken nem élt és nem járt. A gyakori árvizek felfogására az Orczy-féle uradalom épített egy védőgátat a határon, a Kohner-féle pedig öntözés céljából egy úgynevezett holt Tápiót. A legenda szerint Mária Terézia két Szücs nevű katonájának hű szolgálatuk jutalmazása céljából adományozta ezt a földet. Hogy aztán ezt ők választották, vagy a magas elöljáróság jelölte ki számukra ezt a helyet, azon elhatározásból, hogy a jászok szabad földje se szenvedjen nagyobb kárt, meg a főhatóságoknak is eleget tegyenek, azt nem tudjuk már soha megállapítani. Mindenesetre a két Szücs az említett kis magaslaton letelepedett, halászatból és vadászatból éltek. Körben 8-10 kilométeres távolságban teremtet lélek nem lakott, bőségesen jutott nekik hal és vad, őket senki és semmi nem zavarta.

Nagyapám (1847) elbeszélése szerint körben átláthatatlan nádas terült el, egy gyalogút vezetett mellettük Újszász és Györgye között, amin évente 8-10 embernél több nem közlekedett. Sőt még Rózsa Sándor és bandá-

Szűcs Gergely tanyája, a „tőketanya”

ja is megpihent náluk. Ha jöttek a zsandárok (ha jöttek), belovagoltak a nádasba. A kútgem felhúzásával adott valamelyik Szűcs jelt a távozásukról. Az 1900-as évek elején megépült a Rákos-Újszász vasút, és ez egyszerre megváltoztatta az addigi életet. A vasút közvetlen a Szűcsök tanyája mellett vezetett, és levágott kb. 15 kh részt, kettészelve a túl a tápiói részt. Ez a földrész továbbra is a Szűcsök tulajdona maradt. Hogy át tudjanak járni, a vasút létesített egy útátjárót egy nagyon egyszerű sorompóval. A sorompókezelő részére építettek egy fabódét. Majd 1910-ben a vasutat korszerűsítették, és építettek egy őrházat is egy külön blokk-helyiséggel. Tápiógyörgye határában létesítettek egy megállót is, körülbelül másfél kilométerre a Szűcsök tanyájától. Vasúti kiérőt és iparvágányt építettek, hogy a Kohner uradalom tudjon ki- és berakodni. A megálló a későbbiekben a *Pokoltanya* nevet kapta, és lóvasút kötötte össze az uradalom központjával. Egyik híres írónk vendégségbe ment a báróékhoz, és mivel a lóvasút még nem volt meg, igen rossz út vezetett a megállótól a központba. Állítólag attól félt, hogy elakadnak a sárban, vagy felborulnak, és azt hajtogatta, hogy ez rosszabb hely a pokolnál, innen kapta a megálló a Pokoltanya nevet.

Említettem, hogy az idők folyamán megépült a védőgát, az öntözőcsatorna, megépült a vasút és a Tápiót is szabályozták, a táj jellege megváltozott. Lassanként megszűnt a nádas, a víz borította helyeken csak ősztől tavaszig lett állandó a víz, a földeken lassan őszyep keletkezett, ezáltal megváltozott a lakók életmódja is. Felszántották a magasabban lévő földeket, áttértek a birka- és lótenyésztésre, búzát, zabot termeltek, és a fő foglalkozásuk a szénakaszálás és gyűjtés lett. Téltre kellett rendszeresen az állatoknak eleségről gondoskodni.

Az első világháború előtt alakult ki ezen a részen a tanyarendszer. Összesen hét tanya épült erre a túl a tápiói részre. A Nagyatádi-féle földreform kapcsán mindkét szomszédos uradalomból osztottak földet, és egy csapásra kinőttek a tanyák a 20-as évek elején minden égtáj irányába. Ez egy kis köztársaság volt az Alföld köze-

pén, mivel jószerével sehová sem tartozott. Közigazgatásilag Jászberény része volt, de a város harminc kilométerre volt, oda csak adót fizetni jártunk, mégpedig igen sokat. A városi pótdadó mindig több volt, mint az állami. Pedig szegény tanyaiakat igazán nem érdekelte, hogy az Apponyi téren milyen a közvilágítás, a promenádon milyen virágokat ültettek. Volt olyan tápiói lakos, aki felnőtt, és a várost nem is látta. Viszont az adót teljesen kifizetni sohasem lehetett, mert hiába fizette ki a szegény tanyasi ember az adóíven feltüntetett összeget, mindig írtak utána hátralékot, mert a pótdadó emelkedett időközben. Egy fahidat létesített a város a Tápión keresztül, amit a városi ács ötvenként megszemlélte, hogy milyen állapotban van. Ezt adta a város a pótdadó fejében.

Írásomban a 30-as éveket rajzolom meg, az évtized végéig éltem ott. Emlékezetem szerint vasalt nadrágos ember nem járt ezen a vidéken abban az időben. Azért állítom azt, hogy ez egy külön köztársaság volt, nem lépett erre a földre nyilas pártszolgálatos, későbbiekben padlásseprő ávós, pufajkás tsz-agitátor és kulákverő kommunista sem. Adózni Berénybe, piacra Györgyére, örölni, templomba Újszászra járt a köztársaság népe.

A pokoltanyai vasúti megállóhely a 45. sz. őrházzal

No de most már közelebbről megismertetem az ottani lakókat. Valamikor csak két Szűcs-tanya lakta a vidéket, ők voltak a birtokosok. A rajzolt időpontban már hét tanya épült a területen. A tizenkilencedik-huszedik században a következő lakosok éltek itt: Kis Szűcs István (két gyermek), Nagy Szűcs István (három gyermek), Szűcs Imre (hét gyermek), Szűcs János (három gyermek), özv. Szűcs Mihályné (tíz gyermek), Ézsias András (három gyermek), Szórád Elek (öt gyermek).” Ezzel végződik a kötetben megjelent írás. Az említett kézirat végén a következőket olvashatjuk: „Valahányszor vonattal elmegyek köztársaságunk gazdal bevett helyén, mindig könnyes szemmel teszem azt. Volt egy világ, most nincs. Az akkori kortársaim 90 %-a már a környező temetőekben nyugszik, álmodnak a régi világról, hallgatják a dalos ajkú kismadarak és az örökké tartó pacsirták énekét és a szellők susogását.

A tornyos épületben régen bolt és kocsmá működött, ma a pusztuló tanyavilág szimbóluma

(...) Kedves utódok, leszármazottak, ha a sors véletlenül arra visz benneteket, talán megtaláljátok e helyet. Egy csokor vadvirágot helyeztetek el ezen gondolatbeli síremlékre, és legyetek büszkék őseitekre, mert mindannyian rendes, becsületes emberek voltak. Hajtsatok fejet emléküik előtt, mert kortársaik előtt is megbecsült emberek voltak."

Szűcs László az Égi Hazából bizonyára örömmel látta a Pokoltanyaiak Nagy Találkozóját, azt a lelkes és népes társaságot, melynek tagjai méltó módon emlékeztek az ősökre, a szülőföldre - a fiatalságra.

*Szűcs László írása és a Szűcs Gergelytől kapott adatok alapján
összeállította: Papp Izabella*

Régen volt — hogy is volt?

Sürgül már a kukoricaszár

A fenti dal lakodalomba hív, de én most a kukoricatermesztésről és betakarításról szeretnék írni, arról, hogyan is volt ez régen, gyermekkoromban.

Abban az időben nem volt egyszerű kukoricát termesztetni, hiszen sok és nehéz fizikai munkát igényelt, amit természetesen kézi erővel végeztünk. A kapálások előtt a húzítás ugyan lovakkal történt, de ahhoz is kellett két ember: egyikük az ekeszarvát fogta, a másik vezette a lovakat, hogy ne menjenek a kukorica sorára. Ezután kétszer kellett kapálni. Különösen a második kapálás volt fárasztó, amikor már nagyobb volt a kukorica. A gyerekeknek össze kellett szedni a kukorica fiát, ami igen nehéz feladat volt, mert nagyon meleg volt, másrészt nagyon nehéz volt a zöld kukorica, ami ebben az időben igen értékes takarmánya volt a teheneknek.

A józan paraszti ész a kukoricatermesztésben is szerepet játszott, a gazdák tudták, hogyan lehet az adott földterületet minél jobban kihasználni. Az volt a gyakorlat, hogy a kukorica közé babot és tököt ültettek, így egy földterületen háromféle növény is megtermett — különböző időpontokban. A bab előbb beért, mint a kukorica. Így azt a még talpon álló kukorica közül kellett kiszedni, és kihordani a föld végére, ahonnan kocsival szállították be a tanyába. Ez igen nagy feladat volt, hiszen a száraz bab szúrt, a kukoricalevél hasított, a por csípett, amikor egy régi lepedőbe gyűjtve vonszoltuk ki a babot a kukorica közül.

Amikor a kukorica beérett, következett a kukoricatörés. Ez késő ősszel volt, bizony már a reggelek és az esték is csípősek voltak. Ilyenkor összejöttek a szomszédok, barátok, és korán reggel egy kis lélekmelegítővel kez-

*Kukoricafosztás régen.
A képek illusztrációk*

dődött a nap, majd egy gyors reggeli, és indult a csövek letörése a szárról, amit rakásokba dobáltunk. Dupla rakás sor alakult ki, hogy a kocsi két oldalról gyorsabban lehessen feldobálni. Amikor már nem sok törni való volt, két-három fő szárvágóval utat vágott a kocsinak, mert a szárat nem lehetett letaposni, hiszen a levele kellett a teheneknek, a lerágott szár (ízük) pedig a kemencében a kenyérsütéshez, télen a fűtéshez volt fontos.

Általában délre végeztünk a töréssel, az út is ki volt vágva, így lehetett ebédelni. Tyúkhúsleves és kakaspörkölt volt az ebéd, természetesen borral kísérve. Utá-

Búvóhely a szárkupákban

na persze jóllakott hassal nagyon nehéz volt dobálni a kukoricát a kocsira. Ilyenkor az idősebbek mentek vágni a szárat, mert bizony nagyon fárasztó volt a sok hajlongás.

Amikor végeztünk a beszállítással, még nem volt vége a napnak, hiszen kezdődött a fosztás. Előkerült a finom kalács, és a kukoricarakás mellett ott volt a kötött üveg, amely természetesen tele volt borral. Ettől kezdve már sok volt a nevetés, viccelődés, hiszen itt már közel voltunk egymáshoz, és lehetett beszélgetni, nem susogott a kukorica. Nekünk, gyerekeknek is ott kellett ülni és fosztani, annyi könnyebbség volt, hogy időnként összenyomhattuk a fosztást, és persze akkor jókat huperegtünk benne. Kezdetben ez nagyon tetszett, de az nagyon rosszul esett, mikor megkérdeztük, hogy meddig

kell fosztani, és a válasz az volt, „Addig, amíg a Fias-tyúk fel nem ér a nyárfa hegyébe.” (a tanyában volt két hatalmas nyárfa). Az biztos, hogy azóta sem néztem annyit, hogy hol van a „Fias-tyúk,” mint akkor egy este. Persze egy este nem készült el a fosztás, így még néhány napi elfoglaltságot adott, és közben górézni is kellett, ami azt jelentette, hogy a megfosztott kukoricát be kellett rakni a góréba. Nem tévedés, tényleg rakni, mert általában teljesen tele lett, még úgy is, hogy csövenként sorba raktuk a góréajtónál. A fosztást is szépen össze kellett rakni, mert az is értékes takarmánya volt a teheneknek.

Ha a tanyában rend lett, mehettünk szárat vágni. Azt én nagyon szerettem, mert ha visszanéztem, láttam, hogy mennyit haladtam. Miután bekötötték a kévét, összekúpoltuk, és úgy maradt a földön, amíg a fontosabb munkákat elvégezték, illetve amíg visszasegítették a szomszédoknak és a barátoknak, amit ők segítettek. Nagyon jó volt nézni, amikor a levágott kukoricaföldön az ottmaradt tökök sárgán, zölden vagy cirmosan mosolyogtak, és várták, hogy megcsípje őket a dér. A kukoricaszár behordása után kerültek be a tökök, amelyek részben a disznók, részben a tehenek kedvenc eledele lett. Onnantól kezdve mindig a megfőzött tök illata kavargott a levegőben, amit a disznók főzve kaptak, a tehenek pedig az abrakba apróra metélve.

Röviden ennyit a kukoricával kapcsolatos régi teendők-ről, amit érdekes lehet összehasonlítani a maiakkal...

Matók Pálné

Tápió Tüzép, Tápiógyörgye Táncsics u. 62.

Téli tüzelő árak: CSEH dió szén: 5600,-Ft/q, kalodás tűzifa (1,7m³): 41000,-Ft
Szén választékunk folyamatosan változik, érdeklődjön telefonon!

PORFIX (YTONG) árak: 5 cm: 310,-Ft, 7,5 cm: 380,-Ft, 10 cm: 400Ft, 15 cm: 640,-Ft
30 NF falazótégla: 375,-Ft, raklapos mennyiségnél kedvezmény!
Műgyantás nemesvakolat helyben keverve: 7000,-Ft/vödör (10m²)
Színezz velünk házát!

betonoszlop pénztárca barát áron: 1400,-Ft/db,
betonáru, járdalap, térkő,
sóder 6500 Ft/m³
térháló, drótháló, szeg, csavar, tiplik, purhab,
micropol, 1800 Ft/l
zsákos beton: 1150,-Ft,
0-10-es fehér beltéri glett: 2540,-Ft,
6-30-as glett 1800,-Ft,
kültéri glett: 2200,-Ft
csemperagasztó: 1050,-Ft,
bel-és kültéri festék, alapozók, tapadóhíd,
folyékony fólia.

kerti murva, beton kerti szegély 1 m-es: 700,-Ft,
minőségi műkö kémény fedlapok már 4700,-Ft-tól,
temetőkö, sóder, homok minden mennyiségben!
fuvarozás, bontás, sít kihordás,
darus és billenős autóval bér munka.

tapiotrael.hu

Tel:
06-20/613-2093,
06-20/557-1674

Velünk történt ...

A 100 éves Sugárné Koncsek Arankát köszöntöttük

Különleges rendezvény színhelye volt szeptember 29-én a jászberényi Ifjúsági Ház. A Jász Múzeum és a népes Koncsik/Koncsek család találkozót rendezett mintegy 120 fő részvételével, melynek meghatározó és örömteli eseménye volt Sugárné Koncsek Aranka köszöntése, aki ez év szeptember 27-én töltötte be 100. életévét.

Aranka néni pályájának jelentős részét az egészségügyben töltötte, majd országos szakszervezeti vezetőként tevékenykedett. 1983-ban vonult nyugdíjba, és ekkor kezdődött máig tartó szenvedélye: a helytörténeti kutatás. Családja történetét kutatva jutott el a Jászság történetének korábban feltáratlan területeire, és alapos kutató munkája nyomán olyan jelentős kötetek születtek, mint *Jász történelmi arcképcsarnok*, *A szegénygondozás, az orvoslás és a közegészségügy története Jászberényben*, *Jászberény város gyógyszertárainak története*, *Jászberény temetői*. Emellett sok-sok tanulmánya, újságcikke jelent meg a szeretett Jászságról, Jászberényről. Lexikon-szerű ismereteit mindig szívesen, önzetlenül osztotta és osztja meg ma is a hozzá fordulókkal. A Városvédő Egyesület aktív tagjaként sokat tett az épített örökség emlékeinek védelméért. Értékes munkáját Jászberény városa 2014-ben Pro Urbe díjjal ismerte el.

Az ünnepi alkalommal a köszöntők hosszú sora is jelezte az iránta megnyilvánuló szeretetet és tiszteletet. Elsőként Pócs János országgyűlési képviselő köszöntötte, majd Szatmáry Antalné alpolgármester, Mező István református lelkész, Bolla János, a Városvédő Egyesület elnöke, akit a rokonok, barátok, tisztelők követtek. A rokonok között jelen volt Sára Sándor kiváló filmrendező, aki Veliczkyne Koncsik Ilonával köszöntötte Aranka nénit. Hortiné dr. Bathó Edit, a rendezvény háziasszonya és társszervezője vetített képes összeállítással ismertette a gazdag életút jeles eseményeit. A boldogháziak köszöntését Besenyi Vendel és Papp Izabella tolmácsolta.

Aranka néni és a család tagjai számára a legnagyobb, legszemélyesebb ajándék az a szép kivitelű, tartalmas családtörténeti kötet volt, amit Veliczkyne Koncsik Ilona állított össze. Mint elmondta: „Ez egy különleges ajándék, mert tőle kaptuk, és neki adjuk. Ő kezdte gyűjteni a család történetét, melynek anyagát tíz évvel ezelőtt átadta nekem. Ezen én tovább dolgoztam, felkutatam az élő családtagokat, így készült el a könyv. Ez az egyik ajándékunk, és a másik szintén az ő érdeme, mégpedig az, hogy ez a sok család itt most összejött, hiszen ő volt, aki felkutatatta az őseinket, ezzel is akaratlanul

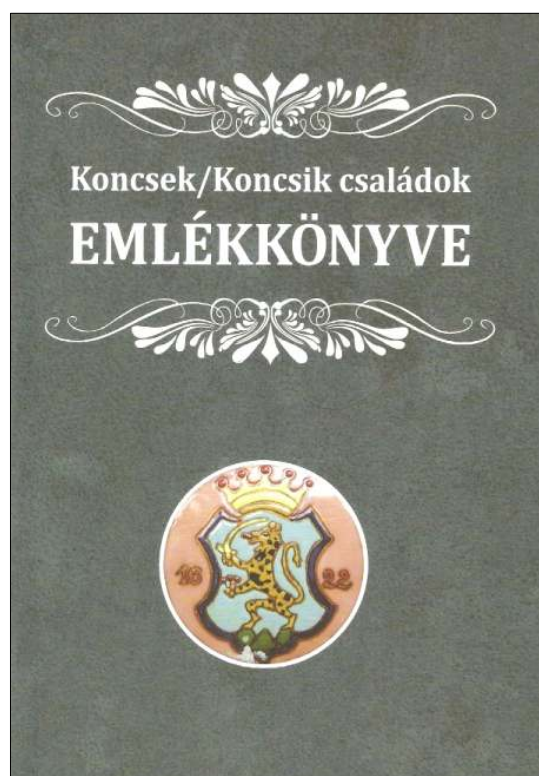
kapcsolatot teremtve a még élő családok között. Ez az igazi ajándék, a többi csak jelképes.” Icuka hatalmas munkával szerkesztette egybe, és gyűjtötte össze a hiányzó láncszemeket, visszaemlékezéseket, amit majd tovább írhatnak a családtagok.

A bensőséges ünnepség finom ebéddel, emlékeket idéző beszélgetésekkel folytatódott, és nem hiányzott a születésnap tortája sem. A találkozó legfiatalabb résztvevője Koncsik Tamás kisfia, a három hónapos Vencel volt, aki tovább viszi majd a boldogházi Koncsik ág történetét...

A boldogházi rokonok, ismerősök nevében ezúton is szeretettel köszöntjük Aranka nénit a kivételes évforduló alkalmából. Juhász Gyula soraival kívánunk jó egészséget, és kérjük, tanácsaival, gazdag ismeretanyagával segítse még sokáig a Jászság kutatóit:

*„Itt fölöttem tűnhetnek az évek,
én túlnézek a tűnő éveken.
A szívem árad át e békességbe,
és e békesség a szívemen.”*

Papp Izabella

Velünk történt ...

Tápiógyörgyétől 3 kilométer távolságra található egy tanyaközpont Pokoltanya elnevezéssel, ahol 1892-től 1974-ig működött egy iskola. Ennek az iskolának az egykori tanulóit és Pokoltanya volt lakóit hívták szeptember 1-jére találkozóra. A rendezvény hivatalos megnevezése „Pokoltanyaiak Nagy Találkozója” volt. Az összefogás és annak ünnepélyes színvonala méltó volt a nevéhez.

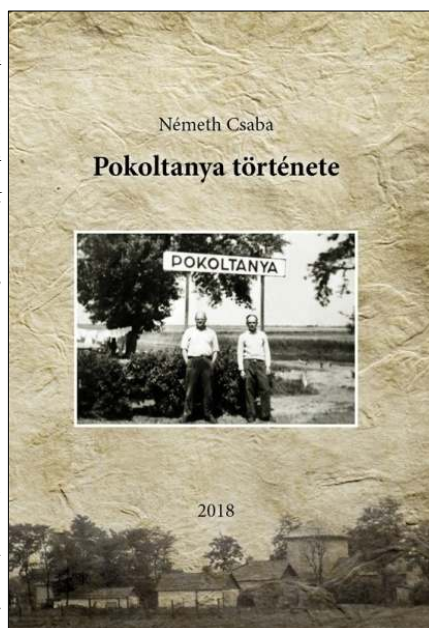
Hogy is kezdődött?

2017 tavaszán megkeresett Németh Csaba tápiógyörgyei helytörténeti kutató, aki történelem szakos tanár a farmosi általános iskolában. Azzal a tervével állt elő, hogy könyvet akar írni Pokoltanya történetéről, és ehhez szeretne anyagot gyűjteni. Kérte, hogy segítsék neki, mondjam el, hogy itt Boldogházán kik azok, akik Pokoltanyára jártak iskolába. Csabával az ismeretségünk néhány évvel korábban kezdődött, ezért tudta rólam, hogy én is abba az iskolába jártam. Kérésének szívesen tettem eleget, egy előre egyeztetett időpontban nálunk találkozhatott néhány riportalanyával. Rengeteg munkával, kitartással Németh Csaba összegyűjtötte a könyv anyagát, tervét valóra váltotta, elkészült a *Pokoltanya története* című kötet. Németh Csaba Tápiógyörgyén önkormányzati képviselő, és ő a Torockó Baráti Társaság elnöke. Ez a szervezet vállalta a könyvkiadás költségeit. A könyv anyagának gyűjtése közben Németh Csaba maga mellé állítva sok támogatót, úgy döntöttek, hogy szeptember 1-jén megszervezik a Pokoltanyaiak Nagy Találkozóját.

A Nagy Találkozó ennek a szép és tartalmas könyvnek a bemutatójával kezdődött a tápiógyörgyei művelődési ház nagytermében, ami zsúfolásig megtelt a volt pokoltanyai lakosokkal, diákokkal és sok érdeklődővel. Sokan eljöttek Boldogházáról is, olyanok is, akik ott jártunk iskolába és olyanok is, akiket a kívánság

Pokoltanyán jártunk iskolába

csiság hozott el. Jászboldogháza tápiói részéből sokan jártunk a pokoltanyai iskolába, mert a megközelíthetősége jobb volt, mint a tápiói iskolának.

A könyvet Anka László phd. a budapesti Történetkutató Intézet tudományos munkatársa mutatta be a jelenlévőknek. Anka László, aki a könyvet lektorálta, a történész szemszögéből méltatta, hogy a kötet írója igen részletes és alapos gyűjtőmunkával igazi kuriózumot hozott létre. Varró István Tápiógyörgye polgármestere jó humorérzéssel mondta el Pokoltanyával kapcsolatos gyermekkori emlékeit. Majd Németh Csaba a könyv írója elmondta, hogy bár neki semmilyen személyes kötődése nincs Pokoltanyához, mégis mint

helytörténész, nagy ambíciót érzett a könyv megírásához. A beszédét követő, szünni nem akaró taps sok mindent elárult munkájának fogadtatásáról. A művelődési ház előcsarnokában Pokoltanya történetével kapcsolatos fotókiállítás is várta az érkezőket. A bemutató után a könyvet meg lehetett vásárolni, és mintegy 30 perc alatt mind a 300 példány gazdára talált - ennyit nyomtattak első körben.

A rendezvény Pokoltanyán folytatódott az egykori iskola falán elhelyezett emléktábla leleplezésével, amit megkoszorúztak az egykori diákok, a pedagógusok és Tápiógyörgye önkormányzatának képviselői. A tanyaközpont „főutcáján” felállított sátrakban a Nagy Találkozó rendezői vacsorával vendégelték meg a Pokoltanyára visszatérőket. Vacsora után elkezdődött a szó szerinti *Találkozó*, 50-60 évvel ezelőtt ide járt diákok ismertek egymásra, vagy éppen nem ismerték meg egymást. Közös ismerősök által találtak egymásra iskolatársak, tanárok, akiket az élet vihára néha nagyon messzire sodort egymástól.

2018. szeptember 1-jén létrejött az, amire mi pokoltanyai diákok mindig vágytunk, de nem gondoltuk,

Megtelt a főutca...

Velünk történt ...

Egykori padtársak: Vágó Éva
és Bábosik Mária

hogyan egyszer vágyunkból valóság lesz. Pokoltanyán találkozhatott az egykori pedagógus, a diák, a boltos, a kocsmáros, a tejeskocsis, a vasutas, és a régi Pokoli lakosság.

Az iskolai emléktáblát megszentelő tápiógyörgyei plébános mesélte a következő történetet: „Néhány nappal Györgyére kerülésem után bejött a plébániára ügyet intézni egy idősebb hölgy. Bemutatkozott: Bözsi néni vagyok, Pokolból jöttem. A plébános úr szerint az ő fejében sok minden megfordult hirtelen, csak azt nem gondolta, hogy Bözsi néni, az általa soha nem hallott Pokoltanyának nevezett helyről jött.”
Végül egy kis részlet Vágány József pokoltanyai elszármazottnak ez alkalomra írt verséből, amelyből érezhető, mit is jelentett ez a hazatalálás.

Ősi földön, Pokoltanyán

*Volt egyszer egy tanyavilág,
elszórt házak, kertben virág.
Bárhol is élsz, messze, távol,
őseidnek ez a jászol.*

*Amerre lépsz, ezer emlék,
szíved érzi: nem vagy vendég
Ismerős a vidék, e táj,
eljöttél, hogy hazatalálj.*

Szűcs Gergely

TÁPIÓI BÚCSÚ

Képes összeállítás a szeptember 16-án megrendezett, jó hangulatú tápiói búcsúról

A búcsúi szertartást hallgatják a vendégek

Megszépült az emlékhely

Ott volt a tanyánk ...

Vége a búcsúnak

Ebéd a sátor alatt

Az összefogás ereje

Picivel több mint kettő évvel ezelőtt egy kedves barátnőm hirdetésére bukkantam az interneten böngészve, melyben buzdította ismerőseit, hogy megunt, nem használt, főként gyermekek számára használható tárgyakat, ruhákat gyűjtenek, és karácsonyi ajándékként továbbítják majd azokat. Kaptam az alkalmon, és rögtön fel is kerestem azzal a kérdéssel, hogyan lehet csatlakozni ehhez a csapathoz, mert rendkívül szeretnék segíteni. Örömmel továbbította lelkesedésemet a mára már Jászsági Fiatalok Önkéntes Egyesületének összefogójához, Tóth D. Csabához, aki bemutatta számomra ezt a fantasztikus csapatot és működését.

Kezdetekben az ötlet megálmodója két vállalkozó szellemű fiatal volt, és sokáig ezen a számon is működtek, majd ahogyan telt az idő, az adományok mára már a Jászság minden pontjáról 25 fiatal szorgos munkájának köszönhetően érkeznek a Jászapáti található „csomagoló központba,” ami nem más, mint egy családi ház, mely kizárólag ezen célból várja azokat a kincseket, melyek olyan mosolyt csalnak a rászoruló gyermekek arcára, hogy belefacsarodik az emberek szíve. Ám mielőtt ez a fantasztikus pillanat elérkezne, igen összehangolt és aktív munka jellemzi a társaság minden tagját két gyűjtési időszakon keresztül is. Ezek nem mások, mint a karácsonyi, illetve gyermeknap adománybeszerzések. Elsőként a kedves adományozó otthonában összegyűjti azokat a fel-

ajánlásokat, melyek számára már szükségtelenek, és jelzi az önkéntesnek, hogy készen állnak az apróságok, indulhatnak a központba, ahol minden alkalommal a dobozok és zsákok sokaságának labirintusába kell elhelyeznünk az újdonságokat. A gyűjtés lezárása után egy megadott időpontban, szuper csapatmunkával megkezdődik a dobozolás. Ekkor minden behozott doboz, zsák, szatyor kibontásra kerül, és egyesével szétválogatva mennek a megfelelő felirattal jelzett óriás tárolókba. Mondanom sem kell, hogy egy ilyen csapatmunka során fantasztikus kincsekre bukkanunk, és még az idősebbek visszafogottsága mögül is előbújik a gyermek egy-egy játék megpillantásával.

A játékok mellett szerepet kap a műanyag kupakok fontossága is, hiszen ezekkel beteg gyermekeken igyekszünk segíteni olyan formában, hogy a beváltás után az adott gyűjtésben szereplő csemete szülei az ezért kapott pénzzel gazdálkodhatnak.

Nyugodtan mondhatom minden túlzás nélkül, hogy fantasztikus helyzetben vagyok, mert a jászboldogházi lakosok minden gyűjtés alkalmával olyan összefogást tanúsítanak, hogy a központban is csodájára járnak, és a megnyiségről minden alkalommal fénykép is készül. Nem feledkezhetünk meg azonban az általános iskolások kupak akciójáról sem, hiszen gyűjtésről gyűjtésre halmozzák a sokszor száz kilót is meghaladó színes műanyagtengert. Büszkeséggel tölt el, hogy az eltelt két éves önkéntességem alatt kialakult egy állandó adományozó kör, és mellette egy hatalmas tábor, akik ahogy csak idejük és energiájuk engedi, tesznek a jó ügy érdekében, melyért óriási köszönettel tartozom. Ám ahogyan a beszerzés véget ér, elérkezünk a folyamatunk legcsodálatosabb részéhez, amikor a gyermekekkel találkozunk, és a kezükbe adhatunk jó néhányat a milliónyi felajánlásból. Az apró csöppségekkel a Tűzoltó utcai Gyermekklinika, Csillagház Általános Iskola, Tündér Pakk

Alapítvány budapesti intézmények színpompás falai között szerzünk emlékeztető pillanatokat, Jászberényben a Gyógypedagógiai Intézet gyermekóráinak varázsolunk az ajándékozás örömeivel, valamint a Kiscsési Óvoda apróságainak szerzünk örömet a játékok végeláthatatlan sorával. Megannyi fantasztikus kisgyermek szebbnél szebb mosollyal és ragyogó szempárral, akik szinte a fellegekben járnak az általunk kapott játéktól. Nos ez az a pillanat, ami semmihez sem fogható, és ők még nem is tudják, de a legszebb ajándékot, a boldogságot adják számunkra. Fantasztikus dolog az önkéntesség és őszintén bá-

torított mindenkit, ha csak egy kicsit is szeretne részese lenni egy ilyen csoda folyamatnak bátran vágjon bele az otthoni megunt csebecbecsék összegyűjtésébe, és ajánlja fel bátran, hiszen lehet, hogy nekünk már haszontalan, de másnak akár a világ boldogságát jelenti.

Farkas Ibolya

Rólunk írták...

Magyar Turista, 2018. október

Csicei Lajos, a Magyar Turista című színvonalas folyóirat főszerkesztője Jánoshidán járt. Jászboldogházán áthaladva megragadta a település rendezettsége, szépsége. Visszatért, és a kis településen körülnézve a következő cikket írta a lap októberi számába.

Aminap a Jászságban jártam, s utam keresztülvit Jászboldogházán. Már a település neve is különleges, akár ez is telkelthette volna az érdeklődésemet. De nem emiatt szakítottam meg a utamat, hanem a falu takarossága, a rajla átvezető út mentén itt-ott felfedezhető apróbb és nagyobb látnivalók készítettek arra, hogy körbejárjam ezt az alföldi kis települést.

Elsőként a templom fényesen csillogó tornyosításán akadtt meg a tekintetem, bár ilyen manapság sokfelé látni. Azután egy út menti házon lévő emléktábla miatt álltam meg. Az épület maga nincs túl jó állapotban, de az emléktáblás fal előtt gondozott kis térség, pihenőpaul, fogadja az arra járókat. A tábla pedig a boldogházi tanyavilág központi iskolájára hívja fel a figyelmet, ami ebben az épületben működött 1908–1971. között.

Találtam egy szépen kidolgozott, kőlapra rögzített tórképet is a kerítés előtt, ami a környék tanyavilága iskoláinak elhelyezkedését mutatja. Érdekes lenne felkeresni a helyszíneket...

Azután észrevettem egy szépen kidolgozott útbaigazító információtáblát is. Nem uniós szabvány szerinti, nem halmi pár év alatt olvashatatlaná besárgulót, bár megragadta, hanem fából készült, tartósat, jót! Egy tájházra hívta fel a figyelmet... Nosza, gyérünk!

Nem jutottam el a tájházig, mert újabb érdekességre leltem az egyik mellékutcás kereszteződésben. Egy hatalmas, erőt sugárzó vas/acél csónak pózolt talapzatán... mintha most s épp vad hullámokkal birkózna. Mindez egy gondozott, pihenőpadokkal is körbevett liget közepén. Békességet sugall a környezete, pedig az emléktábláról megtudtam, hogy maga a kiállított vas/acél csónak is részt vett az 1963. március 8-i árvízi mentésben. Ekkor több mint száz tanya dőlt össze vagy vált lakhatatlanná a Zagyva-gát robbantásos átvágásakor, ami a nagyobb baj elhárítása miatt vált szükségessé. A kivezényelt magyar és szovjet katonák a kiállított és az ehhez hasonló csónakokkal

Így is lehet!

mentelték a tanyavilág vízzel körülvett lakói és jószágait.

Innen továbbindulva jutottam el azután a Tájházhoz, ami így szeptember végén zárva volt... vagyis nem! Amikor a kerítéshez léptem, hogy bekukucskáljak az udvarra, annak egyik szegletéből egy udvarias hang szól: „Nyitva

van, be lehet jönni!” Köhidi György épp az udvaron felépített kemence tüzet táplálta, mert abban bizony fincsiklandó illatokat adó kenyérlángosok pirultak... mint később a melléképületből előkerült asszonyoktól megtudtam egy céltűzű rendezvény élel-kellékei készültek a Tájházban és annak udvarán. Él a település, él a Tájház! Remek! A kőstolon kívül természetesen az épület helyiségeinek és az ott kiállított tárgyaknak megtekintésére is vendégük voltam. Bizony jó eső érzés volt az itteni „díszetek” között

gondolatban visszacsöppenni nagymamám kamrájának, konyhájának emlékeimben őrzött hangulatába... még a stélázs n, a kamrában elhelyezett gyümölcsök, zöldegek, a fellógatott füstölt sonkák és kolbászcok illatát is „éreztem”.

Vendéglátóimtól megtudtam, hogy van a településen termálstrand is, ami persze így szeptember utolsó napjaiban már zárva, de a délutáni rendezvény vendége a szomszédos kempingből fogják érkezni... amolyan szezonzáró bulira.

És ha már megálltam Jászboldogházán, kíváncsi voltam a vasútállomásra is. Szinte mindenhol, amerre csak járok, felkeresem az egykori állomáépületeket, vasúti őrházakat. Nem, nem voltam vasutas soha, de az említett épületek jó száz évvel ezelőtt rendezett, gondozott színtűtűk voltak az akkori településeknek. Nem úgy, mint ma, amikor eme épületeink gondozatlanságát, szennyezettségét az európai országok közül csak Romániában és Bulgáriában képesek túlszárnyalni.

Am it, Jászboldogházán a „Vasúti műemlék” táblával jelzett állomáépület és környezete is rendben van. Nincs szétverve és zárva a váróterem, van benne világítás, gondozott, takarított minden. A szomszédos vasúti épületet is nemrég szabadították ki a bozótrengetegből, bizonyára új funkciót kap majd... talán hozzáillőbbet, mint ami a pesti Józsefvárosi pályaudvarnak jutott!

De miért is írtam minderről? Mert párhuzamot vontam az előző hónapban látott és lapunk hasábjain megfogalmazott Velence-tavi élményeim és a most tapasztaltak között. Ott, a Velencei-tónál milliárdokat költöttek a turisztikai fejlesztésekre, a szépítésre, aztán pár év alatt gazdátlanul lesz ismét az enyészete minden, itt, ezen alföldi kistelepülésen pedig minden a lokálpatriotizmusról, a falu és környezetének szeretetéről árulkodik. És gondolom, semmit vagy csak töredékét kapták támogatásul, mint amit a turisztikailag kiemelt érdekszférákban felémészenek a pénzszerzős oltárán...

Csicei Lajos

Új Néplap, 2018. szeptember 24.

Elszármazottak találkoztak

Elszármazotti találkozót szerveztek nemrég a településen. A vidám napot a helyi nyugdíjas egyesület és az elszármazottak baráti egyesülete közösen szervezte, immár tizenhatodik alkalommal. Bajor Imre Ceglédén élő művész kiállítását Farkas Edit, a Hamza Múzeum igazgatója nyitotta meg.

Új Néplap, 2018. október 15.

Új piaccsarnok építését tervezik

Az önkormányzat a Vidékfejlesztési Program részeként eredményesen pályázott új piaccsarnok megépítésére az egészségház mellé. A projekt keretében fejleszteni szeretnék az iskolai étkezőt is a tetőtér beépítésével. Az előkészítő munkálatok és a közbeszerzés után várhatóan jövőre valósulhat meg a be-

ruházás, amely közel 50 millió forintba kerül. Ennek 90 százalékát finanszírozza a pályázat.

Új Néplap, 2018. október 15.

Család- és helytörténeti kutatások tapasztalatairól is beszélgettek

Minden évben megrendezik a Jász Baráti Társaságok vezetőinek találkozóját. A fórumot immár tizennegyedik alkalommal tartották meg, amelynek ezúttal

Jászboldogháza adott otthont. A háziga zdák nevében Veliczky Józsefné a Boldog Bt. Egyesület elnöke és Szűcs Lajos polgármester köszöntötte a civilek képviselőit. Muhari Kristóf versmondó előadását és Kátai Gréta furulyájátékát követően a résztvevők röviden beszámoltak szervezeteik elmúlt

évben elért eredményeiről és további céljaikról. Kötetlen beszélgetéssel folytatódott a találkozó, amelynek középpontjában a helytörténeti és családtörténeti kutatások területén szerzett tapasztalatok álltak. A tanácskozás után megnézték Bajor Imre kiállítását, majd az aradi vértanúkra emlékezve koszorút

helyeztek el a 48-as szabadságharc emlékoszlopánál. A vendéglátók a tájháznál bográcsgulyással, kemencében sült cipóval és lángossal fogadták a járszági településekről érkező egyesületek képviselőit. Jövőre Jászfelső-szentgyörgyön találkoznak a baráti társaságok.

Gasztroangyal jelenti

Hagyományainkhoz híven az iskolakonyhán évek óta októberben rendezzük meg a helyes táplálkozás hetet. Az idén kóstoltunk nyers és párolt zöldségeket, és versenyt hirdettünk receptírásból. A feltétel csupán az volt, hogy egészséges ételeknek a receptúráját hozzák be. A legjobbakat azzal jutalmaztuk, hogy az iskolakonyhán az étlapba beépítettük. Ezekből a receptekből szeretnék Önöknek egy menüsört összeállítani.

Leves:

Tejszínes őszibarack leves

A receptet Hirossek Szabolcs 1. osztályos tanuló hozta be.

Hozzávalók:

1 kg őszibarack
1 csipet só
4 evk. cukor
1 evk. méz
1 cs. vaniliás cukor
citromhéj
2,50 dl habtejszín
1 evk. liszt

A barackot összedaraboljuk, és a hozzávalókkal együtt bő vízben megfőzzük. A levével együtt összeturmixoljuk, és visszatesszük a tűzre. A tejszínt a liszttel összekeverjük, és a leveshez adagoljuk. Összeforraljuk, kihűtjük, és hidegen tálaljuk.

Receptek Anditól...

Csirkecomb almával és hagymával

A receptet hozta Turóczy Zsombor 5. osztályos tanuló

Hozzávaló:

4 db csirkecomb
2 fej vöröshagyma
4 db zöldalma
olaj, só ízlés szerint, csipet majoranna

A csirkecombokat sóval és majorannával fűszerezzük, tűzálló táliba tesszük. Az almákat magozzuk ki, hámozni nem kell. A hagymát és az almát karikára vágjuk. A hagymával és az almával borítsuk be a húsokat, locsoljuk meg az olajjal, kevés vízzel, és alufólia alatt pároljuk, majd készre sütjük.

Kukoricás-sajtos gersli:

A receptet hozta Gajdos Márta 1. osztályos tanuló

Hozzávalók:

20 dkg gersli,
1 doboz kukorica,
20 dkg reszelt sajt,
só, bors, oregánó, kakukkfű, bazsalikom.

A gerslit alaposan megmossuk, és annyi vízzel tesszük fel főzni, hogy jól ellepje. Mikor forni kezd, akkor az első főzővizet leöntjük róla, majd sós vízben puhára pároljuk. Összekeverjük a kukoricával és a salttal, végül fűszerezzük. Remélem, kedvet csináltam ahhoz, hogy kipróbálják a recepteket. Amikor ezeket a sorokat írom a gyerekek a menzán a Turóczy Zsombor csirkecombját és Gajdos Márti gerslijét fogyasztják el.

Kívánom, hogy töltsenek el néhány kellemes órát a receptek elkészítésével!

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írárok leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2018. december 10-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz. A beküldött írárok változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
**Papp Izabella
Zrupkó Ferencné**

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
**Községi
Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza**

Jászok napja Budapest

XIV. Jász fórum

50 éves a Fajtakísérleti Állomás

Idősek köszöntése az oviban

A műfüves pálya átadása

Megemlékezés 1956. október 23-ról

Lajkó Gergő MTV 1-ben szereplő fotói: Naplemente

Napraforgó